

UDKAST

(Version af 30. oktober 2024)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, lov om fjernkøling, lov om varmforsyning og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af energieffektivitetsdirektivet (omarbejdning), herunder om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om offentligt energiforbrug og renoveringer af offentlige bygninger, energieffektivitetskrav i offentlige udbud, tiltag målrettet sårbare grupper, energieffektivitetskrav på varme- og køleområdet m.v.)¹

§ 1

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. § 5, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal rådgive regeringen om energieffektivitet, energibesparelser og relaterede emner, herunder om aktiviteter m.v. målrettet lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Ministeren udpeger rådets forperson og deltagende organisationer m.v. og fastsætter rådets forretningsorden.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge rådet, jf. stk. 2, at rådgive regionale og lokale beslutningstagere om aktiviteter m.v. målrettet lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd.«

3. I § 7 indsættes som *stk. 4*:

---

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

UDKAST

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke indeholder et støtteelement, jf. stk. 1.«

4. Efter § 10 indsættes i *kapitel 4* efter overskriften før § 13:

»§ 12. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om ordregivende myndigheders og ordregivende enheders indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved deres køb af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder om:

1) Overholdelse af krav om energieffektivitet m.v.

2) Anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

3) Vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser, ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold.

4) Offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter i Tenders Electronic Daily (TED).«

5. I § 13, stk. 2, nr. 3, udgår »indkøb,« og »tjenesteydelser«, og »projektering,« ændres til: »projektering«.

6. I § 13, stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 2«.

7. I § 13 indsættes som *stk. 4* og *stk. 5*:

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal:

1) Tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter.

2) Fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer.

3) Gennemføre høring af planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger.

4) Afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c, stk. 1 nævnte grupper.

5) Indberette oplysninger om energi- og vandforbrug.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af de i stk. 4, nr. 5, indberettede oplysninger.«

8. *Overskriften* til *kapitel 4 a* affattes således:

»Kapitel 4 a

Foranstaltninger til fremme af energieffektivitet«.

9. I *kapitel 4 a* indsættes før § 14 a:

UDKAST

»Indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne«.

10. I § 14 a, ophæves stk. 2 og stk. 3.

11. Efter § 14 a indsættes:

»Energieffektivitet først

§ 14 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der forbindelse med visse typer af planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger vurderes energieffektivitetsløsninger i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først.

Sårbare grupper

§ 14 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definitioner og indikatorer om lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i socialt boligbyggeri.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter inden for lovens område som målrettes forbedring af energieffektiviteten hos de i stk. 1 nævnte grupper.«

12. I § 17 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1-3.«

13. Overskriften før § 17 a og §§ 17 a og 17 b ophæves.

14. Overskriften til kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Administrative bestemmelser m.v.«.

15. Før § 20 indsættes:

»Klager«.

16. I § 20, stk. 4, nr. 2, ændres »§ 17 a, stk. 3, og § 19, stk. 1« til: »§ 19 og § 21 a, stk. 3«.

17. Før § 21 indsættes:

»Kapitel 7 a

Tilsyn, påbud og sanktionsbestemmelser m.v.«.

UDKAST

18. Før § 21 indsættes i *kapitel 7 a*:

»Oplysningsforpligtelser m.v.«.

19. I § 21, *stk. 1*, indsættes efter »datacentre«: »og aktører pålagt at foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger, jf. § 14 b«.

20. I § 21 indsættes efter *stk. 2*, som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indsamling af følgende data:

1) Størrelsen af offentlige investeringer vedrørende energieffektivitet og den gennemsnitlige mobiliseringsfaktor, der er opnået ved offentlig finansiering til støtte for energieffektivitetsforanstaltninger.

2) Omfanget af udlansprodukter vedrørende energieffektivitet med sondring mellem forskellige produkter.

3) Nationale finansieringsprogrammer, der er indført for at øge udbredelsen af energieffektivitet og bedste praksis og innovative finansieringsordninger til energieffektivitet.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

21. Efter § 21 indsættes:

»*Tilsyn og påbud*

§ 21 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 12, § 13, *stk. 2-4*, § 14, *stk. 2 og 3*, §§ 14 a og 14 b, § 15, *stk. 1* og § 16, *stk. 1*.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 12, § 13, *stk. 2-4*, § 14, *stk. 2 og 3*, §§ 14 a og 14 b, § 15, *stk. 1*, og § 16, *stk. 1*.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af *stk. 1*, og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af *stk. 2*.

Gebyr

§ 21 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn og påbud efter regler udstedt i medfør af § 21 a, *stk. 1-3* om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, *stk. 1* og § 16, *stk. 1*.«

22. Før § 22 indsættes:

UDKAST

»Sanktioner«.

§ 2

I lov om fjernkøling, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 6. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«.

2. § 1, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ved effektiv fjernkøling forstås et fjernkølingssystem, hvor den tilførte energi opfylder nærmere fastsatte kriterier for sammensætningen af vedvarende energi, overskudsvarme og kraftvarme. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kriterierne, jf. 1. punktum.«

3. Efter § 1 a indsættes før overskriften før § 2:

»Kommunal køleforsyningsplanlægning

§ 1 b. Det påhviler kommunalbestyrelsen, i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter, at udføre en planlægning for køleforsyningen i kommunen.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den kommunale planlægning for køleforsyning, herunder regler om

- 1) indholdet af den kommunale køleplan,
- 2) interessentinddragelse og
- 3) påbud og andre gennemførelsesforanstaltninger.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler eller træffe afgørelse om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale planlægning for køleforsyningen. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan samtidig hermed inddrage overordnede samfunds-, klima- og miljømæssige hensyn.«

UDKAST

4. Efter § 4 indsættes før overskriften før § 5:

»Energieffektive systemer

§ 4 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernkølesystem skal overholde for at være et effektivt fjernkølesystem.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvornår et fjernkølesystem skal være effektivt, samt krav til operatører af fjernkølesystemer, der ikke opfylder kriterierne for at være et effektivt fjernkølesystem.

§ 4 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at der for visse anlæg skal udarbejdes en cost-benefit-analyse med henblik på vurdering af udnyttelse af overskudsvarme, forud for at et anlæg planlægges opført eller får foretaget en omfattende reovering.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om udarbejdelsen og indholdet af cost-benefit-analysen, herunder krav om godkendelse af cost-benefit-analyserne.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser efter stk. 1.

§ 4 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler for datacentres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genindvinding af overskudsvarme.«

5. § 5, stk. 1, affattes således:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende reovering af eksisterende

- 1) private fjernkølingsanlæg og
- 2) kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret termisk effekt på over 20 MW.«

6. I § 5, stk. 2, ændres »kølekapacitet« til: »indfyret termisk effekt«.

7. I § 6 a indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Slutkunder har ret til en kontrakt med deres leverandør. Fjernkølingsvirksomheden skal give både slutkunder og slutbrugere et resumé af de vigtigste kontraktsbestemmelser, herunder priser og tariffer, på en forståelig måde og i et præcist og forståeligt sprog.

UDKAST

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om slutbrugerens og slutkunders rettigheder ved aftaleindgåelse med en fjernkølingsvirksomhed, samt regler om tilsyn med overholdelsen af disse rettigheder«

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013, EU-tidende 2018, nr. L 328, s. 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. § 4 a ophæves.

3. I § 15, *stk. 1*, udgår », 4 a«.

4. I § 15 a, *stk. 1*, udgår »og § 4 a«.

5. I § 20 d indsættes som *stk. 3* og *4*:

UDKAST

»*Stk. 3.* Slutkunder har ret til en kontrakt med deres leverandør. Varmedistributionsvirksomheden skal give både slutkunder og slutbrugere et resumé af de vigtigste kontraktsbestemmelser, herunder priser og tariffer, på en forståelig måde og i et præcist og forståeligt sprog.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om slutbrugeres og slutkunders rettigheder ved aftaleindgåelse med en varmedistributionsvirksomhed, samt regler om tilsyn med overholdelsen af disse rettigheder.«

6. *Overskriften* til kapitel 4 c affattes således:

»Kapitel 4 c

Energieffektivitetsordning for overskudsvarme m.v.«.

7. Efter § 23 o indsættes i *kapitel 4 c*:

»§ 23 p. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernvarmesystem skal overholde for at være et effektivt fjernvarmesystem.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvornår et fjernvarmesystem skal være effektivt samt krav til operatører af fjernvarmesystemer, der ikke opfylder kriterierne for at være et effektivt fjernvarmesystem.

§ 23 q. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at der for visse anlæg skal udarbejdes en cost-benefit-analyse med henblik på vurdering af udnyttelse af overskudsvarme, forud for at et anlæg planlægges opført eller får foretaget en omfattende reovering.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om udarbejdelsen og indholdet af cost-benefit-analysen, herunder krav om godkendelse af cost-benefit-analyserne.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser efter stk. 1.

§ 23 r. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om datacentres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genindvinding af overskudsvarme.«

8. I § 34, *stk. 1, nr. 1*, udgår »eller nye anlæg efter § 4 a «.

UDKAST

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning nr. 1024/2012/EU om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013, EU-tidende 2018, nr. L 328, s. 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«.

2. I § 21, stk. 1, nr. 5, udgår »overordnede« og efter »vandforbrug« indsættes: »og oplysninger om bygninger m.v., eksempelvis om renoveringer af bygninger«.

3. § 21, stk. 1, nr. 7-9, ophæves.

Nr. 10 og 11 bliver herefter nr. 7 og 8.

4. I § 21 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger m.v., som ejes eller lejes af de offentlige institutioner og virksomheder m.v. som er nævnt i § 22, stk. 1.

UDKAST

Stk. 6. Klima-, energi-, og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af de i stk. 1, nr. 5, indberettede oplysninger og de i stk. 5 indhentede oplysninger.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 7.

§ 5

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, med senere ændringer, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1. I loven er der medtaget en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/943/EU af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 54. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af bestemmelsen i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. I § 20 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kollektive elforsyningsvirksomheders anvendelse af princippet om ”energieffektivitet først” i forbindelse med netplanlægning, netudvikling og

UDKAST

større investeringsbeslutninger samt i forbindelse med kollektive elforsyningsvirksomheders og Forsyningstilsynets opgaver og tilsyn.«

§ 6

I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023, med senere ændringer, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved (EU) direktiv 2019/692 af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«.

2. I § 11 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om transmissionsselskabers, systemoperatørers og distributionsselskabers anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger og om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om ”energieffektivitet først” i forbindelse med tilsynets opgaver og tilsyn.«

§ 7

I lov nr. 564 om Ledningsejerregistret af 10. maj 2022 foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 8, stk. 1« til: »§ 7, stk. 1«.

UDKAST

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 11. oktober 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 7, nr. 1, træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af §§ 13, stk. 2, nr. 3, 14 a, 17 a og 17 b i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og § 21, stk. 1, nr. 7-9, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 12, 17, stk. 4, 21 a, og 21 b i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Baggrund
2.1.	Energieffektivitetsdirektivet
3.	Lovforslagets hovedpunkter
3.1.	Bemyndigelser til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.
3.1.1.	Gældende ret
3.1.2.	Energieffektivitetsdirektivet
3.1.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.1.4.	Den foreslåede ordning
3.2.	Bemyndigelser til fastsættelse af regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
3.2.1.	Gældende ret
3.2.2.	Energieffektivitetsdirektivet
3.2.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.2.4.	Den foreslåede ordning
3.3.	Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling
3.3.1.	Gældende ret

UDKAST

3.3.2.	Energieffektivitetsdirektivet
3.3.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.3.4.	Den foreslåede ordning
3.4.	Bemyndigelse til at identificere sårbare grupper og fastsætte regler om målrettede aktiviteter om energieffektivitet
3.4.1.	Gældende ret
3.4.2.	Energieffektivitetsdirektivet
3.4.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.4.4.	Den foreslåede ordning
3.5.	Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter for at fremme energieffektivitet
3.5.1.	Gældende ret
3.5.2.	Energieffektivitetsdirektivet
3.5.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.5.4.	Den foreslåede ordning
3.6.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først
3.6.1.	Gældende ret
3.6.1.1.	Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion
3.6.1.2.	Elforsyningsloven

UDKAST

3.6.1.3.	Gasforsyningsloven
3.6.2	Energieffektivitetsdirektivet
3.6.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.6.3.1.	Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion
3.6.3.2.	Elforsyningsloven
3.6.3.3.	Gasforsyningsloven
3.6.4.	Den foreslåede ordning
3.6.4.1.	Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion
3.6.4.2.	Elforsyningsloven
3.6.4.3.	Gasforsyningsloven
3.7.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder
3.7.1.	Gældende ret
3.7.2.	Energieffektivitetsdirektivet
3.7.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.7.4.	Den foreslåede ordning
3.8.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling
3.8.1.	Gældende ret
3.8.2.	Energieffektivitetsdirektivet

UDKAST

3.8.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.8.4.	Den foreslåede ordning
3.9.	Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
3.9.1.	Gældende ret
3.9.2.	Energieffektivitetsdirektivet
3.9.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.9.4.	Den foreslåede ordning
3.10.	Fejlrettelse af straffebestemmelse i lov om Ledningsejerregistret
3.10.1.	Gældende ret
3.10.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4.	Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
5.	Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål
5.1.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om indhentning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og reoveringer m.v.
5.2.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
5.3.	Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

UDKAST

5.4.	Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper
5.5.	Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet
5.6.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling
5.7.	Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
6.	Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
6.1.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og reoveringer m.v.
6.2.	Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper
7.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
7.1.	Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og reoveringer m.v.
7.2.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
7.3.	Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling
7.4.	Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

UDKAST

7.5.	Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet
7.6.	Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først
7.7.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder
7.8.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling
7.9.	Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
7.10.	Principperne for digitaliseringsklar lovgivning
8.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
8.1.	Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.
8.2.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
8.3.	Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet
8.4.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først
8.5.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder

UDKAST

8.6.	Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
9.	Administrative konsekvenser for borgerne
9.1.	Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.
9.2.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
9.3.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først med hensyn til el- og gasdistribution og el- og gastransmission
9.4.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder
10.	Klimamæssige konsekvenser
10.1.	Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.
10.2.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
10.3.	Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling
10.4.	Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling
10.5.	Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet

UDKAST

10.6.	Bemyndigelser til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først med hensyn til el- og gasdistribution og el- og gastransmission
10.7.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling
10.8.	Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
11.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
11.1.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling
12.	Forholdet til EU-retten
12.1.	Bestemmelser, herunder om bemyndigelser, om forbrugerrettigheder
12.2.	Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling
12.3.	Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
13.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
14.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget skal muliggøre implementering af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), herefter energieffektivitetsdirektivet.

UDKAST

Energieffektivitetsdirektivet medfører en række forskelligartede krav til energieffektivitet i medlemsstaterne, hvoraf ikke alle kræver ny lovgivning. Bl.a. indeholder energieffektivitetsdirektivet et forhøjet fælles energisparemål i EU og krav til årlige energireduceringer i den offentlige sektor, hvilket ikke i sig selv forudsætter ny lovgivning. Direktivet indeholder også forpligtelser, som blot viderefører bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (det tidligere energieffektivitetsdirektiv). Herudover er der på få områder vurderet at være normharmonier.

Direktivet indeholder dog også forpligtelser, hvis implementering forudsætter ny regulering. Det omhandler bl.a. krav, der skal muliggøre monitorering og opfølgning på forpligtelser målrettet det offentlige, krav om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud og energieffektivitetskrav til varme- og kølesektoren, som ikke er mulige at implementere inden for rammerne af eksisterende lovgivning. Derfor foreslås der fastsat nye bestemmelser, herunder bemyndigelser til at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nye regler på direktivets område.

Lovforslaget indeholder for det første forslag til en række bemyndigelser til ministeren til at kunne fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i det offentlige, herunder i offentlige bygninger. Det vil navnlig omhandle regler om indberetning, indhentning og offentliggørelse af oplysninger om offentligt energi- og vandforbrug og om offentlige bygninger, samt regler om høring af planer. Endvidere vil det omhandle bemyndigelser til fastsættelse af regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud.

For det andet indeholder lovforslaget forslag til bestemmelser med henblik på at muliggøre ændringer af Rådet for Energieffektiv Omstilling, således at rådet vil kunne varetage den opgave som ekspertnetværk, som fremgår af energieffektivitetsdirektivet, og hvoraf det følger, at rådet skal rådgive om aktiviteter m.v. i relation til lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Derudover foreslås, at rådet skal kunne yde rådgivning om energieffektivitet og relaterede emner, og at der foretages administrative og sproglige ændringer i rådets virke. Disse ændringer har ikke baggrund i energieffektivitetsdirektivet.

For det tredje indeholder lovforslaget bemyndigelser til at kunne fastsætte nærmere regler om identificering af en række sårbare grupper samt om

UDKAST

målrettede aktiviteter m.v. for at forbedre energieffektiviteten hos disse grupper.

For det fjerde indeholder lovforslaget bemyndigelser til at kunne fastsætte regler om visse finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter m.v. for at fremme energieffektivitet, samt bemyndigelser til at fastsætte regler om indsamling af data om finansiering af energieffektivitet med henblik på overholdelse af direktivets forpligtelser om indberetning herom til Europa-Kommissionen.

For det femte indeholder lovforslaget forslag til bemyndigelser til at kunne gennemføre energieffektivitetsdirektivets bestemmelser om anvendelse af princippet om energieffektivitet først. Det inkluderer også bemyndigelser til at kunne fastsætte regler om anvendelsen af princippet om energieffektivitet først i relation til bl.a. elnettet og gassystemet. Det inkluderer net- og systemplanlægning, net- og systemudvikling samt større investeringsbeslutninger, og Forsyningstilsynets opgaver, pligter og tilsyn forbundet dermed.

For det sjette indeholder lovforslaget forslag til bestemmelser, herunder bemyndigelser til at kunne fastsætte nærmere regler om grundlæggende kontraktlige rettigheder vedrørende opvarmning, køling og varmt brugsvand for forbrugere af fjernvarme og fjernkøling.

For det syvende indeholder lovforslaget forslag til bestemmelser, herunder bemyndigelser til at kunne fastsætte regler om udarbejdelsen af kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling.

For det ottende indeholder lovforslaget forslag til bemyndigelser til at kunne fastsætte regler om datacentres udnyttelse af overskudsvarme m.v., regler om cost-benefit-analyser på anlægsniveau samt betingelser for effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer.

Endelig indeholder lovforslaget forslag om rettelse af en fejllenhvisning i en straffebestemmelse i lov nr. 564 af 10. maj 2022 om Ledningsejerregistret (LER-loven).

2. Baggrund

2.1. Energieffektivitetsdirektivet

Energieffektivitetsdirektivet er en omarbejdning af det tidligere energieffektivitetsdirektiv. Dele af det tidligere energieffektivitetsdirektiv blev revideret i 2018.

UDKAST

Energieffektivitetsdirektivet udspringer af Europa-Kommissionens ”Fit for 55”-pakke. Kommissionen fremlagde den 14. juli 2021 første del af ”Fit for 55”-pakken, som skal bringe EU's lovgivningsmæssige ramme for klima og energi i overensstemmelse med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at reducere nettodrivhusgasemissionerne med mindst 55 pct. senest i 2030 i forhold til 1990-niveauet.

Med energieffektivitetsdirektivet opstilles en fælles ramme af foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i EU med henblik på at sikre, at EU's mål for energieffektivitet nås. Endvidere skaber energieffektivitetsdirektivet grundlaget for yderligere forbedringer af energieffektiviteten. Formålet med denne fælles ramme er at bidrage til gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (den europæiske klimalov) og til EU's energiforsyningsikkerhed ved at mindske afhængigheden af energiimport, herunder fossile brændsler.

Af direktivet følger bl.a. krav om at realisere energireduktioner i det offentlige, jf. artikel 5, og udvidende krav om energirenovering af bygninger, der ejes af det offentlige, jf. artikel 6. Hertil følger skærpede krav om energieffektivitet m.v. til offentlige udbud, jf. artikel 7. Kravene med hensyn til renoveringer og energibesparelser i den offentlige sektor skærpes i direktivet med henblik på, at den offentlige sektor fortsat skal udfylde en rolle som forbillede til forbedringen af energieffektiviteten og bidrage yderligere til EU's mål om reduktioner af energiforbrug.

I artikel 24 og flere andre steder i energieffektivitetsdirektivet omtales »energifattigdom«. Begrebet energifattigdom bruges imidlertid ikke konsistent på tværs af den fælleseuropæiske lovgivning og bliver ofte en samlebetegnelse for både personer berørt af energifattigdom og f.eks. sårbare kunder, selvom disse grupper ikke er identiske. I en dansk kontekst vurderes det således bedst at omtale »energifattigdom« som »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd«. Når der i dette lovforslag omtales lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, jf. f.eks. næste afsnit, så refereres der dermed til implementering af bestemmelserne om energifattigdom. Når fælleseuropæiske regler omtales eller citeres bruges formuleringen energifattigdom.

Direktivet indebærer, at der med artikel 24 indføres en række forpligtelser for medlemsstaterne til at identificere og iværksætte målrettede aktiviteter m.v., som skal fremme energieffektiviteten hos en række sårbare grupper. Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at oprette et netværk, som skal

UDKAST

rådgive om aktiviteter m.v. målrettet lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Hensigten med artikel 24 er at fremme en socialt retfærdig grøn omstilling.

Yderligere samles det tidligere direktivs eksisterende regler og de nye regler om krav til finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, hvor reglerne samtidig er udvidet, dvs. det kræves af medlemsstaterne, at de skal iværksætte yderligere aktiviteter m.v., end det var påkrævet med det tidligere direktiv, for at fremme energieffektivitet, jf. artikel 30. Ændringerne er fastsat ud fra et hensyn om, at der er en række strukturelle hindringer for, at energieffektivitet kan fremmes, og at målrettede finansierings-, informations-, og tekniske tiltag kan modvirke disse hindringer ved f.eks. at korrigere for markedsfejl og nedbryde barrierer. Disse tiltag kan f.eks. omfatte støtteordninger til energieffektiv renovering, mulighed for teknisk assistance, informationskampagner, mulighed for at forsyningsselskaber kan finansiere energirenoveringer via regning m.v.

Herudover fremgår forpligtelser om at anvende princippet om energieffektivitet først, herunder krav om pligtmæssig vurdering af energieffektivitetsløsninger ved planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger, både offentligt og privat, jf. artikel 3. På el- og gasdistributionsområdet og el- og gastransmissionsområdet skal medlemsstaterne yderligere sikre, at princippet om energieffektivitet først vurderes i forbindelse med netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger, jf. artikel 27.

Derudover fremgår det på fjernvarme- og fjernkølingsområdet, at medlemsstaterne skal sikre grundlæggende kontraktlige rettigheder vedrørende opvarmning, køling og varmt brugsvand, herunder særligt at slutkunder har ret til en kontrakt med deres leverandør, der opfylder kravene i artikel 21. Endvidere skal de kompetente myndigheder sikre, at de forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, der fastsættes i artiklen, håndhæves. På fjernkølingsområdet skal medlemsstaterne yderligere sikre, at regionale og lokale myndigheder udarbejder lokale køleplaner, jf. artikel 25, stk. 6. Herudover fremgår, at medlemsstaterne skal sikre et mere effektivt energiforbrug i fjernvarme- og fjernkølingssystemer, ved at fastlægge kriterier for, hvornår disse systemer er energieffektive, jf. artikel 26, stk. 1. Medlemsstaterne skal hertil sikre, at fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der opføres på ny eller får foretaget omfattende renovering opfylder de fastsatte energieffektivitetskriterier, og at der for visse anlæg gennemføres cost-benefit-analyser på anlægsniveau for at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme, jf. art. 26, stk. 4-7.

UDKAST

For en nærmere gengivelse af energieffektivitetsdirektivets forpligtelser for så vidt angår de områder, som er relevante for dette lovforslag, henvises til afsnittene om energieffektivitetsdirektivet i punkt 3 om lovforslagets hovedpunkter.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Bemyndigelser til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

3.1.1. Gældende ret

De gældende regler om energibesparelser i det offentlige fremgår af kapitel 4 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og af kapitel 8 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 6, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal sikre, at energibesparelsesaktiviteterne bliver koordineret og gennemført så effektivt som muligt i overensstemmelse med lovens formål. Til opfyldelse heraf kan ministeren 1) iværksætte uvildige evalueringer af energibesparelsesaktiviteter, 2) sikre oprettelsen af videnscentre, databaser og lign. om energibesparelser og 3) fremme indgåelsen af aftaler mellem erhvervsvirksomheder, forbrugere eller sammenslutninger af disse om udvikling, markedsføring eller indførelse af energieffektive produkter, anlæg eller processer. Efter lovens § 6, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at kollektive energiforsyningsvirksomheder i et rimeligt omfang skal medvirke ved aktiviteter som nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2. Ministeren kan tillige påbyde kollektive energiforsyningsvirksomheder at medvirke som nævnt i 1. pkt.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer: 1) udarbejde grønne energiregnskaber indeholdende en kortlægning af energiforbruget, dokumentation for gennemførte energibesparelser og handlingsplan for energibesparelser, 2) udarbejde kalkulationer og planer for gennemførelse af energibesparelser, 3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse og 4) gennemføre energibesparelsesaktiviteter, når de udgifter, som er forbundet med aktiviteten, forventes at blive modsvaret af driftsbesparelser inden for kortere tid.

UDKAST

Efter lovens § 13, stk. 3 kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om indsendelse af grønne regnskaber og tage initiativ til at offentliggøre oplysninger, som nævnt i § 13, stk. 1, nr. 1, om grønne regnskaber og nr. 2 om kalkulationer og planer. I lovens § 13, stk. 3, henvises der ved en fejl til stk. 1. Det følger af bestemmelsens sammenhæng og indhold, at henvisningen må forstås som en henvisning til lovens § 13, stk. 2.

De nævnte offentlige institutioner m.v. i § 14 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion omfatter den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Efter lovens § 14, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om, at § 13 også skal gælde for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse. Efter lovens § 14, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i § 13.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 22, stk. 2, at der i regler, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

Det fremgår af lov om effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 21, stk. 3, at ministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation, som Energistyrelsen, Energiklagenævnet eller klima-, energi- og forsyningsministeren modtager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Efter stk. 4. kan ministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Der er ikke i dansk ret hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentlige institutioner og virksomheders m.v. indberetning og offentliggørelse af den offentlige sektors oplysninger om energi- og vandforbrug, hvis ikke oplysningerne er som led i udførelsen af en energibesparelsesaktivitet eller forbruget for en bygning er på et overordnet niveau. Endvidere er der ikke hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om høring over planer, som indeholder energieffektivitetsforanstaltninger, om tilskyndelse

UDKAST

til at tage hensyn til CO₂-emissioner ved investeringer og aktiviteter, om at planer skal indeholde specifikke energieffektivitetsforanstaltninger, om at afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de grupper, der identificeres efter lovforslagets § 14 c, samt om fastsættelse af regler om tilsyn og påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 13, stk. 2-4, og § 14, stk. 2 og 3 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Herudover fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 1, nr. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af overordnede forbrugstal vedrørende bygningers energi- og vandforbrug for de i § 22, stk. 1, nævnte offentlige institutioner og virksomheder m.v. Det følger af § 22, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhold og gennemførelse af de aktiviteter, der er nævnt i stk. 1, samt administration i forbindelse hermed. Efter § 21, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis fra krav i regler fastsat i medfør af stk. § 21, stk. 1-4.

De nævnte offentlige institutioner eller virksomheder m.v. i lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 22, stk. 1, er 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentliges vegne og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Bemyndigelserne i § 13, stk. 2 og 3, og § 14, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og §§ 20-22 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger er udmøntet i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner. Af cirkulæret fremgår bl.a. regler om, at statens institutioner m.v. årligt skal indberette energiforbrug opdelt i forbrug af el, energiforbrug til varme, fjernkøling samt institutionernes samlede faktiske forbrug af vand indberette energiforbrug til en central database, som varetages af Energistyrelsen. Indberetningen foretages som led i administrationen af energispareforpligtelser målrettet det statslige niveau, herunder forpligtelser, som følger af det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

3.1.2. Energieffektivitetsdirektivet

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 1, følger, at medlemsstaterne skal sørge for, at alle offentlige organers samlede slutforbrug af energi under

UDKAST

ét reduceres med mindst 1,9 pct. hvert år sammenlignet med 2021. Medlemsstaterne skal fastsætte et grundscenarie, som omfatter alle offentlige organers slutforbrug af energi, undtagen inden for offentlig transport og væbnede styrker. Reduktioner i energiforbruget ved offentlig transport og for de væbnede styrker er vejledende og kan medregnes i opfyldelsen af forpligtelsen.

Reduktionsmålet på 1,9 pct. er vejledende i en overgangsperiode, der slutter 11. oktober 2027, jf. artikel 5, stk. 2. I overgangsperioden kan medlemsstaterne anvende anslåede forbrugsoplysninger. Senest den 11. oktober 2027 skal medlemsstaterne justere og tilpasse forbrugsoplysningerne til det faktiske slutforbrug af energi.

Det følger af artikel 5, stk. 3, at forpligtelsen indtil den 31. december 2026 ikke omfatter offentlige organers energiforbrug i lokale administrative enheder med en befolkning på under 50.000 indbyggere, og indtil den 31. december 2029 offentlige organers energiforbrug i lokale administrative enheder med en befolkning på under 5.000 indbyggere.

Af artikel 5, stk. 4, følger, at der kan tages hensyn til klimavariationer, når en medlemsstat beregner offentlige organers slutforbrug af energi.

Offentlige organer defineres i artikel 2, nr. 12, som nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter. Af præambelbetragtning nr. 35 fremgår, at med henblik på at fastlægge kredsen af adressater bør medlemsstaterne anvende definitionen af »offentlige organer« som fastlagt i direktivet, hvor »finansieres direkte af disse myndigheder« betyder, at disse enheder overvejende finansieres med offentlige midler og »administreres af disse myndigheder« betyder, at en national, regional eller lokal myndighed har et flertal med hensyn til valget af enhedens ledelse.

Slutforbrug af energi defineres i artikel 2, nr. 6, som al energi leveret til industri, til transport, herunder energiforbrug i den internationale luftfart, til husholdninger, til offentlige og private tjenester, til landbrug, til skovbrug, til fiskeri samt til andre slutbrugersektorer, bortset fra energiforbrug i forbindelse med international maritim bunkring, omgivelsesenergi og leverancer til omdannelsessektoren og til energisektoren og transmissions- og distributionstab (som defineret i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik).

UDKAST

Det følger af artikel 5, stk. 5, at medlemsstaterne skal medtage den reduktion af energiforbruget, som alle offentlige organer opdelt efter sektor skal opnå, og de foranstaltninger, som de planlægger at vedtage med henblik på at opnå disse reduktioner, i ajourføringer af deres nationale energi- og klimaplaner, jf. artikel 14, stk. 2 sammenholdt med artikel 3 og artikel 7-12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen. Endvidere fremgår, at medlemsstaterne som led i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, der er forelagt i henhold til artikel 17 i nævnte forordning skal aflægge rapport til Kommissionen om den reduktion af slutforbruget af energi, der er opnået hvert år.

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 6, 1. afsnit, følger, at medlemsstaterne skal sikre, at regionale og lokale myndigheder fastsætter energieffektivitetsforanstaltninger i deres langsigtede planlægningsværktøjer, såsom dekarboniseringsplaner eller planer for bæredygtig energi efter høring af relevante interessenter og offentligheden, herunder navnlig sårbare grupper, som er i risiko for at blive berørt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkninger af planerne. Endvidere fremgår af 2. afsnit i artikel 5, stk. 6, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder træffer foranstaltninger til at afbøde væsentlige negative direkte eller indirekte virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger på energifattige, lavindkomsthusholdninger eller sårbare grupper, når de udformer og gennemfører energieffektivitetsforanstaltninger.

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 8, følger, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer til at tage hensyn til CO₂-emissioner over hele livscyklussen samt de økonomiske og sociale fordele for deres offentlige organers investering og politiske aktiviteter.

Ud over krav til opnåelse af energireduktioner i offentligt energiforbrug, ændres der i kravene om renoveringer af offentlige bygninger. Det fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1, at hver medlemsstat skal sikre, at mindst 3 pct. af det samlede etageareal i opvarmede og/eller nedkølede bygninger med et samlet nytteetageareal over 250 m², der ejes af offentlige organer, skal renoveres så de mindst omdannes til næsten engineutrale bygninger (NZEB) eller nulemissionsbygninger (ZEB) i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne. Socialt boligbyggeri kan undtages for forpligtelsen, hvis renoveringen ikke vil være omkostningsneutral, eller hvis renoveringen vil føre til huslejestigninger.

UDKAST

Næsten energineutral bygning defineres i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne artikel 2, nr. 2, som en bygning, der har en meget høj energimæssig ydeevne, fastlagt i overensstemmelse med direktivets bilag I. Af definitionen fremgår endvidere, at den ubetydelige eller meget lille energimængde, der kræves, i meget væsentlig grad bør dækkes af energi fra vedvarende energikilder, herunder vedvarende energi produceret på stedet eller i nærheden.

Samlet nytteetageareal defineres i energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 13, som etageareal i en bygning eller del af en bygning, hvor der anvendes energi til regulering af indeklimaet.

Af artikel 6, stk. 2, følger, at medlemsstaterne kan anvende mindre strenge krav end dem, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, for a) bygninger, der er officielt beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, for så vidt overholdelse af visse mindstekrav til energimæssig ydeevne, ville indebære en uacceptabel ændring af deres karakter eller udseende, b) bygninger, der ejes af de væbnede styrker eller statsforvaltningen og anvendes til nationale forsvarsformål, med undtagelse af indkvarteringsbygninger med enkeltværelser eller kontorbygninger til de væbnede styrker og andet personale, der er ansat af forsvarsmyndighederne, c) bygninger, der anvendes til gudstjenester og religiøse formål.

Af artikel 6, stk. 3, følger, at for at fremskynde energibesparelserne og give et incitament til at indføre foranstaltninger tidligere, kan en medlemsstat, som i et år renoverer mere end 3 pct. af det samlede etageareal i sine bygninger i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, frem til 31. december 2026, medregne overskuddet i den årlige renoveringsprocent for et af de efterfølgende tre år. Endvidere fremgår, at en medlemsstat, der renoverer mere end 3 pct. af det samlede etageareal i sine bygninger fra den 1. januar 2027, kan medregne overskuddet i den årlige renoveringsprocent for de efterfølgende to år.

Det fremgår af artikel 6, stk. 4, at medlemsstaterne i den årlige renoveringsprocent for bygninger kan medregne nye bygninger, der ejes som erstatning for offentlige organers bestemte bygninger, der er nedrevet inden for de to foregående år. Dette gælder dog kun, hvis de vil være mere omkostningseffektive og bæredygtige målt på de opnåede besparelser på energi og CO₂-livscyklusemissioner i forhold til at renovere sådanne bygninger. Hver medlemsstat fastlægger klare generelle kriterier, metoder

UDKAST

og procedurer til at udpege sådanne ekstraordinære tilfælde og offentliggøre disse.

Det følger af artikel 6, stk. 5, at medlemsstaterne senest den 11. oktober 2025 skal udarbejde og offentliggøre en fortegnelse over opvarmede og/eller afkølede bygninger, der ejes eller benyttes af offentlige organer, som har et nytteetageareal på mere end 250 m². Fortegnelsen skal mindst hvert andet år ajourføres. Fortegnelsen skal knyttes til oversigten over bygningsmassen, der skal udarbejdes inden for rammerne af de nationale planer for reovering af bygninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (det tidligere bygningsdirektiv) og de relevante databaser. Fortegnelsen skal mindst indeholde oplysninger om; a) etagearealet i m², b) det årligt målte energiforbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand, når disse data er tilgængelige og c) den enkelte bygnings energiattest udstedt i overensstemmelse med det tidligere bygningsdirektiv.

Forpligtelserne om reoveringer af bygninger, som følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1-4, kan efter direktivets artikel 6, stk. 6, opfyldes ved en alternativ tilgang. Det forudsætter, at der årligt opnås energibesparelser i offentlige organers bygninger svarende til mindst den energibesparelse, som vil opnås ved årlig reovering af 3 pct. af offentlige organers ejede bygninger ved direktivets artikel 6, stk. 1-4. Derudover fremgår det af artikel 6, stk. 6, at der ved den alternative tilgang også skal indføres et reoveringspas, hvor det er relevant, for bygninger, der udgør mindst 3 pct. af det samlede etageareal og at disse bygninger senest i 2040 skal reoveres op til næsten energineutrale bygninger.

Forpligtelserne om reoveringspas fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (EØS-relevant tekst) artikel 12, hvor der stilles krav om, at medlemsstaterne indfører en ordning for reoveringspas på grundlag af den fælles ramme, der fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024, bilag VIII. Reoveringspasset skal bl.a. indeholde oplysninger om bygningens ydeevne, grafisk fremstilling af en køreplan og trin til en etapevis gennemgribende reovering, redegørelse for den optimale rækkefølge af trinene. Fristen for gennemførelsen af forpligtelsen om reoveringspas er den 29. maj 2026, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024, artikel 35.

UDKAST

3.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Med energieffektivitetsdirektivet pålægges medlemsstaterne øgede krav til energibesparelser og renoveringer af bygninger i den offentlige sektor.

De nye energibesparelser- og renoveringsforpligtelser fører til, at der løbende skal følges op på opfyldelsen af forpligtelserne samt foretages afrapportering til Europa-Kommissionen. Det omarbejdede direktiv medfører også nye krav til løbende opdatering og offentliggørelse af en fortegnelse over offentlige organers ejede og lejede bygninger med et areal over 250 m², hvor bygningernes areal, det årligt målte energiforbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand, når disse data er tilgængelige, og de enkelte bygningers energimærke skal fremgå.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at de gældende bemyndigelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i lov om fremme af energibesparelser i bygninger ikke er tilstrækkelige og fleksible nok til at udmønte en effektiv ordning, som kan implementere energieffektivitetsdirektivets forpligtelser om opgørelse, ajourføring og offentliggørelse af oplysninger om energiforbrug, renoveringer og offentlige organers ejede og lejede bygninger. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en effektiv opgørelse over offentlige organers bygningsmasse vil kunne bidrage til planlægning af, hvordan renoveringskravet kan opnås.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at der ikke er hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af den offentlige sektors oplysninger om energi- og vandforbrug, hvis ikke oplysningerne er indberettet som led i udførelsen af en energibesparelsesaktivitet eller forbruget for en bygning er indberettet på et overordnet niveau. Herudover er der ikke hjemmel til, at ministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning og indhentning af oplysninger om offentligt ejede og lejede bygninger i det omfang, de nye forpligtelser i energieffektivitetsdirektivet forudsætter.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer det derfor nødvendigt at ændre i gældende bemyndigelser og indsætte nye bemyndigelser for at muliggøre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af offentlige institutioners og virksomheders m.v. energi- og vandforbrug og i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og regler om indhentning, indberetning og

UDKAST

offentliggørelse af oplysninger om bygninger i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår, at bemyndigelserne indsættes i forlængelse af gældende bemyndigelser og i overensstemmelse med den systematik, som følger af lovene. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at videreførelse af den allerede gældende afgrænsning i lovene vil føre til, at bemyndigelserne vil gå videre, end hvad implementeringen af energieffektivitetsdirektivet forudsætter. Adgangen til at regulere ved sådanne bemyndigelser bør imidlertid afgrænses til, hvad som vurderes nødvendigt for at implementere direktivets forpligtelser, medmindre der indgås politisk aftale eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration. Der bør således fortsat være en vis fleksibilitet ved behov for fremtidige ændringer, eksempelvis som følge af ændringer af energieffektivitetsdirektivet eller ved nationale initiativer. Kravenes tekniske karakter taler yderligere for en udmøntning ved bekendtgørelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at de forpligtelser, der vil skulle udmøntes som led i implementeringen af energieffektivitetsdirektivet, er væsentligt udvidede set i forhold til tilsvarende i det tidligere energieffektivitetsdirektiv, der primært er målrettet den statslige forvaltning og som nu målrettes offentlige organer.

I en dansk kontekst har tilgangen til implementering af tidligere krav, navnlig krav om renoveringer af bygninger, været at udstede regler herom i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, samt at fastsætte yderligere krav om en national målsætning om energibesparelser for ministeriernes øvrige institutioner i cirkulæret.

Kravene fra det omarbejdede direktiv rettes mod en bredere kreds og vil bl.a. indebære udstedelse af regler om høring af planer, hvilket vurderes at have en retsvirkning for borgere og virksomheder, hvorfor de udmøntende regler bør fastsættes ved bekendtgørelse og ikke i et cirkulære. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at cirkulæret bør erstattes af en bekendtgørelse, hvor de regler, som implementeringen af energieffektivitetsdirektivets artikel 5 og 6 forudsætter, samles. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derudover at der er ved national målsætning i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner er stillet krav og mål for institutioner, som ikke er del af almindelige ministerielle hierarki, eksempelvis visse af statens ejede virksomheder, der går videre end de EU-retlige forpligtelser.

UDKAST

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer yderligere, at der ved kravenes gennemførelse bør udvises særlig hensyn i forhold til oplysninger, som vil kunne udgøre en sikkerhedsrisiko. Der bør ikke fastsættes regler, hvorefter der vil skulle offentliggøres oplysninger, jf. direktivets artikel 6, stk. 5, som kan udgøre en sikkerhedsrisiko. Der bør også tages særlig hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter ved indhentning og indberetning af oplysninger.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at direktivets omfattede bygningsareal fortsat opgøres på en anden måde end den danske opgørelse af bruttoetageareal, idet direktivet anvender nyttearealer, hvor ydervægge, skillerum og skorstene m.v. trækkes fra. Der er tidligere, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, L 136, s. 5790, behandlet samme forhold, hvor det fremgår af almindelig bemærkning 3.1.6 til lovforslaget, at beregningen af nyttearealet er kompliceret for eksisterende bygninger og vil være forbundet med væsentlige omkostninger for bygningsejerne, og at et samlet etageareal for en ejendom kan hentes direkte fra BBR-registret. Det er fortsat vurderingen, at det vil være forbundet med væsentlige omkostninger at anvende en ny opgørelse af areal for bygninger, som ikke anvendes ved BBR-registret. Arealopgørelse ved BBR-registret forventes fortsat at blive anvendt frem for direktivets opgørelse af areal.

Af direktivet følger herudover nye krav om, at offentlige organer skal tilskyndes til at tage hensyn til CO₂-emissioner og økonomiske og sociale fordele ved investeringer og politiske aktiviteter. Endvidere følger nye krav om høring af regionale og kommunale planer indeholdende energieffektivitetsforanstaltninger med særligt fokus på høring af personer tilhørende sårbare grupper, som er i risiko for at blive en lavindkomsthusholdning med en vis energibyrd eller sårbare grupper, som er mere udsatte for virkninger af foranstaltningerne. Yderligere følger nye krav om afbødning af væsentlige direkte eller indirekte virkninger for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, lavindkomsthusholdninger eller sårbare grupper, når myndigheder udformer og gennemfører energiforanstaltninger. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der heller ikke er hjemmel til, at kunne fastsætte regler om disse forhold.

Det vurderes derfor nødvendigt at indføre nye hjemler til at kunne fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. skal tage hensyn til CO₂-emissioner, gennemføre høring af planer indeholdende energieffektivitetsforanstaltninger og afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i lovforslagets § 14 c, stk. 1 nævnte

UDKAST

grupper. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger om de nævnte grupper.

Det bemærkes derudover, at lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion ikke indeholder bemyndigelser til fastsættelse af regler om tilsyn og påbud til overholdelse af regler målrettet offentlige institutioner m.v., der udstedes i medfør af lovens § 13, stk. 2-4, og § 14, stk. 2 og 3. Loven indeholder bemyndigelsesbestemmelser til fastsættelse af regler om bødestraf.

Af energieffektivitetsdirektivet følger, at der skal fastsættes regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de vedtagne nationale regler i medfør af direktivet. Af hensyn til reglernes håndhævelse vurderes det hensigtsmæssigt, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til kunne fastsætte regler om tilsyn og påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør § 13, stk. 2-4, og § 14, stk. 2 og 3.

3.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes nye bemyndigelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion i ny § 13, stk. 4, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal 1) tage hensyn til CO₂-emissioner ved investeringer og aktiviteter, 2) fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer, 3) gennemføre høring af planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger, 4) afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c nævnte grupper og 5) indberette oplysninger om energi- og vandforbrug.

Definitionen af offentlige organer forventes på samme vis som ved bekendtgørelse nr. 761 af 18 juni 2024 om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder at skulle fremgå af en bekendtgørelse og udfoldes nærmere ved vejledning herfor, når de foreslåede bemyndigelser udmøntes. Offentlige organer er i bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn defineret som nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 13.

Det forventes, at bemyndigelsen i § 13, stk. 4, nr. 1, vil blive anvendt til fastsættelse af regler om, at offentlige organer tilskyndes til at tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter. Denne

UDKAST

bemyndigelse vil muliggøre gennemførelse af dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 8.

Det forventes, at bemyndigelsen i § 13, stk. 4, nr. 2, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at offentlige organer skal fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i langsigtede planer. Denne bemyndigelse vil muliggøre gennemførelse af dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 6, 1. afsnit.

Det forventes, at bemyndigelsen i § 13, stk. 4, nr. 3, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at offentlige organer skal gennemføre høring af langsigtede planer indeholdende energibesparelsesforanstaltninger. Denne bemyndigelse vil muliggøre gennemførelse af dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 6, 1. afsnit.

Det forventes, at bemyndigelsen i § 13, stk. 4, nr. 4, vil blive anvendt til fastsættelse af regler om, at offentlige organer skal tage hensyn til at afbøde væsentlige direkte eller indirekte konsekvenser for de grupper, der fastsættes ved den foreslåede § 14 c, ved planlægning og gennemførelse af energieffektivitetsforanstaltninger. Denne bemyndigelse vil muliggøre gennemførelse af dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 6, 2. afsnit.

Det forventes, at bemyndigelsen i § 13, stk. 4, nr. 5, vil blive anvendt til fastsættelse af regler om, at offentlige organer, eller at en overordnet enhed med underordnede organer, f.eks. et ministerium, skal indberette offentlige organers faktiske energi- og vandforbrug, såfremt tilstrækkelige oplysninger ikke effektivt kan indhentes på anden vis, eks. ved allerede tilgængelige datakilder såsom BBR-registret. Energi- og vandforbrug svarer som minimum til energieffektivitetsdirektivets definition af slutforbrug af energi. Den foreslåede bemyndigelse vil bidrage til at muliggøre gennemførelse af dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 5 og 6.

Energi- og vandforbrugs oplysninger kan også indhentes ved at fastsætte regler for kollektive energiforsyningsselskaber efter § 6, stk. 2. Indhentning af oplysninger om energi- og vandforbrug fra kollektive forsyningsselskaber vil bero på om opgørelse ud fra tilgængelige datakilder såsom BBR-registret er tilstrækkelig effektiv.

Endvidere foreslås, at der indsættes en ny bemyndigelse i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 5, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om det indberettede energi- og vandforbrug.

UDKAST

Der vil ved reglernes udmøntning skulle tages hensyn til, at offentliggørelse af oplysninger vil ske under hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter. Endvidere vil der tages hensyn til ikke at offentliggøre oplysninger om energiforbrug, der kan henføres til fysiske personer, f.eks. ved at forbrugsoplysningerne aggregeres for flere fysiske personers energiforbrug på én adresse.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt, således at der offentliggøres forbrugsoplysninger for de offentlige organer på samme vis som aktuel offentliggørelse af forbrugsoplysninger for de statslige enheder på spareenergi.dk. På spareenergi.dk offentliggøres samlet forbrug for de enkelte ministerier. Endvidere forventes, at den foreslåede § 13, stk. 5, sammen med de foreslåede bemyndigelser til § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, vil bidrage til gennemførelsen af artikel 6, stk. 5.

Med de foreslåede bemyndigelser vil der kunne fastsættes regler for de offentlige institutioner m.v., som er nævnt i § 14 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion. Efter forhandling med finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren vil klima-, energi og forsyningsministeren endvidere kunne fastsætte regler om, at § 13 tillige gælder for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse, jf. lovens § 14, stk. 2.

Det foreslås at videreføre denne systematik af hensyn til lovens allerede etablerede fleksibilitet ved de gældende bemyndigelser, hvor bemyndigelserne giver mulighed for at fastsætte regler for den offentlige forvaltning og for selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Endvidere kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse. Videreførelsen af systematikken vil medføre, at bemyndigelserne vil gå videre, end hvad der er forudsat i energieffektivitetsdirektivet. Det er ikke hensigten at udmønte regler, der går videre end direktivets forpligtelser, medmindre der indgås politisk aftale, eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration.

UDKAST

Yderligere foreslås i ny § 21 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om tilsyn og påbud på et antal områder. Af den foreslåede § 21 a, stk. 1, fremgår, at ministeren vil bemyndiges til at kunne fastsætte regler om tilsyn med regler udstedt i medfør af bl.a. lovens § 13, stk. 2-4, og § 14, stk. 2 og 3. Bemyndigelsen vil muliggøre fastsættelse af regler om tilsyn med offentlige institutioner m.v. Tilsyn vil bl.a. kunne blive udført, hvis der opnås kendskab til mangelfuld efterlevelse af regler eller ved stikprøvekontrol.

Hertil foreslås, at der indsættes en bemyndigelse i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion i ny § 21 a, stk. 2, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af bl.a. lovens § 13, stk. 2-4, og § 14, stk. 2 og 3. Bemyndigelsen vil indebære, at der kan fastsættes regler om meddelelse af påbud, når regler udstedt i medfør af § 13, stk. 2-4, og § 14, stk. 2 og 3 ikke overholdes. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om påbudsadgang.

Det foreslås med ny § 21 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1 og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne delegere hele eller dele af den forventede myndighedskontrol til en institution under Klima-, energi- og forsyningsministeriet eller en anden offentlig myndighed. Det forventes, at Energistyrelsen vil være kontrolmyndighed.

Med hensyn til øvrige områder omfattet af den foreslåede § 21 a henvises til lovforslagets § 1, nr. 21 og bemærkningerne hertil.

Derudover foreslås en ændring i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 3, som vil indebære, at forkert henvisning til § 13, stk. 1, vil rettes til korrekt henvisning til stk. 2.

Endvidere foreslås, at lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 1, nr. 5, ændres, således at "overordnede" udgår af bemyndigelsen, hvorefter der kan fastsættes regler om indberetning af faktisk energi- og vandforbrug for bygninger. Ved at lade "overordnede" udgå vil der skabes klarhed over bemyndigelsen så evt. usikkerheder om fastsættelse af regler,

UDKAST

om indberetning af faktisk energi- og vandforbrug for den enkelte bygning, og om hvor ofte oplysningerne skal indberettes, vil undgås.

Hertil foreslås den gældende bemyndigelse udvidet, således at ministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning af oplysninger om bygninger m.v., f.eks. om indberetning af oplysninger om renoveringer af bygninger.

Den foreslåede udvidelse forventes bl.a. at kunne blive anvendt til at stille krav om offentlige organers indberetning af oplysninger om deres ejede og lejede bygninger og oplysninger om renoveringer af bygningerne, såfremt oplysninger ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder. Bemyndigelsen vil bidrage til at muliggøre gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets artikels 6, bl.a. hvor der løbende skal følges på renoveringer af offentlige organers ejede bygninger for bygninger, der ikke er næsten energineutral bygning. Definitionen af NZEB for eksisterende bygninger er implementeret ved bygningsreglementets vejledning om energiforbrug, hvor NZEB svarer til renoveringsklasse 2.

Endvidere foreslås, at der indsættes to nye bemyndigelser i § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Det foreslås, at der indsættes en ny bemyndigelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger, som ejes eller lejes af offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i lovens § 22, stk. 1. Bemyndigelsen vil give hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger, der ejes eller lejes af offentlige organer, eksempelvis om renoveringer af bygninger.

Bemyndigelsen vil endvidere bidrage til at muliggøre gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets artikel 6. Hjemlen forventes anvendt, såfremt allerede tilgængelige bygningsoplysninger ved f.eks. BBR-registreret og energimærkningsordningen, ikke er tilstrækkelige for udmøntning af en effektiv ordning.

Hertil foreslås, at der indsættes en ny bemyndigelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om offentliggørelse af de indberettede og indhentede oplysninger ved § 21, stk. 1, nr. 5 og § 21, stk. 5. Bemyndigelsen vil sammen med § 21, stk. 1 nr. 5, og § 21, stk. 5, og de foreslåede bemyndigelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 4, nr. 5, og § 13, stk. 5, bidrage til gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 5.

Der vil ved reglernes udmøntning tages hensyn til, at offentliggørelse af oplysninger, herunder om etageareal, energimærke og målt energiforbrug af

UDKAST

varme, køling, elektricitet og varmt vand ikke vil udgøre en sikkerhedsrisiko. Endvidere forventes det, at der vil tages hensyn til, at der ikke vil blive offentliggjort oplysninger om energiforbrug, der kan henføres til fysiske personer, uden at forbrugsoplysningerne er aggregerede for flere fysiske personers energiforbrug på én adresse.

På samme vis som ved de foreslåede bemyndigelser til lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion vil de foreslåede bemyndigelser til lov om fremme af energibesparelser i bygninger gå videre, end hvad der er forudsat i energieffektivitetsdirektivet. Dette følger af lovens indbyggede systematik, hvoraf det følger, at der kan fastsættes regler for offentlige institutioner og virksomheder m.v., som nævnes i lovens § 22, stk. 1. Hertil bemærkes, at det er hensigten, at adgangen til at udmønte regler ved de foreslåede bemyndigelser vil afgrænses til, hvad som vurderes nødvendigt for at implementere direktivets forpligtelser, medmindre der indgås politisk aftale, eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration.

Cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner forventes ophævet og forpligtelserne i energieffektivitetsdirektivets artikel 5 og 6 forventes implementeret ved en bekendtgørelse.

3.2. Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

3.2.1. Gældende ret

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i lov om fremme af energibesparelser i bygninger indgår bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om energibesparelser m.v. i det offentlige.

Af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v., som afgrænset i lovens § 14, skal udføre energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer. Af bestemmelsen følger bl.a., at ministeren kan fastsætte regler om at fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse, jf. lovens § 13, stk. 2, nr. 3.

Det fremgår, af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, side 6677-6678, at der ved indkøb forstås enhver form for anskaffelse af produkter, apparater og anlæg til brug for myndigheden m.v. Af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L116, som

UDKAST

fremSAT, fremgÅr, at bemyndigelsen er prÆciseret, sÅledes at det udtrykkeligt fremgÅr, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsÆtte regler mÅlrettet offentlige institutioner m.v. om energikrav ved kÅb af tjenesteydelser. Bestemmelsen udgÅr hjemmelsgrundlag til gennemfÅrelse af energikrav, som fÅlger af artikel 6 i det tidligere energieffektivitetsdirektiv for sÅ vidt angÅr kÅb af produkter og tjenesteydelser.

Af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 14, stk. 1, fremgÅr, at offentlige institutioner m.v. er afgrÆnset til den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., sÅfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dÆkkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller sÅfremt de ved eller i henhold til lov har fÅet tillagt befÅjelse til at træffe afgÅrelse pÅ statens, en regions eller en kommunes vegne. Efter lovens § 14, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med finansministeren fastsÆtte regler om, at lovens § 13 gÆlder for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse. Endvidere fÅlger det af lovens § 14, stk. 3, at ministeren kan fastsÆtte regler om undtagelse fra bestemmelserne i lovens §13.

Herudover fremgÅr det af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsÆtte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som afgrÆnset i lovens § 22, stk. 1, skal overholde en rÆkke nærmere oplistede forhold. Af lovens § 21, stk. 1, nr. 7, fÅlger, at ministeren kan fastsÆtte regler om, at der ved indgÅelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftaler for bygninger eller dele heraf skal sikres, at det pÅgældende lejemÅl opfylder visse energikrav. Af lovens § 21, stk. 2, nr. 8, fÅlger, at ministeren kan fastsÆtte regler om, at der ved kÅb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning skal sikres, at bygningerne opfylder visse energikrav. Endvidere fremgÅr det af lovens § 21, stk. 2, nr. 9, at ministeren kan fastsÆtte regler om, at der ved kÅb af bygninger uden for den statslige forvaltning skal tilskyndes til at sikre, at disse bygninger opfylder visse energikrav.

Det fremgÅr af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2029-20, tillæg A, L116, som fremsat, at bemyndigelsen er benyttet til at gennemfÅre krav, som fÅlger af artikel 6 i det tidligere energieffektivitetsdirektiv for sÅ vidt angÅr leje og kÅb af bygninger.

UDKAST

Af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 3, fremgår endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold og gennemførelse af de aktiviteter, der er nævnt i § 21, stk. 1, samt administration i forbindelse hermed. Efter lovens § 21, stk. 5, kan ministeren undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis ved fastsættelse af regler, herunder efter lovens § 21, stk. 1 og stk. 2.

Af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 22, stk. 1, fremgår, at offentlige institutioner og virksomheder m.v. er afgrænset til 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentliges vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Bemyndigelserne er til dels udmøntet i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner med senere ændringer. Cirkulæret indeholder bl.a. krav om at overholde energikrav ved køb af produkter og tjenesteydelser, jf. cirkulærets § 9 sammenholdt med bilag 1, og om energieffektive bygninger, herunder om køb og leje af bygninger, jf. cirkulærets §§ 15 og 16. Kravene er med til at gennemføre artikel 6 om offentlige organers indkøb i det tidligere energieffektivitetsdirektiv. Endvidere er bemyndigelserne benyttet til at fastsætte energikrav til statslige institutioners indkøb af belysningskilder som led i gennemførelsen af initiativer i den nationale strategi for grønne offentlige indkøb, jf. cirkulærets § 9 a.

3.2.2. Energieffektivitetsdirektivet

Energieffektivitetsdirektivets artikel 7 indeholder bestemmelser om energieffektivitet i offentlige udbud. Bestemmelserne er primært målrettet ordregivende myndigheder og ordregivende enheder som afgrænset efter definitioner i EU's udbudsregulering.

Ordregivende myndighed afgrænses med henvisning til definitioner i EU's udbudsregulering. Der henvises til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2014/23/EU, artikel 2, nr. 1, i direktiv 2014/24/EU og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU, jf. energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 14. Ordregivende enhed afgrænses ligeledes med henvisning til definitioner i EU's udbudsregulering. Der henvises til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2014/23/EU og artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU, jf. energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 15.

UDKAST

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner, kun køber produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder med høj energieffektivitet. Indkøbene skal foretages i overensstemmelse med de krav, der er omhandlet i direktivets bilag IV, medmindre det ikke er teknisk muligt.

Europa-Kommissionen har i en henstilling fastsat retningslinjer for fortolkningen af bl.a. energieffektivitetsdirektivets artikel 7, jf. Kommissionens henstilling (EU) 2024/1716 af 19. juni 2024 om retningslinjer for fortolkningen af artikel 5, 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 for så vidt angår energiforbruget i den offentlige sektor, renovering af offentlige bygninger og offentlige udbud. Af henstillingen fremgår med hensyn til undtagelsen om teknisk umulighed, at det påhviler de enkelte ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at vurdere i hvert enkelt tilfælde, inden de indleder en udbudsprocedure, og at være i stand til at kunne påvise, at det ikke er teknisk muligt at kræve en høj energieffektivitet i en kontrakt eller koncession. Det vil være teknisk muligt, når installationens, f.eks. bygningens eller bygningsenhedens, tekniske karakteristika gør det muligt at anvende kravene. Det vil derimod ikke være teknisk muligt, når det er umuligt at anvende kravene ud fra et teknisk synspunkt, dvs. når kravene ikke kan anvendes på grund af installationens tekniske karakteristika, jf. henstillingens afsnit 6.1.

Indkøbskravene som henvist til i direktivets artikel 7, stk. 1, gælder kun ved kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger de tærskelværdier, der er fastsat i EU's udbudsregulering. Der henvises i den forbindelse til artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU og artikel 15 i direktiv 2014/25/EU.

Af direktivets bilag IV fremgår, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved offentlige udbud skal foretage sig følgende:

- Når et produkt er omfattet af krav om energimærkning i medfør af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til forordning (EU) 2017/1369, direktiv 2010/30/EU eller af en relateret gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen, køber de kun produkter, der opfylder kriteriet i den nævnte forordnings artikel 7, stk. 2, jf. bilagets litra a. Dette svarer til de to bedste af de energieffektivitetsklasser, der omfatter et væsentligt antal produkter, eller bedre klasser, som er fastsat i en delegerede retsakt vedtaget i henhold til forordning (EU) 2017/1369.

UDKAST

- Når et produkt ikke er omfattet af ovenstående punkt, men er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning i henhold til direktiv 2009/125/EF køber de kun produkter, der opfylder gennemførelsesforanstaltningens referenceværdier for energieffektivitet, jf. bilagets litra b.
- Hvis et produkt eller en tjeneste er omfattet af EU's kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilgængelige tilsvarende nationale kriterier med relevans for produktets eller tjenestens energieffektivitet, gør de deres bedste for kun at købe produkter og tjenester, der som minimum overholder de tekniske specifikationer, der er fastsat på "centralt" niveau i de relevante EU-kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilgængelige tilsvarende nationale kriterier, herunder bl.a. for datacentre, serverrum og cloudtjenester, vejbelysning og trafiksignaler, computere, skærme, tablets og smartphones, jf. bilagets litra c.
- De køber kun dæk, der opfylder kriterierne for at tilhøre den højeste brændstoffektivitetsklasse som defineret i forordning (EU) 2020/740. Det hindrer dog ikke offentlige organer i at købe dæk i den højeste vådgrebsklasse eller klasse for afgivelse af rullestøj til omgivelserne, hvis sikkerheds- eller sundhedshensyn berettiger det, jf. bilagets litra d.
- De kræver i deres udbud af tjenestekontrakter, at tjenesteleverandørerne kun bruger produkter, der opfylder bilagets litra a, b og d, når de leverer de pågældende tjenester. Dette krav finder kun anvendelse på nye produkter, der delvis eller udelukkende er købt af tjenesteleverandører med henblik på at levere den pågældende tjeneste, jf. bilagets litra e.
- De køber eller indgår nye lejeaftaler for bygninger, der som minimum opfylder det næsten energineutrale niveau, med forbehold af dette direktivs artikel 6, medmindre formålet med købet er 1) at foretage gennemgribende renovering eller nedrivning, 2) for så vidt angår offentlige organer, at videresælge bygningen uden at anvende den til det offentlige organs eget formål, eller 3) at bevare bygningen som en bygning, der officielt er fredet som en del af et særligt område eller som følge af dens særlige arkitektoniske eller historiske værdi. Kravenes overholdelse skal verificeres ved energiattester, jf. artikel 11 i direktiv 2010/31/EU, jf. bilagets litra f.

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 7, stk. 1, 2. afsnit, at medlemsstaterne skal sikre, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger de ovenfor nævnte tærskelværdier, anvender princippet om energieffektivitet først, herunder for offentlige

UDKAST

kontrakter og koncessioner, for hvilke der ikke er fastsat specifikke krav i direktivets bilag IV.

Europa-Kommissionen uddyber i sin henstilling, at princippet om energieffektivitet først skal betragtes som et grundlæggende princip, når der træffes afgørelse om, hvordan et projekt skal udformes, og senere om de varer, bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser og bygninger, der vil blive udbudt, jf. afsnit 6.2.1 i henstilling (EU) 2024/1716 af 19. juni 2024 om retningslinjer for fortolkningen af artikel 5, 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 for så vidt angår energiforbruget i den offentlige sektor, renovering af offentlige bygninger og offentlige udbud. For yderligere om implementeringen af energieffektivitetsdirektivets princip om energieffektivitet først henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

Ovenstående forpligtelser finder ikke anvendelse, hvis de underminerer den offentlige sikkerhed eller er til gene for reaktionen på folkesundhedsmæssige krisesituationer, jf. direktivets artikel 7, stk. 2, 1. pkt. Endvidere finder de kun anvendelse på væbnede styrkers kontrakter, i det omfang deres anvendelse ikke skaber nogen konflikt med arten af og det primære mål med de væbnede styrkers aktiviteter, jf. artikel 7, stk. 2, 2. pkt. Forpligtelserne finder heller ikke anvendelse på kontrakter om levering af militært materiel som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF jf. artikel 7, stk. 2, 3. pkt.,

Yderligere fremgår af direktivets artikel 7, stk. 3, at medlemsstaterne, skal sikre, at de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder vurderer gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser, ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold.

Desuden fremgår af direktivets artikel 7, stk. 5. 2. pkt., at medlemsstaterne, hvor det er relevant og i overensstemmelse med direktivets bilag IV, skal pålægge de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at tage hensyn til EU's kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilsvarende tilgængelige nationale kriterier.

Herudover fremgår af direktivets artikel 7, stk. 5, 2. afsnit, at medlemsstaterne for at sikre gennemsigtighed i anvendelsen af energieffektivitetskrav i udbudsproceduren skal sikre, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder offentliggør oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter med en værdi, der svarer til eller overstiger de ovenfor nævnte tærskelværdier, ved at offentliggøre disse

UDKAST

oplysninger i de respektive udbudsbekendtgørelser på Tenders Electronic Daily (TED) i overensstemmelse med EU's udbudsregulering. Der henvises til direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU og direktiv 2014/25/EU og Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2019/1780 af 23. september 2019.

3.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Energieffektivitetsdirektivets artikel 7 udgør en udvidelse med hensyn til forpligtelser om offentlige udbud, set i forhold til det tidligere energieffektivitetsdirektiv. Med de nye bestemmelser udbredes kravene fra at være målrettet den statslige forvaltning til at omfatte ordregivende myndigheder og ordregivende enheder som afgrænset i EU's udbudsregulering.

Endvidere udbredes kravene med hensyn til omfattede indkøb, således at kravene ud over produkter, tjenester og bygninger også omfatter bygge- og anlægsprojekter, der skal sendes i udbud. Yderligere tilføjes nye krav til de enkelte indkøb, herunder om at overholde princippet om energieffektivitet først, om at tilstræbe at overholde visse tekniske specifikationer i relevante EU-kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilsvarende nationale kriterier, og om at offentliggøre oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter i TED.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt at indsætte nye udvidede bemyndigelsesbestemmelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion med henblik på at muliggøre implementeringen af direktivets forpligtelser om offentlige udbud.

De gældende bemyndigelser om offentlige indkøb i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og lov om fremme af energibesparelser i bygninger har en anden afgrænsning og et andet indhold. De vurderes derfor ikke egnede som bemyndigelser til udmøntning af direktivets forpligtelser om offentlige udbud.

Idet formålet og anvendelsesområdet for lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion vurderes at kunne rumme bemyndigelser til implementering af energieffektivitetsdirektivets bestemmelser om offentlige udbud, findes det mest hensigtsmæssigt at samle bemyndigelserne i denne lov.

For at undgå bemyndigelser med delvist overlappende indhold vurderes det endvidere hensigtsmæssigt at ophæve bemyndigelserne i lov om fremme af

UDKAST

effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion til fastsættelse af regler om energieffektivitet ved indkøb og tjenesteydelser. Det samme gælder bemyndigelserne i lov om fremme af energibesparelser i bygninger til fastsættelse af regler om energieffektivitet ved indgåelse af lejeaftaler og køb af bygninger. Bemyndigelserne vil indholdsmæssigt kunne videreføres med de nye bemyndigelsesbestemmelser om offentlige udbud i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, således at bestemmelserne om energieffektivitet i offentlige udbud samles ét sted i én lov.

Grundet reglerens tekniske karakter er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at reglerne om offentlige udbud fastsættes ved bekendtgørelse efter bemyndigelse.

3.2.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes nye bemyndigelsesbestemmelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion i ny § 12, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om offentlige udbud.

De foreslåede bemyndigelser vil muliggøre fastsættelse af regler, der sikrer opfyldelse af kravene målrettet ordregivende myndigheder og ordregivende enheder i energieffektivitetsdirektivets artikel 7. Det forventes, at der ved gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets artikel 7 vil blive fastsat regler om, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder skal overholde nærmere krav ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved deres køb af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder.

De udmøntende regler forventes navnlig at omhandle specifikke krav om energieffektivitet m.v. til de enkelte udbud. Endvidere forventes de at omhandle anvendelse af princippet om energieffektivitet først, hvor der forventes at være en sammenhæng med bestemmelser, som vil implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 3 om princippet om energieffektivitet først. Yderligere forventes reglerne at omhandle krav om vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold. Desuden forventes de at omhandle krav om offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakterne i TED.

UDKAST

De udmøntende regler forventes i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivet at skulle afgrænses efter de udbudstærskler, som følger af EU's udbudsregulering, samt efter de undtagelser, der følger af direktivet, herunder for teknisk umulighed, for situationer, hvor udbudskravene vil underminere den offentlige sikkerhed eller hindre håndtering af folkesundhedsmæssige krisesituationer, for visse væbnede styrkers kontrakter og militært materiel.

Yderligere foreslås i ny § 21 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om tilsyn og påbud på et antal områder, herunder med regler, som fastsat efter den foreslåede § 12 om energikrav i offentlige udbud.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte de nødvendige bestemmelser for at kunne føre tilsyn med de regler, som vil fastsættes med hjemmel i § 12.

Det forventes, at Energistyrelsen vil varetage opgaven som tilsynsmyndighed. Tilsynsopgaven vil kunne medføre, at tilsynsmyndigheden kan få behov for at indhente oplysninger fra ordregivende myndigheder og ordregivende enheder. Endvidere kan tilsynsmyndigheden få behov for at give påbud, hvis den opdager, at regler fastsat efter § 12 ikke er overholdt.

Tilsynsopgaven forventes varetaget ud fra en tilgang, hvor der vil tages hensyn til det, der vurderes nødvendigt for at gennemføre et omkostnings- og måleffektiv tilsyn.

Det forventes, at tilsynsmyndigheden i vidt omfang vil kunne føre tilsyn med overholdelse af krav energieffektivitet i offentlige udbud med udgangspunkt i offentliggjort information i udbudsdatabase TED.

Med hensyn til øvrige områder, som er omfattet af den foreslåede § 21 a henvises til lovforslagets § 1, nr. 21 og bemærkningerne hertil.

Der vil ved implementeringen af energieffektivitetsdirektivets bestemmelser om offentlige udbud blive anlagt en minimumstilgang, hvorefter der ikke vil blive fastlagt regler ud over, hvad som vurderes nødvendigt for at implementere direktivets forpligtelser.

Endelig foreslås det med henblik på at undgå delvist overlappende bemyndigelser spredt mellem to lovgivninger at ophæve gældende bemyndigelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion om fastsættelse af regler om energieffektivitet ved

UDKAST

indkøb og tjenesteydelser, og gældende bemyndigelser i lov om fremme af energibesparelser i bygninger om fastsættelse af regler om energieffektivitet ved indgåelse af lejeaftaler og køb af bygninger. Det foreslås, at de ophævede bemyndigelser indholdsmæssigt videreføres med de nye foreslåede bemyndigelsesbestemmelser om offentlige udbud i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion. Derved vil gældende krav om energieffektivitet i offentlige indkøb som fastsat som led i nationale strategier kunne videreføres og nye vil fortsat kunne fastsættes, herunder som led i videreførelsen af tiltag målrettet belysningskilder under den nationale strategi for offentlige grønne indkøb.

For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og § 4, nr. 3 og bemærkningerne hertil.

3.3. Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

3.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 5, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal bidrage til at styrke koordineringen og fremme udviklingen af den samlede energispareindsats. Ministeren udpeger formanden og medlemmerne og fastsætter udvalgets forretningsorden. Medlemmerne skal repræsentere aktører, interessenter og sagkyndige vedrørende energibesparelser.

3.3.2. Energieffektivitetsdirektivet

Det fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 24, stk. 4, at medlemsstaterne skal oprette et netværk af eksperter fra forskellige sektorer såsom sundhedssektoren, byggesektoren og den sociale sektor, eller overdrage opgaven til et eksisterende netværk, med henblik på at opstille strategier til støtte for lokale og nationale beslutningstagere i gennemførelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, teknisk bistand og finansielle redskaber, der har til formål at afhjælpe energifattigdom. Det fremgår endvidere, at medlemsstaterne skal bestræbe sig på at sikre, at sammensætningen af netværket af eksperter sikrer balance mellem kønnene og afspejler alle personers perspektiver.

Der oplystes endvidere en række af de opgaver, som netværket evt. kan få til opgave at yde rådgivning om, herunder:

a) nationale definitioner, indikatorer og kriterier for energifattigdom, energifattige personer og konceptet sårbare kunder inklusive slutbrugere

UDKAST

b) udvikling eller forbedring af relevante indikatorer og datasæt vedrørende energifattighedsproblemet, som bør anvendes, og der bør rapporteres om

c) metoder og foranstaltninger til at sikre overkommelige leveomkostninger, fremme af boligernes omkostningsneutralitet eller metoder til at sikre, at offentlig finansiering, der investeres i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, gavner både ejere og lejere af bygninger og bygningsenheder, navnlig hvad angår lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri.

d) foranstaltninger til at forebygge eller afhjælpe situationer, hvor bestemte grupper er mere berørt eller i større risiko for at blive berørt af høj energibyrd eller er mere udsatte over for de ugunstige virkninger af høj energibyrd såsom på grundlag af deres indkomst, køn, sundhedstilstand eller tilhørsforhold til en minoritetsgruppe og demografi.

Af præambelbetragtningerne til energieffektivitetsdirektivet fremgår en række overvejelser, hensyn og baggrund for direktivets artikel 24, stk. 4, som tjener som fortolkningsbidrag ved gennemførelse i dansk ret.

Det fremgår af betragtning 78, at i henhold til henstilling (EU) 2020/1563 var omkring 34 millioner husholdninger i Unionen ude af stand til at holde deres hjem tilstrækkeligt varmt i 2019. I den europæiske grønne pagt prioriteres omstillingens sociale dimension med et tilsagn om at følge princippet om, at ingen lades i stikken. Den grønne omstilling, herunder omstillingen til ren energi, påvirker kvinder og mænd forskelligt og kan have en særlig indvirkning på visse dårligt stillede grupper, herunder personer med et handicap. Energieffektivitetsforanstaltninger må derfor nødvendigvis stå i centrum for enhver omkostningseffektiv strategi til at bekæmpe energifattigdom og forbrugersårbarhed, og de supplerer socialsikringspolitikker på medlemsstatsplan. For at sikre, at energieffektivitetsforanstaltninger mindsker energifattigdommen for lejere på bæredygtig vis, bør sådanne foranstaltningers omkostningseffektivitet samt deres overkommelighed for ejere og lejere af fast ejendom tages i betragtning, og der bør garanteres passende økonomisk og teknisk støtte til sådanne foranstaltninger på medlemsstatsplan. Medlemsstaterne bør støtte arbejdet på lokalt og regionalt plan med at afdække og afhjælpe energifattigdom. Det er nødvendigt, at Unionens bygningsmasse på lang sigt overgår til næsten energineutrale bygninger i overensstemmelse med målene i Parisaftalen. Det nuværende tempo for bygningsrenoveringer er utilstrækkeligt, og de bygninger, der bebos af borgere med lave indkomster,

som er berørt af energifattigdom, er de vanskeligste at nå. De foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, med hensyn til energispareforpligtelser, ordningerne for energispareforpligtelser og alternative politiktiltag er derfor af særlig betydning.

3.3.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Rådet for Energieffektiv Omstilling blev oprettet i 2009, og på daværende tidspunkt var energispareindsatsen i centrum, hvorfor rådet indtil 2021 hed »Energisparerådet«.

Som noget nyt indeholder energieffektivitetsdirektivet i artikel 24, stk. 4, en forpligtelse for medlemsstaterne til at udpege et nyt eller eksisterende netværk, som skal rådgive statslige, regionale og lokale beslutningstagere om forhold i relation til lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Rådgivningen kan f.eks. omfatte, at der udarbejdes analyser og strategier om aktiviteter om fremme af energieffektivitet.

Forpligtelsen i artikel 24, stk. 4, har et stort overlap til arbejdet med at fremme energibesparelser, som i dag varetages i Rådet for Energieffektiv Omstilling. I rådet er der endvidere medlemmer med kompetencer udi de fleste af de aktiviteter, som der skal kunne ydes rådgivning om med artikel 24, stk. 4, ligesom der i rådet også allerede er en betydelig erfaring med denne type rådgivning. Rådet yder dog i dag alene rådgivning til regeringen, og ikke til regionale og lokale beslutningstagere.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Rådet for Energieffektiv Omstilling vil være egnet til at rådgive om lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, og at denne rådgivning også bør kunne tilbydes regionale og lokale beslutningstagere.

Ud over ændringer som følge af energieffektivitetsdirektivet, så vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet også, at der er behov for at foretage en række øvrige ændringer i Rådet for Energieffektiv Omstilling. De senere år har prioriteterne på energiområdet således ændret sig, bl.a. som følge af, at energiforsyningen bliver grønnere, hvormed energibesparelser ikke i samme grad reducerer drivhusgasudledninger. Der er således i dag et stigende fokus på, hvordan der kan fås mere ud af den samme energi, fremfor alene hvordan der kan spares på energi, dvs. fokus er i stigende grad på energieffektivitet. Der er dog et meget stort overlap mellem energibesparelser og energieffektivitet, hvorfor Rådet for Energieffektiv Omstilling allerede i vid udstrækning kan siges at rådgive om energieffektivitet.

UDKAST

Der efterspørges også i stigende grad viden og rådgivning om emner, som relateres til energieffektivitet, f.eks. indeklimatekniske og socioøkonomiske konsekvenser af energieffektivitetsaktiviteter, energibesparelser hos sårbare grupper, informationskampagner m.v. Også disse emner har et stort overlap til den rådgivning og de kompetencer, som i dag findes i Rådet for Energieffektiv Omstilling.

I praksis har udpegning af medlemmer til Rådet for Energieffektiv Omstilling vist sig at være en større administrativ opgave end forudsat, da rådet blev oprettet i 2009. Der er således ca. tyve organisationer, som indstiller medlemmer til rådet, og dertil kommer et tilsvarende antal suppleanter. Både medlemmer og suppleanter skal godkendes af ministeren. Der er dog løbende udskiftning af både de faste medlemmer og suppleanter pga. jobskifte og omorganiseringer m.v. i de deltagende organisationer, hvilket medfører en administrativ byrde i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

Endelig så har den sproglige diskurs i samfundet ændret sig, således at det man tidligere omtalte som en »formand« nu oftere omtales som en »forperson«.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at når hjemmelsgrundlaget for Rådet for Energieffektiv Omstilling nyaffattes som følge af implementering af energieffektivitetsdirektivet, jf. ovenfor, så vil det være hensigtsmæssigt samtidig at give rådet mulighed for også at kunne rådgive om energieffektivitet og dertil relaterede emner. Det vil også være hensigtsmæssigt med ændringer i godkendelsesproceduren, således at klima-, energi- og forsyningsministeren alene skal godkende de deltagende organisationer, og ikke de enkelte medlemmer. Endelig vil det være hensigtsmæssigt med en sproglig modernisering, således at »formanden« fremadrettet omtales som »forpersonen«. Det bemærkes, at forslaget til disse ændringer ikke har baggrund i direktivimplementering.

3.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at nyaffatte § 5, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, således at det fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal rådgive regeringen om energieffektivitet, energibesparelser og relaterede emner, herunder om aktiviteter m.v. målrettet lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Ministeren udpeger rådets forperson og deltagende organisationer m.v. og fastsætter rådets forretningsorden.

UDKAST

Med forslaget vil Rådet for Energieffektiv Omstilling skulle rådgive ministeren og regeringen om energibesparelser og energieffektivitet. Rådet vil ligeledes skulle yde rådgivning om emner, som er relateret til energibesparelser og energieffektivitet. Rådgivningen vil tage udgangspunkt i en dansk kontekst, men vil når relevant også kunne omfatte internationale forhold, herunder særligt i relation til samarbejdet i den Europæiske Union.

Rådet for Energieffektiv Omstilling vil med forslaget kunne rådgive regeringen, og Energistyrelsen vil skulle varetage sekretariatsbetjening af rådet. Rådet vil skulle afgive analyser og anbefalinger om konkrete initiativer, herunder om handleplaner, strategier m.v., men rådet vil også på eget initiativ kunne afgive anbefalinger og analyser m.v.

Rådet for Energieffektiv Omstilling får også med forslaget til opgave at rådgive om forhold i relation til lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd m.v., hvilket vil udgøre implementering af art. 24, stk. 4, i energieffektivitetsdirektivet. De nærmere rammer for rådgivningen vil blive fastlagt i forbindelse med fastsættelse af rådets forretningsorden.

Det forventes, at Europa-Kommissionen i efteråret 2024 vil opdatere sin henstilling (EU) 2020/1563 af 14. oktober 2020 om energifattigdom, således at den bl.a. afspejler det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Se nærmere ovenfor under pkt. 2.1 om forholdet mellem lavindkomst husholdninger og energifattigdom. Det forventes at fremgå af forretningsordenen for Rådet for Energieffektiv Omstilling, at ved rådgivning om lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd vil rådet skulle tage udgangspunkt i denne henstilling, og rådgivningen vil endvidere skulle afgrænses af de rammer, som er fastsat i energieffektivitetsdirektivet.

Med forslaget vil klima-, energi- og forsyningsministeren skulle udpege rådets forperson samt de organisationer m.v., som deltager i rådet. Organisationer skal forstås bredt og kan f.eks. omfatte brancheorganisationer, universiteter, NGO'er m.v. Organisationerne vil selv skulle indstille det konkrete medlem, som repræsenterer organisationen. Det indstillede medlem skal godkendes og formelt udpeges af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Denne proces forventes at ske administrativt. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil dog også kunne udpege personer med særlig sagkyndig kompetence til at deltage i rådet.

Rådets forretningsorden vil med forslaget skulle fastlægges af klima-, energi- og forsyningsministeren. De nærmere forhold omkring mødefrekvens, mødeformat etc. vil fremgå af forretningsordenen.

UDKAST

Endelig så foreslås det, at der i § 5, som noget nyt, indsættes et stk. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af stk. 2, kan pålægge rådet at rådgive regionale og lokale beslutningstagere om aktiviteter m.v. målrettet lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd.

Dette vil muliggøre implementering af den del af art. 24, stk. 4, i energieffektivitetsdirektivet, som omhandler lokale og regionale beslutningstagere, og de nærmere rammer for rådgivningen vil blive fastlagt i forretningsordenen, som klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter, jf. § 5, stk. 2.

3.4. Bemyndigelse til at identificere sårbare grupper og fastsætte regler om målrettede aktiviteter om energieffektivitet

3.4.1. Gældende ret

De udfordringer, som visse sårbare grupper f.eks. kan have med høje energiregninger, er i en dansk kontekst traditionelt blevet betragtet som socialpolitiske problemstillinger, som er håndteret via ydelsessystemet og universelle tiltag såsom støtteordninger på energiområdet. Der er således ikke i dansk ret adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om identificering af sårbare grupper samt om iværksættelse af målrettede aktiviteter for at forbedre energieffektiviteten hos disse grupper.

3.4.2. Energieffektivitetsdirektivet

Som noget nyt indeholder energieffektivitetsdirektivet i artikel 24, stk.1-3, regler om, at medlemsstaterne skal målrette og iværksætte visse aktiviteter om energieffektivitet mod en række sårbare grupper, dvs. energifattige, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i socialt boligbyggeri.

Under forhandlingerne om energieffektivitetsdirektivet har Europa-Kommissionen bemærket, at tiltag målrettet sårbare grupper ikke skal ses som et socialsikringsselement i sig selv, men som et supplement til medlemsstaternes socialsikringspolitikker. Hensigten med de nye forpligtelser er således at understøtte en socialt balanceret grøn omstilling og indfri de fælleseuropæiske klimamål.

Det fremgår af direktivets artikel 24, stk. 1, at uden at det berører deres nationale økonomiske og sociale politikker og deres forpligtelser i henhold til EU-retten, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger for at styrke og beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder,

UDKAST

personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri.

Ved definitionen af begrebet sårbare kunder i henhold til artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/73/EF og artikel 28, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/944 tager medlemsstaterne slutbrugerne i betragtning.

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 24, stk. 2, fremgår, at uden at det berører deres nationale økonomiske og sociale politikker og deres forpligtelser i henhold til EU-retten, gennemfører medlemsstaterne foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og dertil knyttede forbruger- eller informationsforanstaltninger, navnlig dem, der er omhandlet i direktivets artikel 8, stk. 3, og artikel 22, som en prioritet blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, for at afhjælpe energifattigdom. Overvågning af og rapportering om disse foranstaltninger foretages inden for rammerne af de eksisterende rapporteringskrav, der er fastsat i artikel 24 i forordning (EU) 2018/1999.

Det fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 24, stk. 3, at for at støtte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, skal medlemsstaterne, hvor det er relevant:

1) Gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten for at afbøde de fordelingsmæssige virkninger af andre politikker og foranstaltninger, f.eks. beskatningsforanstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10, eller anvendelse af emissionshandel i bygnings- og transportsektoren i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF.

2) Bedst muligt gøre brug af de offentlige midler, der er til rådighed på EU-plan og nationalt plan, herunder, hvor det er relevant, det finansielle bidrag, som medlemsstater modtager fra den sociale klimafond i henhold til artikel 9 og 14 i forordning (EU) 2023/955, og indtægter fra kvoteauktioner fra emissionshandel i medfør af EU ETS i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF til investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten som prioriterede aktioner.

3) Foretage tidlige, fremtidsorienterede investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, før de fordelingsmæssige virkninger af andre politikker og foranstaltninger får gennemslagskraft.

UDKAST

4) Fremme teknisk bistand og indføre støttefinansiering og finansielle redskaber såsom ordninger via regning, lokal reserve til imødegåelse af tab på udlån, garantifonde, midler til gennemgribende renoveringer og renoveringer med et mindstemål af energigevinster.

5) Fremme teknisk bistand til sociale aktører for at fremme sårbare kunders aktive engagement på energimarkedet og gunstige ændringer i deres energiforbrugsadfærd.

6) Sikre adgang til finansiering, tilskud eller subsidier på betingelse af, at der opnås et mindstemål af energigevinster, og dermed lette adgang til prisoverkommelige banklån eller særlige kreditlinjer.

For at kunne målrette aktiviteter om energieffektivitet er der med energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 52, indført en definition af energifattigdom, hvoraf det fremgår, at energifattigdom defineres som en husholdnings manglende adgang til væsentlige energitjenester, hvor sådanne tjenester sikrer grundlæggende niveauer og ordentlige leve- og sundhedsstandarder, herunder tilstrækkelig opvarmning, varmt vand, køling, belysning og energi til elapparater, i den relevante nationale kontekst, eksisterende national socialpolitik og andre relevante nationale politikker som følge af en kombination af faktorer, herunder som minimum utilstrækkelige økonomiske midler, utilstrækkelig disponibel indkomst, høje energiudgifter og dårlig energieffektivitet i boliger.

Af præambelbetragtningerne til energieffektivitetsdirektivet fremgår en række overvejelser samt baggrund for direktivets artikel 24, som tjener som fortolkningsredskab ved gennemførelse i dansk ret. De væsentligste af betragtningerne er gengivet nedenfor.

Det fremgår af betragtning 22, at en retfærdig omstilling til en klimaneutral Union senest i 2050 er af central betydning for den europæiske grønne pagt. Energifattigdom er et centralt begreb i pakken med titlen »Ren energi til alle europæere« og har til formål at fremme en retfærdig energiomstilling. I henhold til forordning (EU) 2018/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 forelagde Kommissionen i sin henstilling (EU) 2020/1563 om energifattigdom vejledende retningslinjer for relevante indikatorer til at måle energifattigdom og en definition af »betydeligt antal husholdninger, der lider under energifattigdom«. Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF og direktiv (EU) 2019/944 pålægges medlemsstaterne at træffe egnede foranstaltninger for at imødegå energifattigdom, hvor den konstateres, herunder generelt i forbindelse med fattigdom. Dette er særlig relevant i en situation med stigende energipriser

UDKAST

og inflationspres, hvor der bør gennemføres både kortsigtede og langsigtede foranstaltninger for at tackle systemiske udfordringer for Unionens energisystem.

Det fremgår af betragtning 23, at personer, der er udsat for eller risikerer energifattigdom, sårbare kunder, herunder slutbrugere, husholdninger med lav og mellemhøj indkomst, og personer, der bor i socialt boligbyggeri, bør tilgodeses ved anvendelsen af princippet om energieffektivitet først. Der bør lægges vægt på gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger for at forbedre vilkårene for disse enkeltpersoner og husholdninger og for at afhjælpe energifattigdom, og de bør ikke tilskynde til en uforholdsmæssig stigning i udgifterne til bolig, mobilitet eller energi. En helhedsorienteret tilgang til udformningen og gennemførelsen af politikker og foranstaltninger forudsætter, at medlemsstaterne sikrer, at andre politikker og foranstaltninger ikke har ugunstige virkninger for disse enkeltpersoner og husholdninger.

Det fremgår af betragtning 77, at hver medlemsstat bør definere begrebet sårbare kunder, som kan vedrøre energifattigdom og herunder forbuddet mod at afbryde elforsyningen til sådanne kunder i kritiske perioder. Begrebet sårbare kunder kan omfatte indkomstniveauer, energiudgifternes indgreb i den disponible indkomst, boligernes energieffektivitet, kritisk afhængighed af elektrisk udstyr af sundhedsmæssige årsager, alder eller andre kriterier. Det giver medlemsstaterne mulighed for at omfatte personer i lavindkomsthusholdninger.

Det fremgår af betragtning 78, at i henhold til henstilling (EU) 2020/1563 var omkring 34 millioner husholdninger i Unionen ude af stand til at holde deres hjem tilstrækkeligt varmt i 2019. I den europæiske grønne pagt prioriteres omstillingens sociale dimension med et tilsagn om at følge princippet om, at ingen lades i stikken. Den grønne omstilling, herunder omstillingen til ren energi, påvirker kvinder og mænd forskelligt og kan have en særlig indvirkning på visse dårligt stillede grupper, herunder personer med et handicap. Energieffektivitetsforanstaltninger må derfor nødvendigvis stå i centrum for enhver omkostningseffektiv strategi til at bekæmpe energifattigdom og forbrugersårbarhed, og de supplerer socialsikringspolitikker på medlemsstatsplan. For at sikre, at energieffektivitetsforanstaltninger mindsker energifattigdommen for lejere på bæredygtig vis, bør sådanne foranstaltningers omkostningseffektivitet samt deres overkommelighed for ejere og lejere af fast ejendom tages i betragtning, og der bør garanteres passende økonomisk og teknisk støtte til sådanne foranstaltninger på medlemsstatsplan. Medlemsstaterne bør støtte

UDKAST

arbejdet på lokalt og regionalt plan med at afdække og afhjælpe energifattigdom. Det er nødvendigt, at Unionens bygningsmasse på lang sigt overgår til næsten energineutrale bygninger i overensstemmelse med målene i Parisaftalen. Det nuværende tempo for bygningsrenoveringer er utilstrækkeligt, og de bygninger, der bebos af borgere med lave indkomster, som er berørt af energifattigdom, er de vanskeligste at nå. De foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, med hensyn til energispareforpligtelser, ordningerne for energispareforpligtelser og alternative politiktiltag er derfor af særlig betydning.

Det fremgår af betragtning 79, at medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre, at foranstaltninger til fremme eller lettelse af energieffektivitet, navnlig dem, der vedrører bygninger og mobilitet, ikke fører til en uforholdsmæssig stigning i omkostningerne for tjenester i forbindelse med sådanne foranstaltninger eller til øget social udstødelse.

Det fremgår af betragtning 122, at det er nødvendigt at sikre, at personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, beskyttes og til dette formål sættes i stand til aktivt at deltage i de tiltag og foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og tilknyttede forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger eller informationsforanstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører. Der bør udformes målrettede bevidstgørelseskampagner for at illustrere fordelene ved energieffektivitet og for at levere oplysninger om den økonomiske støtte, der er tilgængelig.

Det fremgår af betragtning 123, at offentlige midler, der er til rådighed på EU-plan og nationalt plan, bør investeres strategisk i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, navnlig til gavn for personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne bør drage fordel af ethvert finansielt bidrag, de måtte modtage fra Den Europæiske Socialfond oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 (28), og af indtægter fra kvoter fra EU ETS. Disse indtægter vil hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelse til at prioritere gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger og politiktiltag inden for rammerne af energispareforpligtelsen blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, herunder dem, der bor i rurale og fjerntliggende regioner.

UDKAST

Det fremgår af betragtning 125, at medlemsstaterne bør styrke og beskytte alle mennesker ligeligt uanset køn, kønsidentitet, alder, handicap, race eller etnisk oprindelse, seksuel orientering, religion eller tro og sikre, at de personer, der er mest berørt, som i højere grad risikerer at blive berørt af energifattigdom, eller som er mest udsat for de negative virkninger af energifattigdom, beskyttes tilstrækkeligt. Desuden bør medlemsstaterne sikre, at energieffektivitetsforanstaltninger ikke forværrer eventuelle eksisterende uligheder, navnlig med hensyn til energifattigdom.

3.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Som noget nyt indeholder energieffektivitetsdirektivet forpligtelser for medlemsstaterne om at målrette og iværksætte visse aktiviteter om energieffektivitet mod en række sårbare grupper, jf. artikel 24, stk. 1-3.

Medlemsstaterne forpligtes endvidere til at implementere definitionen af energifattigdom, som fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 52, jf. nærmere ovenfor under pkt. 3.4.2.

I Danmark har personer eller familier, der f.eks. ikke kan betale deres el- eller varmeregning, traditionelt været understøttet via socialpolitiske indsatser og ydelsessystemet. Denne tilgang har også været gældende i flere andre europæiske lande. I en dansk kontekst er afhjælpning af f.eks. høje energiregninger m.v. via energipolitiske tiltag derfor ny.

Antallet af danske husstande, som forventes at blive omfattet af de nævnte sårbare grupper, forventes at være lavt. Og da der allerede er fastsat en række initiativer og puljer i Danmark, som disse husstande kan opnå støtte fra, vil der formentligt ikke være behov for at fastsætte nye initiativer. Dette vil afhænge af den endelige fortolkning af energieffektivitetsdirektivets artikel 24, stk. 1-3.

Det er ikke alene i energieffektivitetsdirektivet, at der indføres forpligtelser i relation til sårbare grupper. Det samme gør sig gældende i forhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (bygningsdirektivet), forordningen om den sociale klimafond, elmarkedsdirektivet og flere andre fælleseuropæiske retsakter. På tværs af retsakterne er der dog et stort overlap i det normerende indhold. Bygningsdirektivet har implementeringsfrist den 29. maj 2026 og den Sociale Klimafond skal være i kraft pr. 1. januar 2026. Udmøntningen og implementeringen af disse retsakter ligger dog endnu ikke fast.

UDKAST

Fortolkningen af forpligtelserne i energieffektivitetsdirektivets artikel 24, stk. 1-3, og definitionen i artikel 2, nr. 52, er på nuværende tidspunkt ikke entydig, og linjen i de medlemsstater, som Danmark ofte sammenligner sig med, kendes endnu ikke. Der afventes endvidere dialog med Europa-Kommissionen om de retningslinjer for implementering af artikel 24, som forventes offentliggjort i løbet af efteråret 2024.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at implementering af forpligtelserne i energieffektivitetsdirektivet bedst kan ske via bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren om at kunne fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse, da dette vil give mulighed for at afvente udfaldet af dialog med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater samt koordinering på tværs med implementering af andre retsakter. Det vil endvidere give fleksibilitet til at indikatorer, definitioner og aktiviteter kan justeres i takt med samfundsudviklingen og sikre, at de mest effektive aktiviteter er til rådighed.

3.4.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 c i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion med overskriften ”Sårbare grupper”.

Med § 14 c, stk. 1, foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte definitioner og indikatorer om lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i socialt boligbyggeri.

Forslaget vil muliggøre implementering i dansk ret af energieffektivitetsdirektivets artikel 24, stk. 1-3, samt artikel 2, nr. 52, jf. nærmere om energieffektivitetsdirektivet ovenfor under pkt. 3.4.2.

Der vil med forslaget kunne blive fastsat indikatorer og en definition af lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Se nærmere under pkt. 2.1 ovenfor om forholdet mellem energifattigdom og lavindkomst husholdninger med en vis energibyrd. Afhængig af den endelige vurdering af de nye forpligtelser i energieffektivitetsdirektivet kan der også med forslaget blive fastsat indikatorer og definitioner af sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, der bor i socialt boligbyggeri.

Definitioner og indikatorer er nødvendige for at afgrænse de sårbare grupper, som fremgår af § 14 c, stk. 1, således at der kan målrettes aktiviteter specifikt mod disse grupper.

UDKAST

Med § 14 c, stk. 2, foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om målretning af aktiviteter for at forbedre energieffektiviteten hos lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, der bor i socialt boligbyggeri.

De aktiviteter som vil kunne fastsættes med bemyndigelsen vil f.eks. omfatte teknisk bistand, informationsindsatser, forbrugerinformation, administrative lempelser og støttefinansiering og tilskud eller subsidier, forudsat at der opnås et minimum af energigevinster. Hensigten med aktiviteterne er at forbedre vilkårene for sårbare grupper bl.a. ved at reducerer deres energiregninger som følge af forbedret energieffektivitet.

Med bemyndigelsen vil det blive muligt at målrette aktiviteter mod sårbare grupper.

Da forskellige fortolkningsredskaber stadig udestår, jf. ovenfor under pkt. 3.4.3, så er det foreløbigt uklart i hvilket omfang, det vil blive nødvendigt at fastsætte aktiviteter efter § 14 c, stk. 2.

3.5. Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter for at fremme energieffektivitet

3.5.1. Gældende ret

Med § 7, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion har klima-, energi- og forsyningsministeren adgang til at kunne yde støtte til aktiviteter til opfyldelse af lovens formål, herunder støtte til projekter, analyser, evalueringer og rådgivning.

Støtte kan ydes til virksomheder, organisationer, institutter, personer, myndigheder m.v., herunder som tilskud til privatpersoner, der gennemfører energiforbedringsprojekter i bygninger til helårsbeboelse, og til energimærkning af bygninger anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelses- og energieffektiviseringsprojekter.

Med § 7, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren yde hel eller delvis finansiering og tilbyde anden økonomisk støtte til aktiviteter, der er omfattet af stk. 1. Finansieringen kan udbetales bagud eller forskudsvis med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende godkendes.

3.5.2. Energieffektivitetsdirektivet

Energieffektivitetsdirektivet har siden 2018 indeholdt forpligtelser for medlemsstaterne til at fremme finansiering m.v. af energieffektivitet. Efter

UDKAST

omarbejdningen i 2023 er reglerne blevet samlet i artikel 30, som har fået titlen ”National energisparefond, finansiering og teknisk støtte”.

Det er ikke alle forpligtelserne i artikel 30, som er målrettet medlemsstaterne. Europa-Kommissionen er således også genstand for en række af kravene, ligesom en række af kravene omhandler en national energisparefond, som ikke er relevant i en dansk kontekst. De forpligtelser, som skal implementeres fremgår af artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9:

Af artikel 30, stk. 1, fremgår, at med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF letter medlemsstaterne oprettelsen af finansieringsfaciliteter eller anvendelsen af eksisterende faciliteter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at maksimere fordelene ved en flerstrengt finansiering og kombinationen af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk støtte.

Af artikel 30, stk. 3, fremgår, at medlemsstaterne skal vedtage foranstaltninger, der fremmer udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet, f.eks. grønne realkreditlån og grønne lån, sikrede og usikrede, og sikrer, at finansielle institutioner tilbyder dem bredt og uden forskelsbehandling, og at de er synlige og tilgængelige for forbrugerne. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger med henblik på at lette gennemførelsen af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger under hensyntagen til Kommissionens vejledning i overensstemmelse med direktivets artikel 30, stk. 10. Medlemsstaterne sørger for, at banker og andre finansielle institutioner får oplysninger om mulighederne for at deltage i finansieringen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder gennem oprettelse af offentlig-private partnerskaber. Medlemsstaterne tilskynder til oprettelse af lånegarantifaciliteter til investeringer i energieffektivitet.

Af artikel 30, stk. 4, fremgår, at med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF fremmer medlemsstaterne etableringen af finansielle støtteordninger for at øge udbredelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på omfattende renovering af individuelle varme- og kølingssystemer og fjernvarme- og fjernkølingssystemer.

Af artikel 30, stk. 5, fremgår, at medlemsstaterne fremmer etableringen af lokal ekspertise og teknisk bistand, hvis det er relevant gennem eksisterende net og faciliteter, med henblik på rådgivning om bedste praksis med hensyn til dekarbonisering af lokal fjernvarme og -køling, såsom adgang til målrettet finansiel støtte.

UDKAST

Af artikel 30, stk. 9, fremgår, at med henblik på at mobilisere privat finansiering af energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering skal medlemsstaterne, når de gennemfører dette direktiv:

- a) overveje metoder til at gøre bedre brug af energiledelsessystemer og energisyn i henhold til direktivets artikel 11 for at påvirke beslutningstagningen
- b) gøre optimal brug af de muligheder og redskaber, der er til rådighed i Unionens budget, og som foreslås i initiativet om intelligent finansiering til intelligente bygninger og i Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 med titlen »En renoveringsbølge for Europa – grønnere bygninger, flere arbejdspladser, bedre levevilkår«.

Af artikel 30, stk. 17, fremgår, at medlemsstaterne skal indberette følgende data til Kommissionen senest den 15. marts 2025 og herefter hvert andet år som led i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, der forelægges i henhold til artikel 17 og i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2018/1999:

- a) størrelsen af offentlige investeringer vedrørende energieffektivitet og den gennemsnitlige mobiliseringsfaktor, der er opnået ved offentlig finansiering til støtte for energieffektivitetsforanstaltninger
- b) omfanget af udlansprodukter vedrørende energieffektivitet med sondring mellem forskellige produkter
- c) hvis det er relevant, nationale finansieringsprogrammer, der er indført for at øge udbredelsen af energieffektivitet og bedste praksis, og innovative finansieringsordninger til energieffektivitet.

For at lette udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, integrerer Kommissionen kravene i nævnte afsnit i den fælles skabelon, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 17, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999.

Af artikel 30, stk. 18, fremgår, at med henblik på at opfylde den forpligtelse, der er omhandlet i stk. 17, litra b), og med forbehold af yderligere nationale foranstaltninger skal medlemsstaterne tage hensyn til de eksisterende oplysningsforpligtelser for finansielle institutioner, herunder:

- a) reglerne om offentliggørelse af oplysninger for kreditinstitutter i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2178 (48)

UDKAST

b) kravene om offentliggørelse af ESG-risici for kreditinstitutter i overensstemmelse med artikel 449a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (49).

Med henblik på at lette indsamling og aggregering af data om omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet til brug for opfyldelse af den forpligtelse, der er omhandlet i stk. 17, litra b, giver Kommissionen senest den 15. marts 2024 retningslinjer til medlemsstaterne om ordningerne for adgang til og indsamling og aggregering af data om omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet på nationalt plan.

Af præambelbetragtningerne til energieffektivitetsdirektivet fremgår en række overvejelser, hensyn og baggrund for artikel 30, som tjener som fortolkningsredskab ved gennemførelse i dansk ret. De væsentligste af betragtningerne er gengivet nedenfor.

Af betragtning 74 fremgår det, at ESCO'erne spiller en vigtig rolle med hensyn til at udvikle, designe, bygge og arrangere finansiering af projekter, der sparer energi, reducerer energiomkostninger og mindsker drifts- og vedligeholdelsesomkostninger i bl.a. bygnings-, industri- og transportsektorerne.

Af betragtning 122 fremgår det, at de nationale finansieringsordninger bør suppleres med passende ordninger for bedre information, teknisk og administrativ bistand og lettere adgang til finansiering, som vil danne grundlag for bedst muligt at udnytte de disponible midler, navnlig for personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri.

Af betragtning 135 fremgår det, at medlemsstaterne, herunder regionale og lokale myndigheder, bør opfordres til at gøre fuld brug af de EU-midler, som står til rådighed inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 som fastlagt ved Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093, genopretnings- og resiliensfaciliteten som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 samt de finansielle instrumenter og den tekniske bistand, der foreligger inden for InvestEU-programmet som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523, for at udløse private og offentlige investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten. Investeringer i energieffektivitet har potentiale til at bidrage til økonomisk vækst, beskæftigelse, innovation og en reduktion af energifattigdom i husholdningerne, og de yder derfor et positivt bidrag til økonomisk, social

UDKAST

og territorial samhørighed og grøn genopretning. Energieffektivitetsforanstaltninger for offentlige bygninger og boliger samt udvikling af nye færdigheder gennem udvikling af uddannelse, omskoling og opkvalificering af fagfolk, navnlig i job inden for bygningsrenovering, for at fremme beskæftigelsen i sektoren for energieffektivitet er potentielle områder for finansiering. Kommissionen vil sikre synergier mellem de forskellige finansieringsinstrumenter, navnlig midlerne under delt forvaltning og direkte forvaltning såsom de centralt forvaltede programmer: Horisont Europa og Life samt mellem tilskud, lån og teknisk bistand for at maksimere deres løftestangseffekt for privat finansiering og deres indvirkning på opfyldelsen af målene for energieffektivitetspolitikken.

Af betragtning 136 fremgår det, at medlemsstaterne bør tilskynde til anvendelse af finansieringsfaciliteter med henblik på at fremme dette direktivs mål. Sådanne finansieringsfaciliteter kunne omfatte finansielle bidrag og bøder i forbindelse med overtrædelse af visse bestemmelser i direktivet, ressourcer afsat til energieffektivitet i henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF og ressourcer afsat til energieffektivitet i de europæiske fonde og programmer og formålsbestemte europæiske finansielle instrumenter såsom den europæiske energisparefond.

Af betragtning 137 fremgår det, at finansieringsfaciliteter kunne i givet fald baseres på ressourcer afsat til energieffektivitet fra EU-projektobligationer, ressourcer afsat til energieffektivitet fra EIB og andre europæiske finansielle institutioner, særlig Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) og Europarådets Udviklingsbank, ressourcer lånefinansieret i finansielle institutioner, nationale ressourcer, bl.a. ved indførelse af lovgivnings- og skattemæssige rammer, der tilskynder til gennemførelse af initiativer og programmer vedrørende energieffektivitet, samt indtægter fra årlige emissionstildelinger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF.

Af betragtning 138 fremgår det, at finansieringsfaciliteterne kunne navnlig anvende bidrag, ressourcer og indtægter fra disse ressourcer til at muliggøre og tilskynde til private kapitalinvesteringer, særlig ved at trække på institutionelle investorer, og anvende kriterier, der sikrer, at de tildelte midler fører til opnåelse af både miljømæssige og sociale mål, gøre brug af innovative finansieringsmekanismer, herunder lånegarantier for privat kapital, lånegarantier til fremme af indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, tilskud, rentelette lån og formålsbestemte kreditlinjer, tredjeparters finansieringssystemer, som reducerer risiciene i forbindelse med energieffektivitetsprojekter, og give mulighed for

UDKAST

omkostningseffektive renoveringer selv blandt husholdninger med lav og mellemhøj indkomst, være tilknyttet programmer eller myndigheder, som samler og vurderer kvaliteten af energispareprojekter, yder teknisk bistand, fremmer markedet for energitjenester og hjælper med at oparbejde forbrugerefterspørgsel efter energitjenester.

Af betragtning 139 fremgår det, at finansieringsfaciliteterne kunne også tilvejebringe passende ressourcer til at støtte uddannelses- og certificeringsprogrammer, som forbedrer og attesterer færdigheder med hensyn til energieffektivitet, tilvejebringe ressourcer til forskning i samt demonstration og fremskyndelse af anvendelsen af mindre teknologier og mikroteknologi til energiproduktion og optimere tilslutningen af disse generatorer til nettet, være tilknyttet programmer, som fremmer energieffektiviteten i alle boliger med henblik på at forebygge energifattigdom og stimulere udlejere til at gøre deres ejendomme så energieffektive som muligt, samt tilvejebringe passende ressourcer til fremme af den sociale dialog og fastlæggelse af standarder med henblik på at forbedre energieffektiviteten og sikre gode arbejdsforhold samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

Af betragtning 140 fremgår det, at unionens finansieringsprogrammer, finansielle instrumenter og innovative finansieringsmekanismer, der står til rådighed, bør anvendes til at opfylde målet om at forbedre den energimæssige ydeevne for offentlige organers bygninger. I den henseende kan medlemsstaterne anvende deres indtægter fra årlige emissionstildelinger i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF i forbindelse med udvikling af sådanne mekanismer på frivillig basis og under hensyntagen til nationale budgetregler. Kommissionen og medlemsstaterne bør sørge for, at de regionale og lokale myndigheder bliver tilstrækkeligt informeret om Unionens finansieringsprogrammer, finansielle instrumenter og innovative finansieringsmekanismer.

Af betragtning 142 fremgår det, at medlemsstaternes foranstaltninger bør understøttes af veltilrettelagte og effektive finansielle EU-instrumenter inden for rammerne af InvestEU-programmet og af finansiering fra EIB og EBRD, som bør støtte investeringer i energieffektivitet på alle trin i energikæden og anvende en omfattende cost-benefit-analyse med en model med differentierede kalkulationsrenter. Den finansielle støtte bør fokusere på omkostningseffektive metoder til at øge energieffektiviteten, hvilket ville føre til et fald i energiforbruget. EIB og EBRD bør sammen med nationale erhvervsfremmende banker tilrettelægge, skabe og finansiere programmer

UDKAST

eller projekter, der er skræddersyet til effektivitetssektoren, herunder til energifattige husholdninger.

3.5.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Der har gennem en længere årrække været anvendt støttepuljer og informationsindsatser som redskab til at fremme energieffektivitet i Danmark. Da der med ændringen af energieffektivitetsdirektivet i 2018 blev stillet krav om, at medlemsstaterne skulle oprette støttepuljer, så blev Europa-Kommissionen derfor orienteret om, at de eksisterende aktiviteter opfyldte de nye krav.

Med energieffektivitetsdirektivet fra 2023 er forpligtelserne for medlemsstaterne til at fastsætte finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter for at fremme energieffektivitet udvidet, og det er en relativt bred gruppe af aktiviteter, som skal iværksættes, og på flere ministerområder. Af eksempler på mulige støtteaktiviteter med de nye forpligtelser kan f.eks. nævnes tilskud til energieffektiv renovering, støtte til teknisk assistance og gratis energirådgivning. Der er dog en vis valgfrihed for medlemsstaterne til selv at vurdere, hvilke aktiviteter som konkret vurderes bedst egnede til at fremme energieffektiviseringer.

Med artikel 17 i det omarbejdede bygningsdirektiv indføres der ligeledes krav om at fremme energieffektive renoveringer. Der er et vist overlap mellem disse krav, og dem som fremgår af artikel 30 i energieffektivitetsdirektivet. Det omarbejdede bygningsdirektiv har implementeringsfrist den 29. maj 2026. Dertil kommer, at Den Sociale Klimafond finder anvendelse fra den 1. januar 2026, og midlerne i klimafonden vil muligvis kunne medfinansiere dele af de aktiviteter, som skal gennemføres efter artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9.

Europa-Kommissionen har den 12. december 2023 offentliggjort henstilling C2023/1553 om gennemførelse af artikel 30 om nationale energieffektivitetsfonde, finansiering og teknisk støtte i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet. Henstillingen giver et godt overblik over, hvordan Europa-Kommissionen gerne ser artikel 30 implementeret. Den tiltænkte retsvirkning af artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, er til trods herfor stadig ikke entydig, og der pågår dialog med andre medlemsstater og Europa-Kommissionen om implementeringen af artikel 30. Dialogen er afgørende for vurderingen af minimumsindholdet i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9.

Det forventes, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet så vidt det er muligt vil orientere Europa-Kommissionen om, at en række eksisterende danske støtteaktiviteter såsom Spareenergi og varmepumpepuljen delvis

UDKAST

opfylder de nye krav i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9 i energieffektivitetsdirektivet. På nuværende tidspunkt vurderes eksisterende aktiviteter dog ikke som tilstrækkelige til at opfylde minimumsindholdet i de nye krav, hvorfor der formentlig vil blive behov for i mindre grad at fastsætte nye aktiviteter.

I den eksisterende § 7, stk. 1 og 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion er der adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter, som evt. vil indeholde støtteaktiviteter. Denne hjemmelsadgang rækker dog ikke til aktiviteter, hvori der ikke direkte er et støtteelement, det kan f.eks. være aktiviteter såsom at kunne give et råd eller netværk til opgave at yde rådgivning om tekniske problemstillinger, eller bede kommuner varetage rådgivningsopgaver om energieffektivitet m.v. Sådanne aktiviteter vil således kræve en udvidelse af den eksisterende hjemmelsadgang i § 7, stk. 1 og 2.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om aktiviteter, som ikke har et direkte støtteindhold, vil give fleksibilitet til, at der kan fastsættes de mest effektive aktiviteter, som vil kunne tilpasses i takt med samfundsudviklingen. En bemyndigelse vil også kunne medvirke til at sikre, at krav kan koordineres på tværs af de forskellige retsakter, herunder f.eks. når implementeringen af det omarbejdede bygningsdirektiv kendes. Endelig vil bemyndigelsen kunne anvendes såfremt aktiviteter ændres eller udløber, således at minimumsindholdet i artikel 30 er opfyldt, uden at Folketinget skal involveres på ny.

Adgangen til at regulere i medfør af en bemyndigelsesbestemmelse vil skulle afgrænses af direktivets bestemmelser og henstillingen fra Europa-Kommissionen, og en bemyndigelsen vil alene kunne anvendes til at implementere minimumsindholdet i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, i energieffektivitetsdirektivet. Der vil således ikke med forslaget til § 7, stk. 3, kunne fastsættes tiltag udover hvad der vurderes at være minimum.

Idet energieffektivitetsdirektivet skal være implementeret i dansk ret senest den 11. oktober 2025, er det nødvendigt at bestemmelserne indgår i et lovforslag i Folketingssamlingen 2024/2025, såfremt der skal ske rettidig implementering. Der vil så inden implementeringsfristen kunne udstedes en bekendtgørelse, når fortolkningen i sammenlignelige lande kendes, og dialogen med Europa-Kommissionen er afsluttet.

UDKAST

I energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 17 og 18, er der krav om, at medlemsstaterne som led i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter skal indberette data om finansiering af energieffektivitet til Europa-Kommissionen. Der skal både indrapporteres data om offentlige investeringer i energieffektivitet, data om nationale finansieringsprogrammer om energieffektivitet samt omfanget af de finansielle institutioners udlån til energieffektivitet.

Der pågår stadig dialog med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater om detaljeringsgrad og omfanget af den data, som skal indberettes. I Danmark er der dog generelt god adgang til en lang række data om energieffektivisering. Afhængig af den endelige vurdering af kravene i artikel 30, stk. 17 og 18, så vurderes det hensigtsmæssigt med en hjemmelsadgang til at kunne fastsætte nærmere regler om indhentning af de nævnte data, herunder særligt i forhold til data om udlån til energieffektiviseringer.

De indsamlede data vil blive indberettet til Europa-Kommissionen som led i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i overensstemmelse med artikel 30, stk. 17 og 18.

3.5.4. Den foreslåede ordning

I energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, er der krav om, at medlemsstaterne skal iværksætte en række finansierings-, informations- og tekniske tiltag for at fremme energieffektivitet og reducere drivhusgasudledninger.

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 7, stk. 1 og 2, eksisterer der allerede adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan yde støtte til aktiviteter om energieffektivitet og drivhusgasreduktioner. Medlemsstatsforpligtelser i energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, som omhandler iværksættelse af støtteaktiviteter, kan klima-, energi- og forsyningsministeren således implementere i dansk ret med hjemmel i den eksisterende § 7, stk. 1 og 2. Denne hjemmelsadgang rækker dog ikke til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter, som ikke indeholder et støtteelement.

Det foreslås derfor, at § 7 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion suppleres med en ny § 7, stk. 4, hvorved klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om aktiviteter, som ikke er omfattet af § 7, stk. 1 og 2, dvs. hvori der ikke er et støtteelement.

UDKAST

Den foreslåede bemyndigelse i § 7, stk. 4, vil alene finde anvendelse såfremt der efter dialog med sammenlignelige medlemsstater og Europa-Kommissionen, vurderes behov for at fastsætte aktiviteter, for at minimumsindholdet i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, er opfyldt.

I energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 17 og 18, er der krav om, at medlemsstaterne skal indberette data om finansiering af energieffektivitet til Europa-Kommissionen som led i de integrerede nationale energi- og klimastatus-rapporter.

Det foreslås derfor, at klima-, energi- og forsyningsministeren i en ny § 21, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion bemyndiges til at kunne fastsætte regler om indsamling af data om investeringer i energieffektivitet m.v.

Den foreslåede bemyndigelse i § 21, stk. 3, vil alene blive anvendt til at fastsætte regler om indsamling af den data, som er nødvendigt for at leve op til minimumsindholdet i artikel 30, stk. 17 og 18. Der pågår stadig dialog med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater om detaljeringsgrad og omfanget af den data, som skal indberettes.

Forslaget til bemyndigelse forventes anvendt til at fastsætte regler om indsamling af data om omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet med sondring mellem forskellige produkter. Denne hjemmelsadgang er nødvendig for at kunne indhente data fra den finansielle sektor.

Der kan dog også opstå behov for at fastsætte regler om at indhente data om størrelsen af offentlige investeringer vedrørende energieffektivitet og den gennemsnitlige mobiliseringsfaktor, der er opnået ved offentlig finansiering til støtte for energieffektivitetsforanstaltninger. Det samme gælder indhentning af data om nationale finansieringsprogrammer, der er indført for at øge udbredelsen af energieffektivitet og bedste praksis og innovative finansieringsordninger til energieffektivitet.

De indsamlede data vil blive indberettet til Europa-Kommissionen som led i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i overensstemmelse med artikel 30, stk. 17 og 18.

3.6. Bemyndigelser til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først

3.6.1. Gældende ret

UDKAST

3.6.1.1. Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion

Der er ikke i dansk ret regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først for visse politikker, planer og investeringsbeslutninger.

3.6.1.2. Elforsyningsloven

Det følger af § 1 i elforsyningsloven, at lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensyn til klima, miljø, elforsyningssikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi. Efter § 1, stk. 2 i elforsyningsloven, skal loven i overensstemmelse med nævnte hensyn bl.a. fremme effektiv energianvendelse og sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer.

Transmissions- (Energinet) og distributionsvirksomheder (netvirksomheder) sikrer en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser, jf. § 20 i elforsyningsloven. Endvidere skal netvirksomheder måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elkunder eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde, jf. § 22, stk. 1, nr. 2.

Af elforsyningslovens § 28, stk. 1, fremgår det, at Energinet skal udføre opgaver, der bl.a. sikrer, at der udføres forsknings- og udviklingsaktiviteter, som er nødvendige for en fremtidig miljøvenlig og energieffektiv transmission og distribution af elektricitet.

Endvidere fremgår det af § 22, stk. 1, nr. 7, i elforsyningsloven, at en netvirksomhed skal basere udviklingen af nettet i netvirksomhedens netområde på en gennemsigtig netudviklingsplan, som netvirksomheden skal offentliggøre hvert andet år.

Det specificeres i § 19 i bekendtgørelse om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter (netvirksomhedsbekendtgørelsen), at netudviklingsplanen skal indeholde en opgørelse af det forventede behov for alternative løsninger til netinvesteringer såsom fleksibelt elforbrug eller energieffektivitet.

Tilsvarende skal Energinet udvikle en langsigtet udviklingsplan, jf. § 4 i bekendtgørelse om lov om Energinet.

Netudviklingsplanerne indeholder bl.a. en behovsvurdering i forhold til, at udvidelser eller opgraderinger skal være målrettet de forventede

UDKAST

udfordringer i relation til netinfrastrukturen. Såfremt en netvirksomhed har forventning om relevante udfordringer i relation til netinfrastrukturen skal disse fremgå. Relevante udfordringer er situationer, der potentielt kan løses ved anvendelse af alternative løsninger til netinvesteringer såsom anskaffelse af fleksibilitetsydelse eller energieffektivitetsforanstaltninger. Endvidere skal netudviklingsplanerne indeholde en opgørelse af planlagte ny- og reinvesteringer som følge af behovsanalysen, jf. netvirksomhedsbekendtgørelsen.

Proces og godkendelse af netudviklingsplanerne foregår ved, at netvirksomhederne sender netudviklingsplanerne til Forsyningstilsynet senest den 1. april i kalenderåret før netudviklingsplanernes offentliggørelse, hvorefter der er en høringsproces. Forsyningstilsynet gør umiddelbart efter modtagelsen af netudviklingsplanerne og af redegørelsen for resultaterne af høringsprocessen, materialet tilgængeligt for Energistyrelsen med henblik på at indhente Energistylens energifaglige udtalelse vedrørende planerne i henhold til netvirksomhedsbekendtgørelsen.

Forsyningstilsynet kan anmode en netvirksomhed om ændring af netvirksomhedens netudviklingsplan. Ved sin vurdering om der er anledning til at anmode netvirksomheden om ændring af netvirksomhedens netudviklingsplanen, lægger Forsyningstilsynet Energistylens energifaglige udtalelse til grund, jf. netvirksomhedsbekendtgørelsen. Netvirksomheden skal gøre sin endelige netudviklingsplan tilgængelig for offentliggørelse på Forsyningstilsynets hjemmeside senest 1. december.

Netvirksomhedsbekendtgørelsens kapitel 8 indeholder derudover regler angående fleksibilitetsydelse, som skal være med til at sikre optimal udnyttelse af ressourcer og garantere sikker og effektiv drift af det sammenhængende elforsyningsnet, jf. § 37.

Energinet er ligeledes underlagt krav om udarbejdelse af en langsigtet udviklingsplan. Planen giver bl.a. et overblik over det forventede, fremtidige transmissionsnet, udviklingen af transmissionsnettet og baggrunden herfor. Den langsigtede udviklingsplan omhandler alle anlægsprojekter, der planlægges påbegyndt inden for en kortere tidshorisont, samt projekter der er under analyse med hensyn til, om disse på længere sigt kan løse behov i energisystemerne. Den langsigtede udviklingsplan redegør endvidere for den strategiske tilgang til netudviklingen, herunder til reinvesteringer i transmissionsnettet.

Den langsigtede udviklingsplan indeholder en beskrivelse af afvejningen af udbygning eller omlægning af transmissionsnettet, over for driftsløsninger

UDKAST

eller markedsbaserede løsninger samt løsninger ved eventuelle andre aktører. Energinet skal endvidere i forbindelse med planlagte anlægsprojekter redegøre for det samfundsøkonomiske grundlag for til- og fravalg af relevante, herunder alternative løsningsmuligheder, som f.eks. fremkommer ved offentlig inddragelse.

Energinet udarbejder hvert andet år en langsigtet udviklingsplan, som skal give et samlet overblik over den planlagte netudbygning på kort sigt samt det langsigtede behov for udviklingen af eltransmissionsnettet for en 20-årig periode. I forbindelse med udarbejdelsen inddrager Energinet løbende relevante interessenter. Når den langsigtet udviklingsplan er udarbejdet fremsendes denne til klima-, energi- og forsyningsministeren til orientering.

Forsyningstilsynet overvåger Energinets langsigtede udviklingsplan og vurderer planens forenelighed med de europæiske netudviklingsplaner og vurderer dens forenelighed med hensyn til fremme af et indre europæisk marked for elektricitet. Forsyningstilsynets vurdering kan omfatte anbefalinger til ændringer af Energinets langsigtede udviklingsplan

3.6.1.3. Gasforsyningsloven

Det fremgår af § 1, stk. 2, i lov om gasforsyning (gasforsyningsloven), at loven særligt skal fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for handel med gas.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 11, stk. 1, at transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere, systemoperatører og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af gas med tilhørende ydelser i egne systemer. De nævnte selskaber skal yderligere måle den gas, der transporteres igennem systemet, og den gas, der leveres til gaskunder eller aftages fra gasproducenter inden for systemet.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 12 a, stk. 4, at klima- energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den, der varetager systemansvarlig virksomhed efter stk. 1-3, herunder om forholdet til andre juridiske personer og forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1818 af 28. december 2023 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet (systemansvarsbekendtgørelsen).

UDKAST

Det fremgår af systemansvarsbekendtgørelsen, at Energinet skal udarbejde en langsigtet udviklingsplan, som skal give et samlet overblik over den planlagte udbygning af gastransmissionssystemet på kort sigt og det langsigtede behov for udviklingen af gastransmissionssystemet for en 20-årig periode, jf. § 7, stk. 1

Det fremgår af systemansvarsbekendtgørelsen, at den langsigtede udviklingsplan skal udarbejdes på grundlag af Energistyrelsens analyseforudsætninger evt. suppleret med følsomhedsberegninger som følge af mellemliggende, større ændringer i analyseforudsætningerne eller grundlaget herfor, f.eks. ændringer i produktion, forbrug, brændsels- eller elpriser, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 3. Den langsigtede udviklingsplan skal udarbejdes hvert andet år og første gang i 2022, jf. 4.

Det fremgår af systemansvarsbekendtgørelsen, at den langsigtede udviklingsplan på baggrund af analyseforudsætninger og eventuelle følsomhedsberegninger skal identificere og dokumentere udviklingsbehovet i gastransmissionssystemet, jf. § 8, stk. 1. Den langsigtede udviklingsplan skal som minimum indeholde følgende oplysninger: 1) En beskrivelse af de planlagte projekter m.v. 2) Hvilke af de planlagte projekter der på kort sigt forventes at blive ansøgt om godkendelse af efter § 4, stk. 3, i lov om Energinet. 3) En redegørelse for de hensyn, der er taget i forhold til de modtagne høringssvar jf. § 11, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 2.

Det fremgår af systemansvarsbekendtgørelsen, at Forsyningstilsynet overvåger Energinets langsigtede udviklingsplan jf. § 4, stk. 2, i lov om Energinet og vurderer, planens forenelighed med de europæiske netudviklingsplaner, jf. artikel 8, stk. 3, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til gastransmissionsnet samt vurderer dens forenelighed med hensynet til fremme af et indre europæisk marked for gas. Denne vurdering kan omfatte anbefalinger til ændringer af Energinets langsigtede udviklingsplan, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 1. Det fremgår af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 5, at et distributionselskab skal udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, som indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren til udtalelse, offentliggøres og stilles til rådighed for transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører i Danmark.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 14, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1.

UDKAST

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 555 af 28. maj 2024 om distributionsselskabers planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at distributionsselskaber skal udarbejde én fælles plan for det fremtidige behov for distributionskapacitet og udvikling af det eksisterende gasdistributionssystem og det kommende system til distribution af brint af behørig gaskvalitet, jf. § 2, stk. 1.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at udviklingsplanen skal give et overblik på kort sigt og for en 10-årig periode, jf. § 2, stk. 4. Udviklingsplanen skal offentliggøres hvert andet år, jf. § 2, stk. 5. Udviklingsplanen skal sendes til ministerens udtalelse og stilles til rådighed for transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører i Danmark (Energinet), jf. § 2, stk. 6.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at udviklingsplanen skal identificere og dokumentere det fremtidige behov for distributionskapacitet og udviklingsbehovet i distributionssystemet, jf. § 4, stk. 1, og udviklingsplanen skal ledsages af en liste over projekter, som et distributionsselskab planlægger at gennemføre, og forslag til potentielle projekter, jf. § 4, stk. 2.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at et distributionsselskab skal indsende sin udviklingsplan til klima-, energi- og forsyningsministerens udtalelse i overensstemmelse med § 14, stk. 1, nr. 5, i lov om gasforsyning, jf. § 7, stk. 1. Ministeren kan anmode et distributionsselskab om at ændre udviklingsplanen, hvis det er ministerens vurdering, at udviklingsplanen burde have inddraget synspunkter eller burde have redegjort for spørgsmål stillet i de modtagne høringssvar, jf. § 7, stk. 3.

Der er ikke bestemmelser i dansk ret, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler for, hvordan transmissionsselskaber, systemoperatører og distributionsselskaber skal anvende princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og investeringsbeslutninger i henhold til energieffektivitetsdirektivet.

Der er heller ikke bestemmelser, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om, at den regulerende myndighed (Forsyningstilsynet i Danmark) skal inddrage princippet i sine opgaver og afgørelser om driften af gasinfrastrukturen

UDKAST

3.6.2. Energieffektivitetsdirektivet

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 3 følger et princip om energieffektivitet først. Energieffektivitet først defineres i henhold til direktivets artikel 2, nr. 2 med henvisning til forordning (EU) 2018/1999 som, at der i forbindelse med energiplanlægning og med alle beslutninger om energipolitik og energiinvestering i videst muligt omfang tænkes i alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energieforsyning og energiforsyning mere effektiv. Dette vil navnlig være ved hjælp af omkostningseffektive energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende efterspørgselsreaktion og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi, samtidig med at målsætningerne i disse beslutninger fortsat nås, jf. forordningens artikel 2, nr. 18.

Det følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 3, stk. 1, at medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først skal sikre, at energieffektivitetsløsninger, herunder ressourcer og systemfleksibilitet på efterspørgselssiden, vurderes i forbindelse med planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger til en værdi af mere end 100.000.000 EUR hver eller 175.000.000 EUR for transportinfrastrukturprojekter.

Endvidere følger det af direktivets artikel 3, stk. 1, litra a og b, at forpligtelserne i stk. 1 gælder for energisystemer og sektorer uden for energisektoren, hvis disse sektorer har en indvirkning på energiforbruget og energieffektiviteten, herunder bygninger, transport, vand, informations- og kommunikationsteknologi (IKT), landbrug og finansielle sektorer.

Yderligere følger det af direktivets artikel 3, stk. 4, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder overvåger anvendelsen af princippet om energieffektivitet først, herunder, hvor det er relevant, sektorintegration og tværsektorielle indvirkninger, i det omfang politik, planlægning og investeringsbeslutninger er underlagt krav om godkendelse og overvågning.

Af direktivets artikel 3, stk. 5, litra a, fremgår, at medlemsstaterne ved anvendelsen af princippet om energieffektivitet først skal fremme og, hvor der er behov for cost-benefit-analyser, sikre anvendelse af og offentliggørelse af cost-benefitmetoder, der gør det muligt at foretage en korrekt vurdering af de generelle fordele ved energieffektivitetsløsninger. Hvor det er relevant, vil det være under hensyntagen til hele livscyklussen og det langsigtede perspektiv, system- og omkostningseffektivitet, forsyningssikkerhed og kvantificering ud fra et samfundsmæssigt,

UDKAST

sundhedsmæssigt, økonomisk og klimaneutralt perspektiv samt principperne om bæredygtighed og cirkulær økonomi i omstillingen til klimaneutralitet.

Af direktivets artikel 3, stk. 5, litra b, fremgår endvidere, at medlemsstaterne ved anvendelsen af princippet om energieffektivitet først skal tage højde for indvirkningen på energifattigdom.

Af direktivets artikel 3, stk. 5, litra c, fremgår yderligere, at medlemsstaterne ved anvendelsen af princippet om energieffektivitet først skal udpege en eller flere enheder, der har ansvaret for at overvåge anvendelsen af princippet om energieffektivitet først samt de lovgivningsmæssige rammers, herunder finansforordningernes, planlægningens, politikkers og de i stk. 1 omhandlede større investeringsbeslutningers indvirkning på energiforbrug, energieffektivitet og energisystemer.

Herudover fremgår af direktivets artikel 3, stk. 6, at Europa-Kommissionen senest den 11. april 2024 skal vedtage retningslinjer, der fastsætter en fælles overordnet ramme, der omfatter tilsyn og den overvågnings- og rapporteringsprocedure, som medlemsstaterne kan anvende ved udformningen af de i stk. 5, litra a, omhandlede cost-benefit-metoder, med henblik på at sikre sammenlignelighed og samtidig give medlemsstaterne mulighed for at tilpasse sig til de nationale og lokale omstændigheder.

Af præambelbetragtningerne, som er tilknyttet artiklen fremgår bl.a. af præambelbetragtning nr. 15, at der som et overordnet princip bør tages hensyn til princippet ”energieffektivitet først” på tværs af alle sektorer, og at det rækker ud over energisystemet på alle niveauer, herunder i den finansielle sektor. Energieffektivitetsløsninger bør betragtes som det første alternativ i planlægnings- og investeringsbeslutninger ved fastsættelsen af nye regler for forsynings siden og på andre politikområder. Selv om princippet om energieffektivitet først bør anvendes, uden at det berører andre retlige forpligtelser, målsætninger og principper, bør sådanne forpligtelser, målsætninger og principper ikke hindre princippet anvendelse eller føre til fritagelser fra anvendelsen heraf.

Af præambelbetragtning nr. 19 fremgår, at en korrekt anvendelse af princippet om energieffektivitet først forudsætter, at den rigtige metode til cost-benefit-analyser anvendes, og at der fastsættes grundforudsætninger for energieffektive løsninger og tilstrækkelig overvågning.

Af præambelbetragtning nr. 21 fremgår, at princippet om energieffektivitet først altid bør anvendes ud fra en rimelighedsbetragtning, og at kravene

UDKAST

fastlagt i dette direktiv ikke bør pålægge medlemsstaterne overlappende eller modstridende forpligtelser, hvis anvendelsen af princippet sikres direkte af anden lovgivning. Dette kan være tilfældet for de projekter af fælles interesse, der er opført på EU-listen i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869, hvorved der indføres krav om at tage hensyn til princippet om energieffektivitet først i forbindelse med udviklingen og vurderingen af disse projekter.

Energieffektivitetsdirektivets artikel 27 indeholder forpligtelser om inddragelse af princippet om energieffektivitet først i netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger til en værdi af mere end 100.000.000 EUR. Af artiklen følger forpligtelser om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med artikel 3 ved vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Det følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 27, stk. 1, at de nationale energireguleringsmyndigheder skal anvende princippet om energieffektivitet først i henhold til direktivets artikel 3 i deres arbejde vedrørende driften af elinfrastrukturen og i deres beslutninger vedrørende driften af gasinfrastrukturen, herunder deres beslutninger om tariffer. Ud over princippet om energieffektivitet først kan de nationale energireguleringsmyndigheder tage hensyn til omkostningseffektivitet, systemeffektivitet, forsyningssikkerhed og markedsintegration, samtidig med at Unionens klimamål og bæredygtighed sikres.

Det følger af direktivets artikel 27, stk. 2, at medlemsstaterne skal sikre, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne anvender princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med direktivets artikel 3 i forbindelse med deres planlægning, inklusive netplanlægning, netudvikling og investeringsbeslutninger. Transmissions- og distributionssystemoperatørerne skal i denne forbindelse udarbejde en cost-benefit-analyse. De nationale regulerende myndigheder eller andre udpegede nationale myndigheder kontrollerer, at de metoder, som transmissionssystemoperatørerne og distributionssystemoperatørerne anvender, vurderer alternativer i cost-benefit-analysen og tager hensyn til de generelle fordele af energieffektivitetsløsninger, fleksibilitet på efterspørgselssiden og investeringer i aktiver, der bidrager til at afbøde klimaændringer. De nationale regulerende myndigheder og andre udpegede myndigheder kontrollerer også transmissionssystemoperatørernes eller distributionssystemoperatørernes gennemførelse af princippet om energieffektivitet først, når de godkender, kontrollerer eller overvåger deres projekter og netudviklingsplaner. De nationale regulerende myndigheder

UDKAST

kan fastsætte metoder og retningslinjer for, hvordan alternativer kan vurderes i cost-benefit-analysen i samarbejde med transmissionssystemoperatørerne og distributionssystemoperatørerne, der kan bidrage med teknisk ekspertise.

Energieffektivitetsdirektivets definition af ”transmissionssystemoperatør” er som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv (EU) 2019/944 hvad angår elektricitet og artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/73/EF hvad angår gas, jf. energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 35.

Transmissionssystemoperatør er defineret i artikel 2, nr. 35, i direktiv (EU) 2019/944 (elmarkedsdirektivet) som en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givent område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter transmission af elektricitet.

Transmissionssystemoperatør er defineret i artikel 2, nr. 4, i direktiv 2009/73 (gasdirektivet) som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsopgaven og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givet område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer, og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter transport af gas.

Energieffektivitetsdirektivets definition af ”distributionssystemoperatør” er som defineret i artikel 2, nr. 29), i direktiv (EU) 2019/944, hvad angår elektricitet, eller artikel 2, nr. 6), i direktiv 2009/73/EF, hvad angår gas, jf. energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 26.

Distributionssystemoperatør er defineret i artikel 2, nr. 29 i direktiv (EU) 2019/944 (elmarkedsdirektivet) som en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af distributionssystemet i et givent område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter distribution af elektricitet.

Distributionssystemoperatør er defineret i artikel 2, nr. 6, i direktiv (EU) 2009/73 (gasdirektivet) som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distributionsopgaven og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af distributionssystemet i et givent område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer, og for at sikre,

UDKAST

at systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.

Ifølge energieffektivitetsdirektivets artikel 27, stk. 3, skal medlemsstaterne sikre, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne overvåger og opgør det samlede nettab og optimerer nettene og forbedrer neteffektiviteten, hvis det er teknisk og finansielt muligt. Disse foranstaltninger og de forventede energibesparelser (gennem reduktion af nettab) skal transmissions- og distributionssystemoperatørerne indberette til den nationale energireguleringsmyndighed. Medlemsstaterne skal sikre, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne vurderer foranstaltninger, der kan forbedre energieffektiviteten i forhold til eksisterende transmission- og distributionssystemer og forbedrer energieffektiviteten i forbindelse med udformningen og driften af infrastrukturen, herunder med hensyn til udbygningen af intelligente net.

Af energieffektivitetsdirektivet artikel 27, stk. 4, følger, at de nationale energireguleringsmyndigheder skal inkludere et afsnit i deres årsrapport om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at forbedre energieffektiviteten i relation til driften af elinfrastrukturen og gasinfrastrukturen. I rapporten forelægger de nationale energireguleringsmyndigheder en vurdering af den samlede effektivitet i forbindelse med driften af elinfrastrukturen, gasinfrastrukturen og transmissions- og distributionssystemoperatørernes gennemførte foranstaltninger. De nationale energireguleringsmyndigheder fremsætter, hvor det er relevant, anbefalinger til, hvordan energieffektiviteten kan forbedres, herunder omkostningseffektive alternativer, der reducerer spidsbelastninger og det samlede elforbrug.

3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
Energieffektivitetsdirektivet indeholder som noget nyt forpligtelser om anvendelsen af et princip om energieffektivitet først.

3.6.3.1. Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at foreslå nye bemyndigelsesbestemmelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion med henblik på at muliggøre opfyldelse af energieffektivitetsdirektivets krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt, at reglerne om anvendelse af princippet om energieffektivitet først fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren

UDKAST

ved bekendtgørelse efter bemyndigelse. Europa-Kommissionen har først den 29. juli 2024 offentliggjort sin henstilling (EU) 2024/2143 om implementeringen af energieffektivitetsdirektivets artikel 3, som supplerer Europa-Kommissionens henstilling (EU) 2021/1749 af 28. september 2021. Den nærmere model for implementeringen af princippet om energieffektivitet først er grundet den forsinkede henstilling under udarbejdelse. Modellen vil navnlig udmøntes under hensyntagen til direktivets præambelbetragtning 21, hvoraf det fremgår, at princippet altid bør anvendes ud fra en rimelighedsbetragtning, og at kravene, der følger af direktivet, ikke bør pålægge medlemsstaterne overlappende eller modstridende forpligtelser.

Ved at bemyndige ministeren til at fastsætte de nærmere regler ved bekendtgørelse skabes der endvidere størst mulig fleksibilitet i forhold til fremtidig tilpasning af reglerne, der kan blive nødvendigt, eksempelvis ved revision af energieffektivitetsdirektivet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer overordnet, at adgangen til at regulere i medfør af en sådan bemyndigelsesbestemmelse vil skulle afgrænses af direktivets bestemmelser. Bemyndigelsen vil således alene være beregnet til implementeringen af artikel 3 i energieffektivitetsdirektivet, og den forventes ikke anvendt til at fastsætte tiltag udover, hvad der vurderes nødvendigt for at overholde forpligtelserne heri. Endelig bør bemyndigelsen kunne anvendes ved eventuelle fremtidige ændringer af artikel 3 i energieffektivitetsdirektivet.

3.6.3.2. Elforsyningsloven

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det nødvendigt at fastsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i elforsyningsloven med henblik på at muliggøre opfyldelse af krav om anvendelsen af princippet om energieffektivitet først i henhold til energieffektivitetsdirektivets artikel 3 og 27. Der er i dansk ret ikke adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om anvendelsen af princippet om energieffektivitet først, herunder i forbindelse med netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger.

Elforsyning i Danmark tilrettelægges ud fra en afvejning mellem flere hensyn, herunder bl.a. fremme af effektiv energianvendelse og at sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer. Energinet og netvirksomhederne skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser. Endvidere skal netvirksomheder måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net, og den

UDKAST

elektricitet, der leveres til elkunder eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde.

Endvidere skal en netvirksomhed basere udviklingen af nettet i netvirksomhedens netområde på en gennemsigtig netudviklingsplan, som netvirksomheden skal offentliggøre hvert andet år. Denne netudviklingsplan skal bl.a. indeholde en opgørelse af det forventede behov for alternative løsninger til netinvesteringer såsom fleksibelt elforbrug eller energieffektivitet. Netudviklingsplanen indeholder også en behovsvurdering i forhold til udvidelser og opgraderinger, der er målrettet de forventede udfordringer i relation til netinfrastrukturen. Relevante udfordringer er situationer, der potentielt kan løses ved anvendelse af alternative løsninger til netinvesteringer såsom anskaffelsen af fleksibilitetsydelse eller energieffektivitetsforanstaltninger. Disse er med til at sikre optimal udnyttelse af ressourcer, garantere sikker og effektiv drift af det sammenhængende elforsyningsnet. Energieffektivitet er således ikke et nyt hensyn, men indgår allerede som et hensyn i relation til drift og udvikling af elforsyning i Danmark.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at vurdering og kontrol af Energinet og netvirksomhedernes cost-benefit-metoder, og deres gennemførelse af princippet om energieffektivitet først ved godkendelse, kontrol eller overvågning af deres projekter bedst inkluderes i processen for netvirksomhedernes udviklingsplaner, herunder vurderingen og godkendelsen af disse samt Energinets langsigtede udviklingsplan. Netvirksomhederne og Energinet udarbejder allerede i dag netudviklingsplaner og en langsigtet udviklingsplan, jf. afsnit om ”gældende ret”. Disse indeholder bl.a. en behovsvurdering, som skal være målrettet de forventede udfordringer i systeminfrastrukturen, som potentielt kan løses ved anvendelse af fleksibilitetsydelse eller energieffektivitetsforanstaltninger.

Det er ministeriets vurdering, at den beskrevne model for vurdering og godkendelse af netvirksomhedernes netudviklingsplaner i henhold til netvirksomhedsbekendtgørelsen ikke bør ændres, jf. afsnit om gældende ret.

For så vidt angår Forsyningstilsynets mulighed for fremsættelse af anbefalinger til forbedring af energieffektivitet i henhold til energieffektivitetsdirektivets art. 27, bør den nuværende ordning i relation til netudviklingsplanerne, hvor Energistyrelsen står for energifaglige vurderinger, fortsat gælde. Eventuelle anbefalinger kan foreslås i forbindelse med, at Forsyningstilsynet kan anmode netvirksomheden om

UDKAST

ændring af netvirksomhedens netudviklingsplaner. Ved sin vurdering om der er anledning til at anmode netvirksomheden om ændring af netvirksomhedens netudviklingsplan, lægger Forsyningstilsynet Energistyrelsens energifaglige udtalelse til grund, jf. afsnit om gældende ret.

Energinet er ligeledes underlagt krav om udarbejdelse af en langsigtet udviklingsplan. Planen har bl.a. til formål at give et overblik over det forventede, fremtidige udviklingsbehov for transmissionsnettet herunder udviklingen af transmissionsnettet og baggrunden herfor, jf. afsnittet om gældende ret. Den langsigtede udviklingsplan sikrer transparens og løbende involvering af offentligheden i udviklingen af systemet, og at de berørte aktørers behov og bidrag til løsninger tages i betragtning.

Det er ministeriets vurdering, at princippet om energieffektivitet først bedst inkluderes i Energinets langsigtede udviklingsplan.

Det er ministeriets vurdering, at princippet om energieffektivitet først i høj grad allerede er en del af de krav, som de kollektive elforsyningsvirksomheder er underlagt i kraft af, at elforsyning i Danmark tilrettelægges ud fra en afvejning af hensyn, der inkluderer fremme af effektiv energianvendelse og at sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer. De er forpligtet til at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet.

Ministeriet anser på denne baggrund i høj grad energieffektivitetsdirektivets forpligtelser af formel karakter.

3.6.3.3. Gasforsyningsloven

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at fastsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i gasforsyningsloven med henblik på at muliggøre opfyldelse af krav om anvendelsen af princippet om energieffektivitet først i henhold til energieffektivitetsdirektivets artikel 3 og 27. Der er i dansk ret ikke en adgang til, at ministeren kan fastsætte regler om krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først for systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at vurdering og kontrol af distributions- og transmissionsselskabers cost-benefit-metoder, og deres gennemførelse af princippet om energieffektivitet først ved godkendelse, kontrol og overvågning af deres projekter bedst inkluderes i processen for distributionsselskabers udviklingsplaner, herunder vurderingen og godkendelsen af denne, samt Energinets langsigtede udviklingsplan.

UDKAST

Det er ministeriets vurdering, at princippet om energieffektivitet først i høj grad allerede er en del af de krav som gastransmissions- og distributionsselskaber er underlagt i kraft af, at gasforsyning i Danmark tilrettelægges ud fra en afvejning af hensyn, der inkluderer fremme af effektiv energianvendelse og at sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer. Ministeriet vurderer på denne baggrund, at energieffektivitetsdirektivets forpligtelser om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med systemplanlægning og -udvikling allerede indgår i den gældende regulering.

3.6.4. Den foreslåede ordning

3.6.4.1. Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren i en ny § 14 b bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler i en bekendtgørelse, der sikrer opfyldelse af kravene i energieffektivitetsdirektivets artikel 3.

Det forventes, at der med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at der i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først i forbindelse med visse typer af planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger indgår vurderinger af energieffektivitetsløsninger.

Der forventes f.eks. at blive fastsat regler om, hvilke aktører, sektorer og projekter der er omfattet af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger, samt om undtagelser fra krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger. Den foreslåede bemyndigelse skal sikre, at der kan fastsættes undtagelser til kravet om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i tilfælde, hvor der i anden lovgivning følger overlappende eller modstridende forpligtelser.

Endvidere forventes, at der vil blive fastsat regler om anvendelse af cost-benefit-metoder, der muliggør vurdering af de generelle fordele af aktørernes valg af energieffektivitetsløsninger.

Yderligere foreslås, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 14 b i § 21, stk. 1, hvorefter aktører som vil omfattes af krav om at vurdere energieffektivitetsløsninger vil kunne pålægges at udarbejde og meddele oplysninger om vurderingen. Bestemmelsen vil som led i overvågning af

UDKAST

overholdelse af krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivet kunne benyttes til at fastsætte regler, hvorefter aktører i det omfang det findes relevant kan pålægges at fremsende oplysninger om vurderingen.

Herudover foreslås i ny § 21 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om tilsyn og påbud på et antal områder, herunder med regler, som fastsat efter den foreslåede § 14 b om princippet om energieffektivitet først.

For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, 19 og 21 og bemærkningerne hertil.

3.6.4.2. Elforsyningsloven

Det foreslås, at der indføres en ny bemyndigelse i elforsyningslovens § 20, stk. 6, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med artikel 3 og 27 i energieffektivitetsdirektivet i forbindelse med netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger til en værdi af mere end 100.000.000 EUR, samt i forbindelse med de kollektive elforsyningsvirksomheder og Forsyningstilsynets opgaver, pligter og tilsyn. Bemyndigelsesbestemmelsen i elforsyningsloven foreslås med henblik på at muliggøre opfyldelse af energieffektivitetsdirektivets krav vedrørende anvendelsen af energieffektivitet først princippet på området.

Det forventes, at der med denne bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at der i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først, i forbindelse med netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger til en værdi af mere end 100.000.000 EUR, udarbejdes cost-benefit-analyser til vurderinger af energieffektivitetsløsninger. Derudover forventes det, at der fastsættes regler for indberetning af cost-benefit-analysernes resultater.

Det forventes, at der vil fastsættes regler om hvilken myndighed og hvilke projekter, der omfattes af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Hensigten med denne bemyndigelsesbestemmelse er, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives adgang til at udstede regler på bekendtgørelsesniveau og derigennem muliggøre implementeringen af energieffektivitetsdirektivets artikel 27. Brugen af bestemmelsen bør ikke skabe situationer, hvor der er overlappende eller modstridende forpligtelser.

3.6.4.3. Gasforsyningsloven

Det foreslås, at der indføres en ny bemyndigelse i § 11, stk. 4 i gasforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om transmissionsselskabers, systemoperatørers og distributionsselskabers anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger samt i forbindelse med Forsyningstilsynets opgaver, pligter og tilsyn.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at det bliver muligt at fastsætte mere konkrete regler om, hvordan princippet om energieffektivitet først skal bruges i beslutninger og afgørelser for at forbedre effektiviteten af gassystemet.

Formålet med bestemmelsen er at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at udstede regler på bekendtgørelsesniveau og muliggøre implementeringen af energieffektivitetsdirektivets artikel 27.

Det forventes, at der med denne bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at der i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først i forbindelse med systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger, udarbejdes cost-benefit-analyser til vurdering af energieffektivitetsløsninger. Kommissionens henstilling (EU) 2024/2143 af 29. juli 2024 om retningslinjer for fortolkning af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 for så vidt angår princippet om energieffektivitet først indeholder retningslinjer for metoder til cost-benefit-analyser. Derudover forventes det, at der fastsættes regler for indberetning af cost-benefit-analysernes resultater.

Det forventes bl.a., at der fastsættes regler om, hvilken myndighed der er omfattet af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger, da medlemslandene har et valg, om det skal være den nationale regulerende myndighed eller andre udpegede nationale myndigheder, som kontrollerer de metoder, som transmissionssystemoperatørerne og distributionssystemoperatørerne anvender i henhold til artikel 27, stk. 2 i direktivet. Derudover forventes det, at der fastsættes regler om, hvilke projekter der er omfattet af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger.

3.7. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder

3.7.1. Gældende ret

UDKAST

Kapitel 4 i lov om varmforsyning (varmforsyningsloven) indeholder regler om prisregulering for varmforsyningsvirksomheder, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med. Reguleringen sikrer, at varmen leveres til en omkostningsbestemt pris. Dette indebærer, at der i varmeprisen alene må indregnes nødvendige omkostninger. Formålet med prisreguleringen er blandt andet at sikre rimelige forbrugerpriser.

Hverken varmforsyningsloven eller lov om fjernkøling (fjernkølingsloven) indeholder specifikke regler om slutkundernes og slutbrugernes kontraktlige rettigheder.

3.7.2. Energieffektivitetsdirektivet

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 21 følger en række nye forbrugerretlige rettigheder målrettet slutkunder og, hvor disse nævnes eksplicit, slutbrugere. Rettighederne skal implementeres med forbehold for eventuelle EU-retlige regler om forbrugerbeskyttelse, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder og Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler.

Begreberne ”slutkunde” og ”slutbruger” er nærmere defineret i energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 28 og 53, hvoraf det fremgår, at der ved en slutkunde forstås en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse, mens der ved en slutbruger forstås en fysisk eller juridisk person, som køber eller forsynes med opvarmning, køling eller varmt vand, men ikke har en direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren.

I henhold til energieffektivitetsdirektivets artikel 21, stk. 2, har slutkunder ret til en kontrakt med leverandøren, hvor der skal angives en række oplysninger, herunder bl.a. aktuelle priser og tariffer, information om kontaktens løbetid, mulighed for opsigelse af kontakten, regler for varsling af ændringer samt klagemuligheder. Derudover fremgår, at kunderne har ret til et rettidigt varsel ved ændringer i kontraktbetingelserne, ret til at benytte et bredt udvalg af betalingsmetoder, ret til ikke at blive stillet ringere ved anvendelse af forudbetalingssystemer, ret til rimelige og gennemsigtige vilkår, ret til klagebehandling og ret til passende varsel inden forsyningsafbrydelse. Desuden skal både slutkunder og slutbrugere have et resumé af de vigtigste kontraktbestemmelser.

Der skal i forbindelse med implementeringen af artikel 21 etableres et tilsyn for at sikre, at varmedistributionsvirksomhederne og fjernkølingsvirksomhederne i deres kontraktforhold med slutkunderne og

UDKAST

slutbrugerne efterlever de kontraktlige rettigheder. Dette følger af artikel 21, stk. 8, hvoraf det fremgår, at kompetente myndigheder skal sikre, at forbrugerbeskyttelsesforanstaltningerne fastsat i direktivet skal håndhæves, og at pågældende myndighed skal være uafhængig af eventuelle markedsinteresser.

3.7.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, energi- og forsyningsministeren har efter gældende ret ikke hjemmel til at stille krav om udarbejdelse af kontrakter med slutkunder eller om kontraktens indhold, herunder at der f.eks. skal gives et resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, hvem der skal give slutkunderne de relevante oplysninger (ejendomsejer, udlejer m.v.) og at der skal tilbydes et bredt udvalg af betalingsmetoder.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at retten til en kontrakt og et resume af de vigtigste kontraktbestemmelser bør fastsættes ved lov, da det er mest hensigtsmæssigt, at klare og entydige forbrugerrettigheder fremgår direkte af bestemmelsens ordlyd.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at nærmere regler herom, herunder de øvrige forpligtelser i artikel 21, bør implementeres på bekendtgørelsesniveau på samme måde, som det kendes fra el- og gassektoren, da der herved skabes en hensigtsmæssig parallelitet. Det vil også give fleksibilitet i forhold til at tilpasse reglerne ved eventuelle fremtidige justeringer af direktivet.

Derfor vurderes det, at der bør fastsættes nye bemyndigelsesbestemmelser i varmforsyningsloven og i fjernkølingsloven med henblik på at muliggøre opfyldelse af energieffektivitetsdirektivets krav vedrørende forbrugerrettigheder. Det bemærkes at definitionerne ”slutkunde” og ”slutbruger” allerede er implementeret i § 2, stk. 1, nr. 12 og 13 i bekendtgørelse af 23. maj. 2022 nr. 734 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v.

Der skal i forbindelse med implementeringen af artikel 21 etableres et tilsyn for at sikre, at fjernvarme- og fjernkølingsvirksomhederne i deres kontraktforhold med slutkunder og slutbrugere efterlever de forbrugerrettigheder, der er angivet i artiklen.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering ud fra en resourcebetragtning, at ansvaret for tilsynsopgaven bedst placeres hos Energistyrelsen, idet Energistyrelsen har de nødvendige data fra sektoren.

UDKAST

Tilsynet vil f.eks. kunne etableres efter en eksisterende model, som tidligere har været benyttet i forbindelse med tilsynet med indefrysningsordningen på varmeområdet, hvor der foretages stikprøvekontrol af en række virksomheder én gang årligt. Det vurderes, at et proaktivt tilsyn mest effektivt vil sikre, at virksomhederne håndhæver kravene i artikel 21 og dermed også sikrer forbrugernes rettigheder bedst.

3.7.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 4 i henholdsvis varmforsyningslovens § 20 d og fjernkølingslovens § 6 a, der fastsætter regler om slutkunders ret til en kontrakt og om leverandørens pligt til at give slutkunder og slutbrugere et resume af de vigtigste kontraktbetingelser, herunder priser og tariffer, på en forståelig måde og i et præcist og forståeligt sprog.

Endvidere foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau om kontraktlige rettigheder for slutkunder og slutbrugere, der indgår aftale med en varmedistributionsvirksomhed eller en fjernkølingsvirksomhed. Bemyndigelserne vil muliggøre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om grundlæggende kontraktlige rettigheder, som gennemfører energieffektivitetsdirektivets artikel 21. Det vil blandt andet være regler om, at slutkunder og slutbrugere har ret til rettidigt varsel ved ændring i kontraktbetingelser, ret til bredt udvalg af betalingsmetoder, ret til ikke at blive stillet ringere ved anvendelse af forudbetalingssystemer, ret til rimelige og gennemsigtige vilkår, ret til klagebehandling, ret til passende varsel inden forsyningsafbrydelse.

Endeligt foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau om tilsyn med fjernvarme- og fjernkølingsvirksomhederne i deres kontraktforhold med slutkunder og slutbrugere og efterlevelse af krav om forbrugerrettigheder, samt at Energistyrelsen vil varetage tilsynsopgaven.

3.8. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling

3.8.1. Gældende ret

Fjernkølingsloven indeholder ikke på nuværende tidspunkt regler, som pålægger kommunalbestyrelsen at udarbejde planer for køleforsyningen i kommunen. Varmeforsyningsloven indeholder derimod regler, der pålægger kommunalbestyrelsen at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen i samarbejde forsyningselskaber og andre

UDKAST

berørte parter. Formålet hermed er at få kommunerne til at forholde sig til varmforsyningen i kommunen, herunder hvilke initiativer der med fordel kan iværksættes på energiområdet. Reglerne fremgår af varmforsyningslovens kapitel 2.

Det fremgår af fjernkølingslovens § 5, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på over 20 MW. Ansvar for godkendelsen er delegeret til Energistyrelsen ved § 1, nr. 1, i bekendtgørelse af 27. juni 2022 nr. 991 om godkendelse af projekter for industri- og fjernkølingsanlæg (industri- og kølebekendtgørelsen), i henhold til fjernkølingslovens § 5, stk. 1.

Tilsvarende fremgår det af fjernkølingslovens § 5, stk. 2, at kommunalbestyrelsen godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller under. Det følger endvidere af fjernkølingslovens § 5, stk. 2, at kommunalbestyrelsen alene kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling og som sammenlignet med et relevant scenarie, målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed. Loven indeholder ikke krav om, at kommunalbestyrelsen skal godkende private fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller derunder.

Det fremgår af fjernkølingslovens § 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager og nærmere angivne forudsætninger, der skal lægges til grund for godkendelse af projekter efter lovens § 5. Bemyndigelsen er udmøntet i industri- og kølebekendtgørelsen.

De nærmere regler for godkendelsen af projekter vedrørende fjernkølingsanlæg efter fjernkølingslovens § 5, fremgår af industri- og kølebekendtgørelsens kapitel 2 og 3.

3.8.2. Energieffektivitetsdirektivet

Af energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6, fremgår bl.a. nye forpligtelser om udarbejdelsen af lokale køleplaner. Af bestemmelsen fremgår krav om, at kommuner, som minimum med et samlet indbyggertal på over 45.000 skal udarbejde lokale køleplaner.

Endvidere fremgår, at de lokale køleplaner som minimum bør være baseret på et antal kriterier, der er oplyst i direktivets artikel 25, stk. 6, litra a-1, herunder at de skal overholde princippet om energieffektivitet først, tage

UDKAST

hensyn til relevant eksisterende energiinfrastruktur, og sigte mod at udskifte gamle og ineffektive varme- og køleapparater i offentlige institutioner og organisationer med højeffektive alternativer med det formål at udfase fossile brændsler m.v.

Yderligere fremgår det af direktivets artikel 25, stk. 6, 2. afsnit, at medlemsstaterne skal sikre, at alle relevante parter, herunder offentlige og relevante private interessenter skal gives lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af planerne for køling.

Herudover fremgår det af direktivets artikel 25, stk. 6, 4. afsnit, at lokale køleplaner kan gennemføres i fællesskab af en gruppe af flere lokale myndigheder i naboområder, forudsat at det er hensigtsmæssigt.

Endelig fremgår det af direktivets artikel 25, stk. 6, 5. afsnit, at lokale køleplaner skal vurderes af en kompetent myndighed.

For definitionen af, hvornår fjernkølingssystemer er effektive, og krav til effektiviteten af fjernkølingssystemer, der opføres eller undergår omfattende reovering henvises til direktivets artikel 26, stk. 1 og 4 samt til de almindelige bemærkninger i pkt. 3.9. om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser.

3.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6, at det skal sikres, at lokale og regionale myndigheder udarbejder køleplaner. Direktivet fastsætter ikke hvilket konkret myndighedsniveau, køleplanerne skal udarbejdes på.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt, at planerne udarbejdes på kommunalt niveau, da kommunalbestyrelsen vurderes at være den mest kompetente myndighed, idet kommunalbestyrelsen har en større lokalkendskab og i forvejen er godkendelsesmyndighed for fjernvarmeprojekter og kommunale fjernkølingsprojekter under 20 MW.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet alene bør gælde for kommuner med over 45.000 indbyggere, hvilket omfatter ca. halvdelen af de 98 danske kommuner. Ministeriet vurderer, at dette er mest hensigtsmæssigt, idet kølebehovet udgør en lille del af forsyningssektoren i Danmark sammenlignet med f.eks. varmebehovet. På baggrund af data fra 2020, vurderes energiforbruget til køling at svare til ca. 20 pct. af energiforbruget til varmeproduktion. Henset til det lave kølebehov i

UDKAST

Danmark, vurderes det ikke proportionelt at pålægge alle kommuner at udarbejde en køleplan ud fra de krav, der er angivet i energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6, litra a-j.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6, litra a-l, ikke udgør bindende krav, men anbefalinger til, hvad køleplanerne kan indeholde. Ministeriet vurderer, at det vil være en unødigt administrativ byrde, hvis der indføres et direkte krav om, at kommunale køleplaner skal indeholde oplysningerne oplistet i artiklen.

Endeligt vurderer ministeriet, at det er mest hensigtsmæssigt, at energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6, primært implementeres på bekendtgørelsesniveau, da der herved sikres størst mulig fleksibilitet i forhold til en efterfølgende tilpasning af reglerne, f.eks. ved en fremtidig revision af energieffektivitetsdirektivet. Derfor vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet det nødvendigt at indsætte en ny bestemmelse i lov om fjernkøling, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte de nærmere regler om kommunernes udarbejdelse af køleplaner.

3.8.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny § 1 b i fjernkølingsloven. Den foreslåede bestemmelse vil implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6. Efter den foreslåede § 1 b, stk. 1, pålægges kommuner at udarbejde planer for køleforsyningen i kommunen.

Det foreslås med § 1 b, stk. 2, at indsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i fjernkølingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunernes planlægning af køleforsyningen. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastlægge de regler på bekendtgørelsesniveau, som er nødvendige for at implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6. Det forventes, at bemyndigelsen i den foreslåede § 1 b, stk. 2, vil blive anvendt til at udnytte undtagelsesmuligheden i artikel 25, stk. 6, således at det alene er kommuner med over 45.000 indbyggere, som skal udarbejde planer for køleforsyningen. Hvilket svarer til ca. halvdelen af de 98 danske kommuner.

Bestemmelsen vil indebære, at de detaljerede regler om kommunernes planlægning af køleforsyningen kan fastlægges på bekendtgørelsesniveau. Der forventes bl.a. at blive fastlagt regler om eventuelle krav til indholdet af kommunale køleplaner, om interessentinddragelse, samt påbud og nødvendige gennemførelsesforanstaltninger. Hensigten med den foreslåede

bestemmelse er, at den skal udgøre en bred bemyndigelse til at fastlægge de regler, der er nødvendige for at implementere de nuværende regler i energieffektivitetsdirektivet, såvel som efterfølgende ændringer til direktivet.

Endvidere foreslås at indføre en ny bemyndigelsesbestemmelse i fjernkølingslovens § 1 b, stk. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler eller træffe afgørelse om, hvilke nærmere angivne forudsætninger, kommunerne skal lægges til grund ved udarbejdelsen af kommunale køleforsyningsplaner, herunder at der skal inddrages overordnede samfunds- klima- og miljømæssige hensyn. Disse regler vil ligeledes afspejle reglerne på varmeområdet.

3.9. Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser

3.9.1. Gældende ret

Varmeforsyningsloven indeholder regler, der har til formål at fremme samproduktion af el og varme, samt regler om en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme med henblik på at sikre energieffektiviseringen i fjernvarmen.

Det følger af formålsbestemmelsen i varmforsyningslovens § 1, stk. 2, at tilrettelæggelsen af varmforsyningen skal ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt. Samproduktion af el og varme medfører væsentlige miljømæssige og samfundsøkonomiske fordele i kraft af den mere effektive ressourceudnyttelse.

Det følger endvidere af varmforsyningslovens § 23 o, at virksomheder, der er registreret efter lov om merværdiafgift (momsloven), kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme. Bestemmelsen indebærer, at virksomheder, der ønsker at indgå i ordningen, skal gennemgå deres produktionsforhold for at undersøge, om virksomheden lever op til kravet om en energieffektiv produktion både med henblik på at reducere energiforbruget og for at begrænse den såkaldte »falske« overskudsvarme.

Det følger af fjernkølingslovens § 2, stk. 2, nr. 2, at det blandt andet er en betingelse for, at en kommune kan drive fjernkølingsvirksomhed, at fjernkølingsvirksomheden er med til at fremme effektiv fjernkøling. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kommunens fjernkølingsaktiviteter er med til at fremme en effektiv udvikling af fjernkølingssektoren og dermed bidrage til opfyldelse af målet i klimaloven om 70 pct. reduktion af drivhusgasser i 2030 set ift. 1990-

UDKAST

niveau, samt et mål om klimaneutralitet i Danmark i 2050. Bestemmelsen medfører, at kommunen i deres projektforslag til kommunalbestyrelsen skal redegøre for, hvorvidt den påtænkte fjernkølingsaktivitet er med til at fremme effektiv fjernkøling.

Fjernkølingslovens § 2, stk. 2, nr. 2, skal ses i sammenhæng med definitionen af, hvad der forstås ved effektiv fjernkøling i § 1, stk. 4. Det fremgår af lovens § 1, stk. 4, at der ved effektiv fjernkøling forstås et fjernkølingssystem, der anvender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme.

Hverken varmforsyningsloven eller fjernkølingsloven indeholder på nuværende tidspunkt specifikke regler om, hvornår eller i hvilke tilfælde fjernvarme- eller fjernkølingssystemer kan anses for at være effektive. Der er heller ikke regler, som entydigt bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler herom.

Det følger af varmforsyningslovens § 4 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på at fremme udnyttelse af overskudsvarme godkender projekter vedrørende etablering af nye anlæg og omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW. Reglerne i varmforsyningslovens § 4 a er udmøntet i bekendtgørelse om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg (herefter projektbekendtgørelsen), med hjemmel i varmforsyningslovens § 5. Af varmforsyningslovens § 5 følger, at klima-, energi- og forsyningsministeren, efter forhandling med de kommunale organisationer, kan fastsætte regler om planlægningen efter lovens § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter lovens §§ 4 og 4 a.

Varmeforsyningsloven indeholder herudover ikke på nuværende tidspunkt hjemmel til at indføre krav om, at datacentre udnytter overskudsvarme eller andre former for genvinding af overskudsvarme. Endelig indeholder hverken varmforsyningsloven eller fjernkølingsloven krav om indsamling af oplysninger om cost-benefit-analyser samt offentliggørelse heraf.

Tilsvarende fremgår det af fjernkølingslovens § 5, stk. 2, at det er kommunalbestyrelsen, der godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet under 20 MW. Det følger endvidere af fjernkølingslovens § 5, stk. 2, at kommunalbestyrelsen alene kan

UDKAST

godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling, og som sammenlignet med et relevant scenarie, målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed. Der er ikke noget krav om, at kommunalbestyrelsen skal godkende private fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller derunder.

Det fremgår af fjernkølingslovens § 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter lovens § 5. Bemyndigelsen er udmøntet i industri- og kølebekendtgørelsen

3.9.2. Energieffektivitetsdirektivet

Energieffektivitetsdirektivets artikel 26 indeholder en række udvidede betingelser for, hvornår et fjernvarme- eller fjernkølesystem kan anses som værende energieffektivt samt krav til, hvornår disse systemer skal være energieffektive. Endvidere indeholder direktivet en række udvidede krav om, at der skal udarbejdes cost-benefit-analyser på anlægsniveau for at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme. Hertil indeholder direktivet bestemmelser vedrørende fritagelsesmuligheder og om indsamlingen af oplysninger om cost-benefit-analyser.

Det følger af energieffektivitetsdirektivet art. 2, nr. 46, at effektiv fjernvarme og fjernkøling er defineret som et fjernvarme- eller fjernkølesystem, der opfylder de kriterier, som er fastsat i artikel 26.

Det følger af energieffektivitetsdirektivet artikel 26 stk. 1 og stk. 2, at et fjernvarme- og fjernkølesystem er effektivt, hvis det efterlever én af de to opgørelsesmetoder, som fremgår af bestemmelsens stk. 1 eller stk. 2. Det bemærkes, at den respektive medlemsstat skal vælge, hvilken opgørelsesmetode som er gældende.

Den første opgørelsesmetode følger af artikel 26, stk. 1, hvor et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem indtil den 31. december 2027 skal anvende mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. overskudsvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af energi og varme af den nævnte art. Denne metode er en videreførelse fra det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Den anden opgørelsesmetode følger af artikel 26, stk. 2, hvor et effektivt fjernvarme- og fjernkølesystem maksimalt må udlede den i kriteriets angivne mængde drivhusgas pr. leveret varme- eller kuldeenhed til kunderne. Hvilket indtil den 31. december 2025 er 200 g/kWh. Denne alternative opgørelsesmetode er en ny tilføjelse.

UDKAST

Det følger af artikel 26, stk. 3, at hvis en medlemsstat ønsker at anvende opgørelsesmetoden fra stk. 2, skal medlemsstaten notificere kommissionen senest seks måneder før den angivne periode fra bestemmelsen, hvilket i dette tilfælde er 31. december 2025.

Kriterierne i de to opgørelsesmetoder skærpes frem mod 2050. Det følger af artikel 26 stk. 1, at andelen af de nævnte energikilder (vedvarende energi, overskudsvarme og kraftvarme) stiger frem mod 2050, hvorfor det gradvist bliver sværere for et fjernvarme- og fjernkølesystem at være effektivt. Det følger af artikel 26, stk. 2, at grænseværdien for hvor meget et fjernvarme- eller fjernkølesystem maksimalt må udlede for at være effektivt falder frem mod 2050, hvor grænsen ender på 0 g/kWh. I begge opgørelsesmetoder er det tilfældet, at et fjernvarme- og fjernkølesystem i 2050 skal være 100 pct. vedvarende, for at kunne blive defineret som effektivt.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 4, at foruden betingelserne for at være effektive fra stk. 1 og stk. 2, så skal medlemsstaterne desuden sikre, at der ved opførelse af et fjernvarme- og fjernkølesystem eller omfattende renovering af dets forsyningsenheder, ikke sker en stigning i anvendelsen af fossile brændsler med undtagelse af naturgas i eksisterende varmekilder sammenholdt med det gennemsnitlige årlige forbrug i de foregående tre kalenderår med fuld drift forud for renoveringen, og at eventuelle nye varmekilder i dette system ikke anvender andre fossile brændsler end naturgas, hvis det opføres eller der foretages en omfattende renovering heraf indtil 2030.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 5, at medlemsstaterne skal sikre, at eksisterende fjernvarme- og fjernkølesystemsoperatører med en samlet varme- og kuldeproduktion på mere end 5 MW, som ikke opfylder kriterierne for at være effektive fra artikel 26, stk. 1 eller artikel 26, stk. 2 fra den 1. januar 2025 og derefter hvert femte år, skal udarbejde en plan for at blive effektive. Planen skal inkludere foranstaltninger til at opfylde kriterierne i artikel 26, stk. 1 eller stk. 2, og skal godkendes af en kompetent myndighed.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 6, at datacentre med en samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW skal udnytte overskudsvarmen, medmindre det kan påvises, at det ikke er teknisk eller økonomisk gennemførligt i henhold til vurderingen fra stk. 7.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 7, 1. afsnit, at medlemsstaterne skal sikre, at der gennemføres en cost-benefit-analyse på anlægsniveau for at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme i overensstemmelse

UDKAST

med direktivets bilag XI, hvis anlæg oplyst i artikel 26, stk. 7, litra a- d planlægges opført eller får foretaget en omfattende renovering. De oplyste anlæg er: a) termiske kraftværker over 10 MW gennemsnitlig årlig energitilførsel, b) industrianlæg over 8 MW gennemsnitlig årlig energitilførsel, c) servicefaciliteter større end 7 MW gennemsnitlig årlig energitilførsel og d) datacentre større end 1 MW samlet nominel energitilførsel.

Det følger endvidere af artikel 26, stk. 7, 2. afsnit, at cost-benefit-analysen der udarbejdes for stk. 7, litra d, skal omfatte kølesystemløsninger, der gør det muligt at fjerne eller opfange overskudsvarmen på et nyttigt temperaturniveau med minimale supplerende energitilførsler.

Det følger endvidere af artikel 26, stk. 7, 3. og 5. afsnit, at medlemsstaterne skal tilsigte at fjerne hindringer for udnyttelsen af overskudsvarme og yde støtte til anvendelsen af overskudsvarme, hvis anlæggene planlægges opført eller renoveret. Hertil skal medlemsstaterne stille krav om, at cost-benefit-analysen skal gennemføres i samarbejde med de virksomheder, der har ansvaret for driften af faciliteten.

Det følger afslutningsvis af artikel 26, stk. 7, 4. afsnit, at installation af CCS- og CCUS-udstyr ikke anses for at være en omfattende renovering i henhold til cost-benefit-analysen for industrianlæg og servicefaciliteter.

Det følger af artikel 26, stk. 8, litra a-c, at medlemsstaterne kan fritage tre typer af anlæg fra kravene i artikel 26, stk. 7. Det gælder 1) elproduktionsanlæg til spids- og reservelast, der efter planen skal være i drift mindre end 1 500 driftstimer om året, 2) anlæg der skal placeres tæt på en geologisk lagringslokalitet og 3) datacentre, hvis overskudsvarme anvendes eller vil blive anvendt i et fjernvarmenet eller direkte til rumopvarmning, varmt brugsvand eller andre anvendelser i den bygning eller gruppe af bygninger eller faciliteter, hvori de er beliggende.

Det følger af artikel 26, stk. 8, 2. afsnit, at medlemsstaterne kan fastsætte tærskelværdier udtrykt som mængden af tilgængelig nyttig overskudsvarme, efterspørgslen efter varme eller afstandene mellem industrianlæggene og fjernvarmenettene for at fritage individuelle anlæg fra artikel 26, stk. 7, litra c og d.

Det følger af artikel 26, stk. 8, 3. afsnit, at medlemsstaterne skal meddele eventuelle fritagelser til Kommissionen.

UDKAST

Det følger af artikel 26, stk. 9, at medlemsstaterne vedtager tilladelseskriterier for at: a) tage hensyn til resultatet af den omfattende vurdering, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, b) sikre, at kravene fastlagt i stk. 7 opfyldes og c) tage hensyn til resultatet af den cost-benefit-analyse, der er omhandlet i stk. 7.

Det følger af artikel 26, stk. 10, at medlemsstaterne kan fritage individuelle anlæg for i henhold til tilladelseskriterierne, der er omhandlet i stk. 9, at skulle gennemføre muligheden for at udnytte overskudsvarme, hvis fordele er større end omkostningerne, hvis dette af retlige, ejendomsretlige eller finansielle grunde er strengt nødvendigt.

Det følger af artikel 26, stk. 12, at medlemsstaterne skal indsamle oplysninger om cost-benefit-analyser, der er foretaget i overensstemmelse med stk. 7, litra a-d. Disse oplysninger bør som minimum indeholde data om tilgængelige varmforsyningsmængder og temperatur, antal planlagte driftstimer pr. år og lokaliteternes geografiske beliggenhed. Disse data offentliggøres under behørig hensyntagen til deres potentielle følsomhed.

3.9.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at foreslå nye bemyndigelsesbestemmelser om energieffektiviteten af fjernvarme- og fjernkølesystemer i varmforsyningsloven og fjernkølingsloven med henblik på at implementere artikel 26 i energieffektivitetsdirektivet. Ved at bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler herom på bekendtgørelsesniveau gives størst mulig fleksibilitet i forhold til fremtidig tilpasning af reglerne, hvilket kan blive nødvendigt, eksempelvis ved revision af energieffektivitetsdirektivet.

Energieffektivitetsdirektivet artikel 26, stk. 1 og stk. 2, opstiller to valgfrie kriterier for, hvornår et fjernvarme- eller fjernkølesystem kan siges at være effektivt. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Danmark bør implementere metoden i artikel 26, stk. 1. Det skyldes, at de danske fjernvarmesystemer har en høj andel af kraftvarme, som udgør ca. 65 procent af den samlede fjernvarmeproduktion i Danmark. Kun kraftvarme baseret på vedvarende energi kan anses som effektivt i opgørelsesmetoden i artikel 26, stk. 2, modsat opgørelsesmetoden i stk. 1, hvorefter alt kraftvarme uanset brændsel, kan anses som effektivt. Hvis Danmark anvender opgørelsesmetoden i artikel 26, stk. 2, vil den høje andel af kraftvarme i de danske fjernvarmesystemerne ikke nødvendigvis blive anset som effektiv, da kraftvarme også kan være baseret på fossile

UDKAST

brændsler. En anvendelse af opgørelsesmetoden i artikel 26, stk. 1 vil medføre, at det er tilladt at medregne kraftvarme baseret på både fossile og vedvarende energikilder, hvilket vil give den største andel af effektive fjernvarmesystemer.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at 98 procent af alle fjernvarmesystemer i Danmark vil være effektive ved anvendelse af opgørelsesmetoden i direktivets artikel 26, stk. 1 (beregnet med 2022 data fra Energistyrelsens Energiproducenttælling). Derudover vil 100 pct. af alle fjernkølesystemer være effektive uanset valg af opgørelsesmetode. Det skyldes, at alt fjernkøling i Danmark i overvejende grad er elbaseret, og at VE-andelen af el i Danmark er opgjort til 77 pct. (RES-e). Det vil dog være muligt at ændre opgørelsesmetoden i 2026, hvis det vurderes at være en fordel for Danmark som resultat af en udvikling i de danske fjernvarme- og fjernkølesystemer. Hvis Danmark ønsker at ændre opgørelsesmetoden, skal dette ske ved en notifikation til Kommissionen senest seks måneder før de angivne intervaller i artikel 26, nr. 3, dvs. 2026, 2035, 2045 og 2050.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at energieffektivitetsdirektivets artikel 26 ikke kan implementeres med hjemmel i de nuværende bemyndigelsesbestemmelser i varmforsyningslovens § 2 a og fjernkølingslovens § 1 a. Det skyldes, at medlemsstaten er overladt et ikke ubetydeligt skøn i forhold til, hvilken opgørelsesmetode til energieffektive fjernvarme- og fjernkølesystemer der ønskes anvendt. Det er derfor ministeriets vurdering, at opgørelsesmetoden i direktivets art. 26, stk. 1, nr. 1, skal implementeres på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i en ny bemyndigelsesbestemmelse.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet i direktivets artikel 26, stk. 4, 1. pkt., om, at et fjernvarme- eller fjernkølesystem skal være effektivt, når det opføres på ny eller får foretaget en omfattende reovering, bedst implementeres ved at fastlægge de nødvendige regler på bekendtgørelsesniveau. Derfor vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der er behov for at indsætte nye bestemmelser i lov om varmforsyning og lov om fjernkøling, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastlægge de nødvendige regler på bekendtgørelsesniveau.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet i direktivets artikel 26, stk. 4, 2. pkt., om, at der ved opførelse eller omfattende reovering af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer ikke må ske en stigning i anvendelse af brændsler på nær naturgas, ligeledes bedst

UDKAST

opfyldes ved at implementere bestemmelsen på bekendtgørelsesniveau. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at udmøntningen kan ske med hjemmel i henholdsvis varmforsyningslovens § 2 a og fjernkølingslovens § 1 a, eftersom kravet overvejende er af teknisk karakter og ikke overlader et skøn i forhold til gennemførelsen af indholdet af direktivet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at direktivets artikel 26. stk. 5-6, stk. 7, litra b-d, stk. 8, litra b og c, samt stk. 12 bedst implementeres på bekendtgørelsesniveau ved bemyndigelsesbestemmelser i henholdsvis varmforsyningsloven og fjernkølingsloven.

3.9.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve § 4 a i varmforsyningsloven og i stedet indføre nye bemyndigelsesbestemmelser i varmforsyningsloven og i fjernkølingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier fjernvarme- og fjernkølingssystemer skal overholde for, at det kan betegnes som et effektivt system. Bemyndigelserne foreslås indsat som en ny § 23 p i varmforsyningsloven og en ny § 4 a i fjernkølingsloven.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, hvornår systemet skal være effektivt samt krav til operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der ikke opfylder kriterierne for at være et effektivt fjernvarme- eller fjernkølesystem.

Formålet med de foreslåede bestemmelser er, at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til på bekendtgørelsesniveau at fastsætte regler, der gennemfører energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 1 og 4. Dette forudsætter, at reglerne om energieffektivitetskriterier, der fastsættes efter denne bemyndigelse, skal svare til kriterierne fastsat i energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 1, litra a-f.

Der skal endvidere fastsættes regler om, at fjernvarme- eller fjernkølingssystemer, der opføres på ny eller undergår omfattende reovering, skal overholde energieffektivitetskriterierne.

Endelig vil de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau kan fastsætte regler, der implementerer energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 5. Heraf følger, at operatører af eksisterende fjernvarme- og fjernkølingssystemer med en samlet varme- og kuldeproduktion på over 5

UDKAST

MW, som ikke opfylder kriterierne for at være effektive, skal udarbejde en plan for, hvordan systemerne kan blive effektive, og at planen skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås endvidere at indføre nye bemyndigelsesbestemmelser i lov om fjernkøling og lov om varmforsyning, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udarbejdelsen af cost-benefit-analyser. Formålet med de foreslåede bestemmelser er at implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 7, om udarbejdelsen af cost-benefit-analyser på anlægsniveau.

Reglerne om cost-benefit-analyser vil tage udgangspunkt i energieffektivitetsdirektivets bilag XI, der beskriver kravene til cost-benefit-analysens form, indhold og formål. Dette indbefatter blandt andet en beskrivelse af det planlagte anlæg og de anlæg, det sammenlignes med, og omfatter i givet fald varmekapacitet, brændselstype, planlagt anvendelse og antallet af planlagte driftstimer pr. år, beliggenhed og varmebehov. Endvidere skal der ved vurdering af overskudsvarmens udnyttelse tages hensyn til de nuværende teknologier. Vurderingen skal tage hensyn til den direkte brug af overskudsvarme eller opgradering heraf til højere temperaturer eller begge dele. Endvidere indbefatter analysen en finansiel analyse der viser faktiske pengestrømstransaktioner som følge af investeringer i og drift af de enkelte anlæg.

Endeligt foreslås det at indføre en ny bemyndigelsesbestemmelse i varmforsyningsloven og fjernkølingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om datacentres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genvinding af overskudsvarme. Det kunne f.eks. være krav om, at overskudsvarmen skal udnyttes i et nærliggende fjernvarmenet, m.v. Bemyndigelsen skal anvendes til at gennemføre de regler på bekendtgørelsesniveau, som vil implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 6.

3.10. Fejlrettelse af straffebestemmelse i lov om Ledningsejerregistret

3.10.1. Gældende ret

Det fremgår af LER-lovens § 27, stk. 1, nr. 2, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at forespørge om ledningsoplysninger i Ledningsejerregistret, jf. § 8, stk. 1. Bestemmelsens hensigt er at strafbelægge manglende overholdelse af en graveaktørs forespørgselspligt, hvilket også følger af forarbejderne til lov nr. 564 af 10. maj 2022 om

UDKAST

Ledningsejerregistret forarbejder, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 110, som fremsat, s. 63.

3.10.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at rette henvisningen til § 8, stk. 1, således, at der på korrekt vis henvises til § 7, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der henvises til § 7, stk. 1, da det følger af ordlyden af § 27, stk. 1, nr. 2, at det er den manglende overholdelse af forespørgselspligten der kan straffes med bøde. Forespørgselspligten følger af LER-lovens § 7, stk. 1.

Der er ved udformningen af den foreslåede ændring ikke tiltænkt ændringer til den oprindelige intention bag LER-loven, som for straffebestemmelsen er en videreførelse af tidligere ret, eller ændringer i praksis.

Formålet med den ændrede henvisning er således alene en fejlrettelse af henvisningen til § 8, stk. 1, så der på korrekt vis henvises til den bestemmelse, der regulerer forespørgselspligten for graveaktøren.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Behandling af personoplysninger er i almindelighed reguleret i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Administrationen af de regler, der vil kunne fastsættes i medfør af lovforslaget vil i mindre omfang medføre behandling af ikkefølsomme personoplysninger. Det vil navnlig dreje sig om regler, der vil kunne fastsættes med hjemmel i foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 7, og § 4, nr. 2 og 4, til brug for opgørelse af energiforbrug og vandforbrug for visse typer af beboelsesbygninger.

De nævnte bestemmelser foreslås for at muliggøre implementering af forpligtelsen i energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 5, om udarbejdelse og offentliggørelse af en fortegnelse over offentlige bygninger. Det følger af direktivet, at der skal udarbejdes og offentliggøres en fortegnelse over opvarmede og/eller afkølede bygninger med et samlet nytteetageareal over 250 m², der ejes eller benyttes af offentlige organer. Fortegnelsen skal som minimum indeholde oplysninger om etagearealet i m², det årligt målte forbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand, når disse data er tilgængelige og bygningens energimærke.

UDKAST

Som led i forpligtelsens implementering vil der med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser kunne fastsættes regler om indberetning, indhentning og offentliggørelse af energi- og vand forbrug, adresse, ejerskabsforhold og andre bygningsoplysninger. Oplysninger om energi- og vandforbrug, adresse, ejerskabsforhold og andre bygningsoplysninger vil kunne medføre behandling af oplysninger om beboelsesbygninger, der er ejet eller lejet af offentlige organer, f.eks. ældreboliger, sociale botilbud og plejehjem.

Det forventes, at Energistyrelsen vil behandle oplysninger om energi- og vandforbrug, adresse, ejerskabsforhold og andre bygningsoplysninger, f.eks. om matrikelnummer, bygningsstørrelse, energimærkning. Det er hensigten, at indhentning af data så vidt muligt foretages ved eksisterende datakilder, som BBR-registreret. Det kan også blive aktuelt at behandle oplysninger som følge af indberetninger fra offentlige organer, såfremt tilstrækkelige data ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder.

For beboelsesbygninger, der er ejet eller lejet af offentlige organer, vurderes det i visse tilfælde at behandlingen af oplysninger om energi- og vandforbrug, adresse, ejerskabsforhold og andre bygningsoplysninger, f.eks. om matrikelnummer, bygningsstørrelse, energimærkning vil kunne udgøre behandling af personoplysninger, f.eks. ved mindre bygninger over 250 m² med få beboere. Ved offentliggørelse af det faktisk målte energiforbrug for sådanne beboelsesbygninger forventes det, at oplysninger offentliggøres efter aggregering af forbruget for hele bygningen, samt at der ved tidspunktet for aggregeringen bør være flere beboere på adressen.

Dette henset til, at offentliggørelse af en bestemt fysisk persons energi- og vandforbrug, som følge af direktivets forpligtelse om at føre en offentlig fortegnelse over offentligt ejede og lejede bygninger, ikke vurderes at ville være proportionel i forhold til fysiske personers ret til privatliv.

Herudover forventes lovforslaget at kunne omfatte behandling af personoplysninger i forbindelse med den generelle sagsbehandling af de udmøntede regler ved opgørelse, opdeling og beregninger, samt i forbindelse med tilsyn og håndhævelse af regler, som foreslås med lovforslaget § 1, nr. 21 om bl.a. indberetning af energi- og vandforbrug, offentlige udbud og anvendelse af princippet om energieffektivitet først. Det forventes, at der i den forbindelse vil kunne blive behandlet personoplysninger om bygningsejere, såsom om navn, adresse, kontaktoplysninger og andre almindelige personoplysninger, som måtte være af betydning for sagsbehandlingen.

UDKAST

Det vurderes, at de ovennævnte behandlinger af personoplysninger vil være nødvendige for, at Energistyrelsen vil kunne udføre de opgaver, som implementeringen af energieffektivitetsdirektivet vil medføre.

Behandlingsgrundlaget for behandling af personoplysninger efter regler udstedt i medfør af lovforslagets § 1, nr. 6 og nr. 19 og § 4, nr. 1 og nr. 3, vil være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, hvorefter behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse under myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt samt artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den forventede behandling af personoplysninger er nødvendig og proportional i forhold til de legitime mål, der forfølges, jf. forordningens artikel 6, stk. 3, og artikel 5, stk. 1, litra c, idet behandlingen er nødvendig til efterlevelse af forpligtelserne ved energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 5.5.

5. Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål

Dele af lovforslaget vurderes at kunne have konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål. Det fremgår af punkterne herunder. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser herfor.

5.1. Bemyndigelser til at fastsætte regler om indhentning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål, idet der er tale om bemyndigelser. Bemyndigelsernes udmøntning vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 7 om bæredygtig energi, navnlig delmål 7.3 om, at den globale hastighed for forbedring af energieffektiviteten skal fordobles inden 2030. Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse om, at der vil kunne fastsættes regler om at tilskynde til at tage hensyn til CO₂-emissioner vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 12 om ansvarligt forbrug og produktion, navnlig delmål 12.7 om, at der skal fremmes bæredygtig offentlig indkøbspraksis i overensstemmelse med nationale politikker og prioriteter.

5.2. Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 12 om ansvarligt forbrug og produktion, navnlig delmål 7 om at fremme en bæredygtig offentlig indkøbspraksis i overensstemmelse med nationale politikker og prioriteter.

5.3. Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

De foreslåede bestemmelser om, at rådet vil skulle kunne rådgive om tiltag målrettet lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål nr. 1 om at afskaffe fattigdom, nr. 10 om mindre ulighed, nr. 13 om klimaindsats, og særligt nr. 7 om bæredygtig energi, herunder delmål 7.1 om at sikre universel adgang til pålidelig og moderne energiforsyning til en overkommelig pris inden 2030.

5.4. Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål, idet der er tale om bemyndigelser. Afhængig af bemyndigelseernes endelige udmøntning vil forslaget potentielt kunne have positive konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål nr. 1 om at afskaffe fattigdom, nr. 10 om mindre ulighed, nr. 13 om klimaindsats, og særligt nr. 7 om bæredygtig energi, herunder delmål 7.1 om at sikre universel adgang til pålidelig og moderne energiforsyning til en overkommelig pris inden 2030.

5.5. Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål, idet der er tale om bemyndigelser. Bemyndigelseernes udmøntning vil potentielt kunne have positive konsekvenser for verdensmål nr. 13, herunder særligt for delmål 13.2, da formålet med lovforslaget er at fremme energieffektivitet.

5.6. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling

De foreslåede bestemmelser vurderes ikke at have direkte konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål, da det primært er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 7 om bæredygtig energi herunder delmål 7.1.2 og 7.2.1., nr. 9 om industri, innovation og infrastruktur herunder delmål 9.4.1., og nr. 13 om klimaindsats herunder delmål 13.2.1.

5.7. Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 7 om bæredygtig energi herunder delmål 7.1.2 og 7.2.1., nr. 12 om ansvarligt forbrug og produktion herunder delmål 12.2 og nr. 13 om klimaindsats herunder delmål 13.2.1.

6. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Dele af lovforslaget vurderes at kunne have regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter. Det fremgår af punkterne herunder. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser herfor.

6.1. Bemyndigelser til at fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte regionale konsekvenser, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af bemyndigelserne vil kunne medføre administrative konsekvenser for regionerne og kommunerne. Dette kan ikke kvantificeres yderligere nærmere på nuværende tidspunkt.

6.2. Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte regionale konsekvenser, idet der er tale om bemyndigelser. Ved bemyndigelsernes udmøntning vil forslaget potentielt kunne have regionale konsekvenser, da sårbare grupper relativt set vurderes særligt repræsenteret i visse geografiske områder.

7. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

7.1. Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for det offentlige, idet der er tale om bemyndigelser. Bemyndigelsernes udmøntning vil kunne have økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for forbundet med opgavevaretagelsen hos enheden med ansvar for indsamling og opgørelse af oplysninger, samt udgifter til offentlige organer ved administration forbundet med indberetning og høring m.v. Den endelige vurdering af de økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige vil foreligge ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser.

7.2. Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for det offentlige, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser ved nye udvidede krav til energieffektivitet i offentlige udbud vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser af betydning for kommunale, regionale eller statslige aktører. Det vurderes ud fra de forventede besparelser, som energieffektive indkøb, herunder produkter vil levere over tid, at krav til energieffektivitet i offentlige udbud ikke vil medføre øgede økonomiske omkostninger samlet set for offentlige ordregivere. Der kan forventes mindre udgifter til understøttende tiltag som vejledning og information, samt til kontrol og sanktionering.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser forventes at kunne føre til mindre implementeringsomkostninger for det offentlige. Det vurderes bl.a. at kunne omfatte opkvalificering af kompetencer hos offentlige ordregivere med hensyn til de nye udbudskrav. Endvidere forventes det at indebære udarbejdelse af nyt vejledende og understøttende materiale. Yderligere forventes mindre omkostninger forbundet med etablering af en ny ordning om tilsyn og håndhævelse af de nye udbudskrav.

7.3. Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

De foreslåede bestemmelser om bl.a. en forventet udvidelse af rådgivningsmulighederne vil på sigt kunne medføre marginalt forøgede udgifter for staten.

7.4. Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for det offentlige, idet der er tale om bemyndigelser. Der forventes ikke væsentlige økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige ved bestemmelsernes udmøntning.

7.5. Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for det offentlige, idet der er tale om bemyndigelser. Konsekvenserne ved udmøntning af bestemmelserne vil afhænge af, i hvilket omfang det bliver muligt at notificere eksisterende tiltag hos Europa-Kommissionen som opfyldelse af de nye krav om finansiering i energieffektivitetsdirektivet. Dette vurderes der gode muligheder for, hvorfor der ikke forventes væsentlige økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige.

7.6. Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for det offentlige, idet der er tale om bemyndigelser. Ved udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil der kunne forekomme udgifter forbundet med opgavevaretagelsen hos enheden med ansvar for at overvåge anvendelsen af princippet om energieffektivitet først. Endvidere forventes, at der vil være implementeringsomkostninger på ca. 0,5 mio. kr. til udvikling af cost-benefit-metode(r), som Danmark er forpligtet til at stille til rådighed for de aktører, der omfattes af krav om anvendelse af energieffektivitet først princippet.

Udmøntning af de foreslåede bemyndigelser vil yderligere kunne medføre administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner i det omfang, at planer, politikker eller investeringsbeslutninger, der vedtages af en offentlig myndighed, vil blive omfattet af krav om at anvende princippet om energieffektivitet først. Såfremt anvendelsen af princippet leder til, at mere energieffektive løsninger prioriteres, kan det lede til økonomiske besparelser. Den endelige vurdering af de økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige vil foreligge ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser.

UDKAST

Med hensyn til den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om energieffektivitet i eldistribution og eltransmission vurderes den ikke have direkte konsekvenser for det offentlige, idet der er tale om en bemyndigelse. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil have begrænsede konsekvenser for staten. Overvågning og kontrol i relation til princippet om energieffektivitet først i netudvikling og –planlægning inkluderes bedst i forbindelse med proces og godkendelse af Energinets og netvirksomhedernes udviklingsplaner. Energieffektivitet er et hensyn, som i høj grad er en del af overvejelserne i forbindelse med netudvikling og –planlægning. Princippet om energieffektivitet først inkluderes som et punkt i en allerede eksisterende opgave.

Med hensyn til den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om energieffektivitet i gasdistribution og gastransmission vurderes den ikke at have direkte konsekvenser for det offentlige, idet der er tale om en bemyndigelse. Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil have meget begrænsede konsekvenser for staten. Selvom udviklingsplanerne sendes til Energistyrelsen, og Energistyrelsen får mulighed til at stille spørgsmål og bede om, at planer bliver ændret, er det en opgave, som Energistyrelsen allerede udfører. Den eneste forskel efter udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse er, at overvejelser om princippet om energieffektivitet først skal inkluderes. Det betyder, at Engerstyrelsen får et ekstra element at tage i betragtning, når de læser udviklingsplanerne.

7.7. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder

De foreslåede bestemmelser vurderes ikke at have direkte konsekvenser for det offentlige, da det primært er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil have økonomiske konsekvenser for staten. Efterlevelse af kravet om forbrugerrettigheder vil skulle sikres gennem et stikprøvebaseret tilsyn, som forventes udført af Energistyrelsen. Det skønnes, at omkostningerne forbundet med varetagelsen af tilsynet hos Energistyrelsen vil udgøre omkring 0,5 mio. kr. årligt til etablering af tilsynsordningen og til efterfølgende administration og udførelse af selve tilsynet.

7.8. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling

De foreslåede bestemmelser vurderes ikke at have direkte konsekvenser for det offentlige, da der primært er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil have økonomiske konsekvenser for kommuner. Det skyldes, at kommunerne pålægges at udarbejde kommunale

køleplaner. Det skønnes, at kommunerne samlet vil skulle bruge ca. 2 mio. kr. til at udarbejde køleplanerne fordelt over årene 2025 og 2026.

7.9. Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for det offentlige, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil have økonomiske konsekvenser for staten. Energistyrelsen vil skulle sagsbehandle og godkende cost-benefit-analyser, hvilket vil kræve administrative ressourcer. Det skønnes, at omkostninger forbundet med sagsbehandling og godkendelse af cost-benefit-analyser vil stige med yderligere ca. 0,25 årsværk årligt i Energistyrelsen.

7.10. Principperne for digitaliseringsklar lovgivning

Det vurderes, at principperne for digitaliseringsklar lovgivning er fulgt i det omfang, de er relevante for lovforslaget. Idet de foreslåede bestemmelser med få undtagelser udgør bemyndigelsesbestemmelser, er det først ved udmøntningen ved bekendtgørelse langt de fleste konkrete regler vil fremgå. Det bemærkes i øvrigt, at det forventes, at reglerne, langt hen ad vejen vil kunne implementeres ved brug af eksisterende sagsbehandlingssystemer og kommunikationsveje. Der vil ved bestemmelsernes udmøntning lægges vægt på, at principperne om digitaliseringsklar lovgivning vil overholdes, herunder at de udmøntende regler vil være enkle og klare, så de let kan forstås af borgere og virksomheder, at reglerne vil understøtte digital kommunikation, i det omfang det vil være relevant, at reglerne vil understøtte digital administrationen, i det omfang det er relevant, under hensynstagen til borgernes og virksomhedernes retssikkerhed, at der vil benyttes ensartede begreber, og i det omfang det vil være hensigtsmæssigt vil genbruges data på tværs af myndigheder, at datasikkerhed vil prioriteres højt, og at reglerne udformes under hensyntagen til effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Dele af lovforslaget vurderes at kunne have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. Det fremgår af punkterne herunder. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser herfor.

Lovforslaget vurderes ikke at påvirke virksomheders eller iværksætteres muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovationsvirksomheders muligheder for innovation.

Erhvervsstyrelsens område for bedre regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget i sig selv ikke medfører nye administrative konsekvenser for

UDKAST

erhvervslivet, men indeholder bemyndigelsesbestemmelser, som giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som vil indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet. Dette er især i forhold til bestemmelserne om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser jf. lovforslagets § 2, stk. 3, 4 og § 3, stk. 5. Energistyrelsen har estimeret, at byrderne for erhvervslivet ved at udarbejde cost-benefit-analyser vil udgøre ca. 1,25 mio. kr. årligt. Dette er på baggrund af, at det estimeres der årligt er ca. 25 anlæg, der bliver berørt af kravet, samt det vil koste ca. 40.000 til 50.000 kr. per anlæg.

Derudover er der yderligere bemyndigelsesbestemmelser, som forventes at kunne have mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Dette omhandler blandt andet bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først, bemyndigelser til at fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v., og bemyndigelser til fastsættelse af regler om energieffektivitet i offentlige udbud, og bemyndigelse til at fastsætte regler om forbrugerrettigheder.

8.1. Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil i begrænset omfang kunne have konsekvenser for erhvervslivet. Ved de foreslåede bemyndigelser vil der kunne fastsættes regler for virksomheder, hvis udgifterne til deres virksomhed overvejende dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne og for virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Hertil bemærkes, at det er hensigten, at adgangen til at regulere ved de foreslåede bemyndigelser afgrænses til, hvad som vurderes nødvendigt for at implementere energieffektivitetsdirektivets forpligtelser, medmindre der indgås politisk aftale, eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration. Det bemærkes i øvrigt, at udmøntningen af regler vil følge Justitsministeriets vejledning om administrative forskrifter, herunder de fem principper for implementering af EU-regulering.

Den endelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet vil foreligge ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser.

8.2. Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet der er tale om bemyndigelser. Det forventes, at udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men kun i mindre omfang. Reglerne vil målrettes offentlige ordregivere, som vil omfatte visse offentlige selskaber. Ud fra et fokus på de besparelser, som energieffektive indkøb vil levere over tid, vurderes det dog, at krav til energieffektivitet i offentlige udbud ikke vil medføre øgede økonomiske omkostninger samlet set for de få offentlige selskaber, som måtte blive omfattet af de kommende krav. Udmøntningen vil endvidere indirekte kunne forventes at føre til, at markeder på områder, som kravene vil omfatte, vil understøttes ved at give virksomheder, som kan byde på de skærpede udbud, en konkurrencefordel. Virksomheder, der ikke vil kunne leve op til de skærpede udbuds krav, kan modsat forventes en forværret konkurrenceevne. Krav om offentliggørelse i udbudsprocessen vil sikre transparens. Det vurderes ikke muligt at kvantificere konsekvenserne for erhvervslivet mere præcist på nuværende tidspunkt.

De skærpede krav til energieffektivitet i offentlige udbud kan ved udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser indirekte føre til begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, der skal kunne dokumentere detaljer om energieffektivitet i en given udbudsproces. Det vurderes, at detaljer herom i forvejen ofte vil indgå i en udbudsproces eller være lettilgængelige.

8.3. Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet der er tale om bemyndigelser. Det forventes, at udmøntningen af den del af forslaget, som omhandler indhentning af data om udlån til energieffektivitet, kan få mindre økonomiske og administrative konsekvenser for de finansielle institutioner m.v. Dette vil dog afhænge af den konkrete udmøntning.

8.4. Bemyndigelser til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet der er tale om bemyndigelser. Bemyndigelsernes udmøntning vurderes dog eventuelt at kunne føre til mindre, ikke væsentlige, erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet mange sektorer, herunder byggesektoren, allerede er underlagt krav om energieffektivitet, hvorfor det undersøges, om der er behov for at stille nye krav. Der vil således blive taget højde for dette i forbindelse med implementeringen for bl.a. at sikre, at dobbeltregulering undgås.

Det vurderes ikke muligt at kvantificere konsekvenserne mere præcist på nuværende tidspunkt, idet den endelige model for udmøntningen pt. ikke kendes.

Med hensyn til den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om energieffektivitet i eldistribution og eltransmission vurderes den ikke at have direkte konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser forventes kun at have begrænset økonomisk konsekvenser for erhvervslivet, idet denne alene er rettet mod monopolvirksomheder og ikke det ordinære erhvervsliv. Herudover anses princippet om energieffektivitet først i høj grad allerede at være omfattet af de krav som de kollektive elforsyningsvirksomheder er underlagt.

Med hensyn til den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om energieffektivitet i gasdistribution og gastransmission vurderes de foreslåede bestemmelser ikke at have direkte konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser forventes kun at have begrænset økonomisk konsekvenser for erhvervslivet. Dette skyldes, at selvom distributions- og transmissionsselskaber skal anvende princippet i deres beslutningsprocesser vedrørende systemudvikling, planlægning og investeringer, er gassystemet allerede i høj grad effektivt, da der er minimalt energitab, forstået som metanlækage, fra rørledninger. Desuden er måling og indberetning af energitab reguleret og omfattet af forordning (EU) 2024/1787 om overvågning og reduktion af metanemissioner. Hertil kommer, at energieffektivitet allerede i vidt omfang indgår som en del af de krav, distributions- og transmissionsselskaberne er underlagt. Artikel 27 konkretiserer blot disse forpligtelser under et formelt princip.

8.5. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder

De foreslåede bestemmelser forventes ikke at have direkte konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet der primært er tale om bemyndigelser. Det vurderes, at forslaget ved bemyndigelsernes udmøntning vil have mindre negative administrative konsekvenser for erhvervslivet. Erhvervet vil formelt få flere administrative opgaver, som de skal udføre i forbindelse med at sikre, at reglerne om kontraktlige forbrugerrettigheder overholdes. Det vurderes dog, at der vil være tale om få administrative konsekvenser, da erhvervet allerede i overvejende grad udfører nye opgaver og hermed efterlever reglerne.

8.6. Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet der er tale om bemyndigelser. Det vurderes, at forslaget ved bemyndigelsernes udmøntning vil have økonomiske konsekvenser for erhvervet. Industri anlæg, servicefaciliteter og datacentre vil, når de opføres eller får foretaget en omfattende renovering, pålægges at udarbejde en cost-benefit-analyse for at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme.

Det skønnes, at omkostningerne forbundet med at udarbejde cost-benefit-analyser for erhvervet vil udgøre ca. 1,25 mio. kr. årligt i henholdsvis 2026 og 2027. Omkostningerne vil være engangsomkostninger og skønnes med udgangspunkt i erfaringer fra støtteordningen *udvidet rådgivning til grundbeløbsværker og deres varmekunder* at være ca. 40.000 til 50.000 kr. per anlæg afhængig af typen og størrelsen på anlægget. Det vurderes med væsentlig usikkerhed, at ca. 50 af den ovenfor nævnte type af anlæg vil blive berørt af kravet om cost-benefit-analyse. Hertil bemærkes, at det ikke kan kvantificeres, hvor mange nye anlæg som planlægges opført.

Foruden de direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, vurderes det, at der vil være indirekte administrative konsekvenser forbundet med, at fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der ikke er effektive, skal udarbejde en plan for at blive energieffektiv, samt i forbindelse med cost-benefit-analyser. Det vil forudsætte administrative ressourcer, når en plan og en analyse skal udarbejdes. Det bemærkes dog, at de administrative konsekvenser vil afhænge af virksomhedens eksisterende ressourcer og evne til at efterleve kravene, hvorfor omfanget af konsekvenserne altid vil afhænge af de faktiske omstændigheder og ikke kan opgøres nærmere.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Dele af lovforslaget vurderes at kunne have administrative konsekvenser for borgere. Det fremgår af punkterne herunder. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser herfor.

9.1. Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for borgerne, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser om fastsættelse af regler om høring af planer indeholdende energieffektivitetsforanstaltninger vil kunne få betydning for borgerne. Borgerne forventes at være omfattet af kredsen af offentligheden, der høres ved regionale og kommunale planer indeholdende energieffektivitetsforanstaltninger. Derudover berøres forskellige sårbare grupper indirekte ved udmøntning af regler om afbødning af væsentlige negative direkte eller indirekte virkninger ved energieffektivitetsforanstaltninger på de forskellige sårbare grupper.

9.2. Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for borgerne, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser ved fastsættelse af regler til offentlige udbud vil kunne få betydning for borgere. De skærpede krav til navnlig energieffektivitet forventes at understøtte udvikling af markedet på området og vil indirekte kunne komme forbrugere til gode.

9.3. Bemyndigelser til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først med hensyn til el- og gasdistribution og el- og gastransmission

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte konsekvenser for borgerne, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse om eldistribution og eltransmission vil kunne have begrænsede konsekvenser for borgere. Et mere energieffektivt elforsyningssystem vil formentligt medfører billigere elektricitet for borgere, dog er energieffektivitet i høj grad allerede et hensyn i den danske netudvikling og netplanlægning. Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse forventes ikke at have mærkbare konsekvenser for borgere.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse om gasdistribution og gastransmission vil kunne have begrænsede konsekvenser for borgerne. På

den ene side vil et mere effektivt gassystem medføre billigere regninger for kunderne. På den anden side skal kunderne bære eventuelle omkostninger. Konsekvenserne afhænger også af den præcise måde, den foreslåede bemyndigelse udmøntes på og bruges af transmissions- og distributionsselskaber. Det vurderes dog, at udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse ikke vil have mærkbare konsekvenser for borgerne, da gassystemet allerede i høj grad er effektivt.

9.4. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder

De foreslåede bestemmelser forventes ikke at have direkte konsekvenser for borgerne, idet der primært er tale om bemyndigelser. Det vurderes, at forslaget ved bemyndigelsesernes udmøntning vil have positive administrative konsekvenser for borgerne. Det skyldes, at de nye krav til kontraktlige forbrugerrettigheder blandt andet medfører, at forbrugerne får større transparens i deres kontrakter med varmeselskaberne, og derigennem får bedre muligheder for at træffe oplyste valg vedrørende deres varmforsyning. Endvidere får forbrugerne bedre betingelser for adgang til og brug af tjenester for varme, køling og varmt brugsvand, hvilket formodes at formindske det administrative arbejde for forbrugeren med f.eks. at tilgå faktura, forbrugsoplysninger og betalingsmetoder m.v.

10. Klimamæssige konsekvenser

Dele af lovforslaget vurderes at kunne have klimamæssige konsekvenser. Det fremgår af punkterne herunder. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser herfor.

10.1. Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte klimamæssige konsekvenser, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse om tilskyndelse til at tage hensyn til CO₂-emissioner vurderes at kunne have positive effekter på CO₂-reducerende tiltag. Det vurderes ikke muligt at kvantificere de klimamæssige konsekvenser.

10.2. Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte klimamæssige konsekvenser, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have begrænsede indirekte klimamæssige konsekvenser, da der vil blive stillet skærpede krav til

navnlig energieffektivitet. Det vurderes ikke muligt at kvantificere de klimamæssige konsekvenser.

10.3 Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

De foreslåede bestemmelser vil kunne have begrænsede konsekvenser, da omdrejningspunktet for rådets rådgivning fremadrettet vil være energieffektivitet i bredere forstand, kan ændringen få mindre positive klimamæssige konsekvenser.

10.4. Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte klimamæssige konsekvenser, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have positive konsekvenser for klimaet, da fokus med reglerne er på energieffektivitetsindsatser.

10.5. Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte klimamæssige konsekvenser, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne medføre positive klimamæssige konsekvenser, da formålet med lovforslaget er at fremme energieffektivitet.

10.6. Bemyndigelser til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først med hensyn til el- og gasdistribution og el- og gastransmission

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte klimamæssige konsekvenser, idet der er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse om eldistribution og eltransmission forventes at kunne have begrænsede klimamæssige konsekvenser. Fokus på energieffektivitet på eldistribution og eltransmissionsområdet har positiv effekt på klimaet. Det er ikke klart, hvor stor en effekt udmøntningen af den foreslåede bestemmelse særskilt vil have på klimaet, da energieffektivitet i høj grad allerede er et hensyn taget i betragtning i forbindelse med netudvikling og netplanlægning.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse om gasdistribution og gastransmission forventes at medføre mindre positive klimamæssige konsekvenser. Det skyldes, at transmissions-, distributionselskaber og Forsyningstilsynet vil skulle sikre, at ny infrastruktur, tariffer og beslutninger i forbindelse hermed, tager hensyn til energieffektivitet. Endvidere vil kravet om måling og indberetning af nettab sikre, at

metanemissioner minimiseres. Det har ikke været muligt at kvantificere de positive konsekvenser ved klimaet for energieffektivisering af gassystemet. Det skyldes, at energitabet fra gassystemet allerede er meget lavt.

10.7. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte klimamæssige konsekvenser, idet der primært er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser kan understøtte positive klimamæssige konsekvenser. Det forventes, at det alene vil være kommuner med mere end 45.000 indbyggere, som vil blive pålagt at udarbejde køleplaner. Endvidere vil private fjernkølingsanlæg, og kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret termisk effekt på over 20 MW skulle godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren. Kommunerne vil således blive pålagt at undersøge bedre muligheder for deres lokale køleforsyning herunder bedre udnyttelse af overskudsvarme og -kulde, energi fra vedvarende energikilder og energieffektivisering. Størstedelen af kølingen i Danmark er dog allerede elbaseret, og kølebehovet udgør en væsentligt mindre andel af forsyningsbehovet end varmebehovet, hvorfor effekten ikke vil være i samme grad.

Endvidere vil det understøttes gennem klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse af projekter om fjernkøling, at nye projekter om fjernkøling vil være energieffektive og baseret på vedvarende energikilder. Det nye krav om godkendelse af fjernkøleprojekter formodes derfor ligeledes at kunne have positive konsekvenser for klimaet. Det skyldes, at Energistyrelsen kun vil godkende fjernkøleprojekter, som efterlever definitionen på et energieffektivt fjernkølesystem fra direktivet, herunder at systemet skal være baseret på vedvarende energikilder.

Det er ikke muligt at kvantificere de positive konsekvenser for kommunale køleplaner, da der ikke er kendskab til, hvordan kommunerne vil udarbejde deres køleplaner, herunder hvilke konkrete projekter planerne vil involvere. Endvidere er det ikke muligt at kvantificere de positive konsekvenser for Energistyrelsens godkendelse af projekter om fjernkøling, da der ikke er kendskab til, hvor mange projekter som vil blive godkendt.

10.8. Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte klimamæssige konsekvenser, idet der primært er tale om bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser forventes at medføre positive klimamæssige

UDKAST

konsekvenser. Det vurderes, at de nye krav om en energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølesystemer vil have positive konsekvenser for klimaet. Det skyldes, at Energistyrelsen vil skulle sikre, at alle nye systemer efterlever definitionen fra direktivet, hvor systemet enten skal baseres på vedvarende energikilder, overskudsvarme eller kraftvarme. Det vil sikre, at nye systemer enten er vedvarende, og derfor har en nuludledning eller bliver driftet som højeffektiv kraftvarme, hvilket anses som energieffektivt. Endvidere vil kravet om, at nye eller eksisterende renoverede systemer ikke øger anvendelsen af fossile brændsler med undtagelse af naturgas sikre, at udledningen som minimum er den samme som de tre foregående år med fuld drift. Afslutningsvis vil kravet om en plan for energieffektivisering af eksisterende systemer, der ikke allerede er effektive, sikre, at de resterende operatører af fjernvarme- og fjernkølesystemer planlægger at blive effektive og dermed planlægger, at deres produktion får en nuludledning eller driftes som højeffektiv kraftvarme, hvilket anses som energieffektivt.

En række af nye eller renoverede anlæg vil pålægges at skulle udarbejde en cost-benefit-analyse med henblik på at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme. Endvidere vil datacentre pålægges at udnytte overskudsvarmen, hvis cost-benefit-analysen viser, at det er teknisk eller økonomisk gennemførligt.

Det har ikke været muligt at kvantificere de positive konsekvenser ved klimaet for energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølesystemer samt cost-benefit-analyser. Dette skyldes, at det ikke kan estimeres, hvor mange nye projekter som bliver opført, og hvor mange eksisterende systemer som vil få foretaget en omfattende renovering. Hertil har Energistyrelsen ikke kendskab til, hvor mange cost-benefit-analyser der vil blive udarbejdet, og hvor mange af disse efterfølgende vil vise, at det er hensigtsmæssigt at udnytte overskudsvarmen, da det afhænger af den specifikke case.

11. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Dele af lovforslaget vurderes at kunne have miljø- og naturmæssige konsekvenser. Det fremgår af punktet herunder. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser herfor.

11.1. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling

De foreslåede bestemmelser vil ikke have direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser, idet der primært er tale om bemyndigelser. Ved udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vurderes, at kommunale køleplaner potentielt vil have positive miljø- og naturmæssige

UDKAST

konsekvenser. Det skyldes, kommunerne i deres køleplanlægning vil kunne tage højde for deres lokale miljø- og naturområder, og dermed integrere køleproduktionen på en mere hensigtsmæssig måde. Det kan f.eks. indebære, at de planlægger uden om blå og grønne arealer som ellers ville være blevet negativt påvirket af køleanlæg og –produktion, herunder at potentielle gener som støj fra en varmepumpe undgås.

12. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal muliggøre hel eller delvis implementering af en række artikler i energieffektivitetsdirektivet. Det omhandler følgende artikler i energieffektivitetsdirektivet: artikel 3 om princippet om energieffektivitet først, artikel 5 om den offentlige sektors førende rolle med hensyn til energieffektivitet, artikel 6 om offentlige organers bygninger som forbillede, artikel 7 om offentlige udbud, artikel 21 om grundlæggende kontraktlige rettigheder vedrørende opvarmning, køling og varmt brugsvand, artikel 24 om styrkelse og beskyttelse af sårbare kunder og afhjælpning af energifattigdom, artikel 25 om opvarmning og køling – vurdering og planlægning, artikel 26 om varme- og køleforsyning, artikel 27 om energiomformning, -transmission og –distribution, og artikel 30 om national energisparefond, finansiering og teknisk støtte.

De foreslåede bestemmelser vil primært udgøre bemyndigelser, men med lovforslaget foreslås også bestemmelser som medfører materielle ændringer i fjernkølingsloven og varmforsyningsloven. Se pkt. 12.1 og 12.2. Den egentlige implementering af de omhandlede forpligtelser i energieffektivitetsdirektivet vil således med få undtagelser ske ved bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning ved bekendtgørelse.

Det vurderes, at lovforslaget vil leve op til de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering. Der er i vurderingen navnlig lagt vægt på, at de foreslåede materielle bestemmelser ikke forventes at gå længere, end forudsat med energieffektivitetsdirektivet, at reguleringen ikke forventes at føre til, at danske virksomheder vil stilles dårligere i den internationale konkurrence, og at reglerne vil træde i kraft senest muligt og under hensyntagen til de fælles ikrafttrædelsesdatoer. De samme forhold vil være gældende ved udmøntningen af foreslåede bemyndigelser med hensyn til at muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets forpligtelser.

Herudover tilføjes EU-noter til de berørte love, idet de indeholder bestemmelser, som lever op til bestemmelser som følger af energieffektivitetsdirektivet. Dette inkluderer også visse forpligtelser, som

UDKAST

fremgår som nye med det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv sammenholdt med det tidligere, herunder bestemmelser i energieffektivitetsdirektivets artikel 29 om forbud mod konkurrenceforvridende og diskriminerende adfærd på markedet for energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailledet.

12.1. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder

Lovforslagets § 2 og 3 indeholder bestemmelser, der implementerer energieffektivitetsdirektivets artikel 21 om forbrugerrettigheder i henholdsvis lov om fjernkøling og lov om varmforsyning. Det fremgår dels af bestemmelserne, at slutkunder fremover har ret til en kontrakt med deres leverandør er fjernvarme- eller fjernkøling. Bestemmelserne bemyndiger endvidere klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastlægge regler på bekendtgørelsesniveau om krav til kontraktens indhold og regler om tilsyn overholdelsen af pågældende regler.

12.2. Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling

Lovforslagets § 3 indeholder bestemmelser, som implementerer energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6, om udarbejdelsen af kommunale køleplaner i lov om fjernkøling. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at kommunalbestyrelsen, i kommuner med over 45.000 indbyggere, skal udføre en planlægning for køleforsyningen i kommunen. Bestemmelsen bemyndiger endvidere klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastlægge nærmere regler om den kommunale køleforsyningsplanlægning på bekendtgørelsesniveau.

13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. oktober til den 27. november (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: 3F, Fagligt Fælles Forbund (SiD), 92-Gruppen, A2012, ABC - Rådgivende Ingeniører, ADB (Association Dansk Biobrændsel), Accura, Advokatpartnerselskab, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, AktiveEnergiforbrugere (DENFO), Affald Plus, Aluminium Danmark, Ankenævnet på Energiområdet, Andel, Andel Energi, APPLiA Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, Asfaltindustrien, Banedanmark, BAT-kartellet, BattMan Energy ApS, Belysningsbranchen Danmark, Better Energy, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Biogas Danmark, BL Danmarks Almene Boliger, Blik- og Rørarbejderforbundet,

UDKAST

Brancheforening for Bygningsagkyndige & Energikonsulenter (BFBE), Brancheforeningen Cirkulær, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, BUILD, Business Region MidtVest (BRMV), Business Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT-kartellet), Byggecentrum, Byggesocietetet, Bærebro A/S, Byggeskadefonden, By og Havn, Bygherreforeningen i Danmark, Crossbridge Energy Fredericia, Center for Electric Power and Energy (DTU), Center for Beredskabskommunikation (CFB), Center for Offentlig Innovation, CEPOS, Cerius, Cevea, Centrica Energy Trading A/S, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, Crossbridge Energy Fredericia, DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danish Cable Protection Committee, DKCPC, Dansk halm, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Frie Forskningsfond | Samfund og Erhverv, Danmarks Miljøportal, Danmarks Naturfredningsforening, Danske Rederier, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Danske Byggecentre, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri (DI), Dansk IT, DI Dansk Byggeri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Ledningsejerforum, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Metalarbejderforbund, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Møllerforening, Dansk Offshore, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Vejforening, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Dansk Annoncørforening, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Beredskaber, Danske Havne (DH), Danske kloakmestre, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører (DME), Danske Mediedistributører, Dansk Miljøteknologi, Miljøteknisk Brancheforening, Danske Olieberedskabslagre, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Vandværker, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, Dataetisk Råd, DCC Energi Naturgas, Decentral Energi, DELTA Dansk Elektronik, Den Danske Dommerforening, Dansk Ornitologisk Forening (DOF BirdLife), Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DSB, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, E.ON

UDKAST

Danmark A/S, Ejendomsforeningen Danmark, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum, Energifællesskaber Danmark, Energiklagenævnet (Nævnenes Hus), Energinet, Energisammenslutningen, Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Enyday, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, FDM, FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Frie - A-kasse og Fagforening, FSR Danske revisorer, GAFSAM, Gaz-system, Geoforum Danmark, Get2Grid, GRAKOM, Greenpeace, GreenTech Advisor, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Green Power Denmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Grundfos, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HORESTA, Håndværksrådet, H2 Energy Esbjerg, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, Investering Danmark, IT-Branchen, Justitia, Klimarådet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening (KL), Kommunalteknisk Chefforening (KTC), Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kort- og Landmålingsteknikernes Forening, Kraka, Kredsløb, Kræftens Bekæmpelse, KU – Geografi og Geoinformatik, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lokaltog A/S', Mellempfolkeligt Samvirke, Metroselskabet I/S, Midtjyske Jernbaner A/S, Maabjerg Energy Center – MEC, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, N1 A/S, Netværk For Vestegnens Fjernvarmedistributionsselskaber (NetVarme), Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk Energirådgivning ApS, Nordjyske Jernbaner A/S, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, NRGi Rådgivning A/S, Nuuday, Nævnenes Hus, Oxfam Danmark, Planenergi, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Plastindustrien, Praktiserende Landinspektørers Forening, Radius Elnet A/S, Rambøll, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, REO - Foreningen Reel Energioplysning,

UDKAST

Restaurationsbranchen.dk, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for grøn omstilling, RWE Renewables Denmark A/S, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMVdanmark, Solar Lightning Consultants ApS, Skatterevisorforeningen - Skattefaglig Forening, Synergi, Substain, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Teleindustrien, Total S.A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers, Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, VisitDenmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B.V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Øresundsbron, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Energicenter, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Assens Kommune, Ballerup Kommune, Billund Kommune, Bornholms Regionskommune, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Dragør Kommune, Egedal Kommune, Esbjerg Kommune, Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyn Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, Ikast-Brande Kommune, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kolding Kommune, Københavns Kommune, Køge Kommune, Langeland Kommune, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Middelfart Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Randers Kommune, Rebild Kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Samsø Kommune, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Stevns Kommune, Struer Kommune, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune, Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerlands Kommune, Viborg Kommune, Vordingborg Kommune, Ærø Kommune, Aabenraa Kommune, Aalborg

UDKAST

Kommune, Aarhus Kommune, Region Hovedstaden, Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Sjælland og Region Syddanmark.

14. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p style="text-align: center;">Ingen</p>	<p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Udmøntningen vurderes at føre til udgifter for staten, regioner og kommuner til administration og indberetning.</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p style="text-align: center;">Ingen</p>	<p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Udmøntningen vurderes at føre til mindre udgifter for staten til understøttende tiltag som vejledning og information, samt til kontrol og sanktionering.</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p style="text-align: center;">Ingen</p>	<p style="text-align: center;"><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Vil afhænge af udmøntningen, men forventningen er, at de økonomiske konsekvenser vil være marginale.</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag</i></p>

UDKAST

	<p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Det skønnes, at der vil være omkostninger for staten i omfanget af 0,50 mio. kr. årligt.</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Det skønnes, at der vil være omkostninger for kommuner i omfanget af 2 mio. kr.</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Det skønnes, at der vil være omkostninger for staten i omfanget af 0,75 ÅV årligt.</p>
<p>Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Udmøntningen vurderes at føre til udgifter for staten, regioner og kommuner til administration og indberetning.</p> <p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Udmøntningen vurderes at føre til mindre implementeringsomkostninger for det offentlige, herunder til opkvalificering af kompetencer</p>

UDKAST

	<p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Ingen</p>	<p>hos offentlige ordregivere med hensyn til de nye udbudskrav, udarbejdelse af nyt vejledende og understøttende materiale, samt etablering af en ny ordning om kontrol og håndhævelse af de nye udbudskrav.</p> <p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Vil afhænge af udmøntningen, men forventningen er, at de implementeringsmæssige konsekvenser vil være marginale.</p> <p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Vil afhænge af udmøntningen og i hvilket omfang eksisterende tiltag kan notificeres, men der forventes ikke væsentlige økonomiske konsekvenser.</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Vil afhænge af udmøntningen og i hvilket omfang eksisterende tiltag kan notificeres, men lovforslagets § 1 kan få administrative. Dette</p>
--	---	--

UDKAST

	<p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Ingen</p>	<p>forventes dog alene i begrænset omfang.</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p> <p>Vil afhænge af udmøntningen, men forventningen er, at de implementeringsmæssige konsekvenser vil være marginale.</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Ingen</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.</p>	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Beror på udmøntningen, men forventningen er, at krav ikke skal rettes mod offentlige virksomheder.</p>

UDKAST

	<p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>De skærpede krav til energieffektivitet m.v. som vil følge af udmøntningen forventes at understøtte markedet på dette område og kan forventes at give virksomheder, som kan byde på de skærpede udbud, en konkurrencefordel.</p> <p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Udmøntningen vurderes at have meget begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Virksomheder, der ikke kan leve op til skærpede udbudskrav, kan forventes en forværret konkurrenceevne.</p> <p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p> <p>Vil afhænge af udmøntningen, men forventningen er, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil være marginale. Med hensyn til</p>
--	---	--

UDKAST

	<p style="text-align: center;"><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p style="text-align: center;">Ingen</p> <p style="text-align: center;"><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p style="text-align: center;">Ingen</p> <p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p style="text-align: center;">Ingen</p>	<p>eldistribution og eltransmission vurderes udmøntning at kunne føre til begrænsede konsekvenser for Energinet i forbindelse med udarbejdelse af cost-benefit-analyse.</p> <p style="text-align: center;"><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Det skønnes, at der vil være økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.</p> <p style="text-align: center;"><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p style="text-align: center;">Ingen</p> <p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Det skønnes, at der vil være økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i omfanget af 1,25 mio. kr. årligt i 2026 og 2027.</p>
<p>Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p style="text-align: center;">Ingen</p>	<p style="text-align: center;"><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Berer på udmøntningen, men forventningen er, at krav ikke skal rettes mod offentlige virksomheder.</p>

UDKAST

<p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Udmøntningen vurderes at have meget begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, herunder i form af dokumentation om energieffektivitet i en given udbudsproces.</p>
<p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p>
<p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p>
<p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Afhængig af den konkrete udmøntning af bemyndigelsen til at indhente data, så kan denne del af lovforslaget få administrative konsekvenser for den finansielle sektor, da der skal indhentes data om finansiering af energieffektivitet.</p>
<p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af</i></p>	<p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af</i></p>

UDKAST

		energieffektiv samt cost-benefit-analyser.
Administrative konsekvenser for borgerne	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Udmøntning af regler om høring og afbødning kan have positive konsekvenser for borgere.</p> <p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p> <p>Ingen</p>

UDKAST

	<p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Det vurderes, at forslag om krav til forbrugerrettigheder vil have positive konsekvenser for borgerne.</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Ingen</p>
Klimamæssige konsekvenser	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og reoveringer m.v.</i></p> <p>Udmøntning af regler om hensyntagen til CO₂-emissioner ved investeringer og aktiviteter kan potentielt have positive konsekvenser.</p> <p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Udmøntningen kan have begrænsede klimamæssige konsekvenser, da der vil blive stillet skærpede krav til navnlig energieffektivitet.</p>	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og reoveringer m.v.</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Ingen</p>

UDKAST

	<p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Udmøntningen kan potentielt have mindre positive klimamæssige konsekvenser, da mulighederne for at modtage rådgivning om energieffektivisering forøges.</p> <p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Udmøntningen kan potentielt få positive klimamæssige konsekvenser. Udmøntning af regler om tilskyndelse om hensyn til CO₂-emissioner ved investeringer og aktiviteter vil potentielt have positive konsekvenser.</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Afhængig af udmøntning af bemyndigelserne, så kan lovforslaget få positive klimamæssige konsekvenser, da formålet med lovforslaget er at fremme energieffektivitet.</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p>	<p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p>
--	--	--

UDKAST

	<p>Med hensyn til eldistribution og eltransmission vurderes udmøntning at kunne få begrænset positiv effekt på klimaet.</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Det vurderes, at krav om kommunale køleplaner vil have positive konsekvenser for klimaet.</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Det vurderes, at de nye krav om en energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølesystemer vil have positive konsekvenser for klimaet.</p>	<p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Ingen</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Ingen</p>
<p>Miljø- og naturmæssige konsekvenser</p>	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Udmøntning af regler om hensyntagen til CO₂-emissioner ved investeringer og aktiviteter kan potentielt have positive konsekvenser.</p>	<p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Ingen</p>

UDKAST

	<p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Ingen</p>
	<p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Ingen</p>
	<p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Ingen</p>
	<p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p> <p>Ingen</p>
	<p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p> <p>Ingen</p>
	<p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Ingen</p>
	<p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Ingen</p>

UDKAST

	<p>Det vurderes, at krav om kommunale køleplaner vil have positive miljø- og naturmæssige konsekvenser.</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Ingen</p>	<p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Ingen</p>
<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>(Beskriv forholdet til EU-retten/anfør »Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.«)</p> <p><i>Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indhentning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i></p> <p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal muliggøre implementering af dele af artikel 5 og 6, i energieffektivitetsdirektivet.</p> <p><i>Bemyndigelser til at fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal muliggøre implementering af artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet.</p> <p><i>Bestemmelser om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i></p> <p>Lovforslaget indeholder en bestemmelse, der skal muliggøre implementering af artikel 24, stk. 4, i energieffektivitetsdirektivet.</p> <p><i>Bemyndigelse til at identificere og fastsætte regler om energieffektivitetstiltag målrettet forskellige sårbare grupper</i></p> <p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal muliggøre implementering af artikel 2, nr. 52 og artikel 24, stk. 1-3, i energieffektivitetsdirektivet.</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske foranstaltninger for at fremme energieffektivitet</i></p>	

UDKAST

	<p>Lovforslaget indeholder en bestemmelse, der skal muliggøre implementering af dele af artikel 30 i energieffektivitetsdirektivet.</p> <p><i>Bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i></p> <p>Lovforslaget indeholder en bestemmelse, der skal muliggøre implementering af artikel 3 i energieffektivitetsdirektivet.</p> <p>Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser, der skal muliggøre implementering af artikel 27 i energieffektivitetsdirektivets.</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om forbrugerrettigheder</i></p> <p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 21 om forbrugerrettigheder.</p> <p><i>Bestemmelser, herunder bemyndigelser, om kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i></p> <p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 25 om vurdering og planlægning af varme- og kølesektoren.</p> <p><i>Bemyndigelser om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i></p> <p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 26 om energieffektiviserings af varme- og køleforsyningen samt regler om gennemførelse af cost-benefit-analyser på anlægsniveau for bedre udnyttelse af overskudsvarme.</p>	
<p>Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)</p>	<p>Ja</p>	<p>Nej</p> <p style="margin-top: 20px;">X</p>

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder en henvisning til, at loven gennemfører dele af det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Det foreslås, at *fodnoten* til titlen til lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion nyaffattes, hvorefter det vil fremgå at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet, som skal være gennemført i dansk ret senest den 11. oktober 2025.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, at klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal bidrage til at styrke koordineringen og fremme udviklingen af den samlede energispareindsats. Ministeren udpeger formanden og medlemmerne og fastsætter udvalgets forretningsorden. Medlemmerne skal repræsentere aktører, interessenter og sagkyndige vedrørende energibesparelser.

Med lovforslaget foreslås det at nyaffatte § 5, stk. 2, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal rådgive regeringen om energieffektivitet, energibesparelser og relaterede emner, herunder om aktiviteter m.v. målrettet lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Ministeren udpeger rådets forperson og deltagende organisationer m.v. og fastsætter rådets forretningsorden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Rådet for Energieffektiv Omstilling videreføres, men får tilføjet nye opgaver, og at der foretages ændringer i proceduren for udpegning af visse rådsmedlemmer.

UDKAST

Forslaget vil indebære, at Rådet for Energieffektiv Omstilling fortsat skal rådgive regeringen om energibesparelser, dog ikke længere om koordineringen af energispareindsatsen, og at rådgivningen udvides i stedet til også at omfatte energieffektivitet. Energieffektivitet vil skulle forstås i bredest mulige forstand, og kan f.eks. omfatte teknologiske, økonomiske, adfærdsmæssige og organisatoriske tiltag, som reducerer energiforbruget uden at forringe ydeevne eller komfort.

Rådgivningen foreslås endvidere udvidet til også at omfatte emner, hvor der er en kobling til energieffektivitet, f.eks. indeklimateknologiske og socioøkonomiske konsekvenser af energieffektivitetsaktiviteter, energibesparelser hos sårbare grupper, informationskampagner m.v.

Med forslaget vil Rådet for Energieffektiv Omstilling fortsat skulle rådgive regeringen, herunder særligt Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, og rådgivningen kan f.eks. bestå i at udarbejde analyser, anbefalinger, handleplaner, strategier, politikker og initiativer. Rådgivningen vil kunne ske efter direkte anmodning af klima-, energi- og forsyningsministeren eller af rådets egen drift, og rammerne for rådgivningen vil blive fastsat i rådets forretningsorden. Rådgivningen forventes primært at omfatte danske forhold, men kan når relevant også omfatte internationale forhold, herunder særligt i relation til samarbejdet i den Europæiske Union. Energistyrelsen vil fortsat varetage sekretariatsbetjening af rådet.

Forslaget indebærer en ny og forenklet proces for udpegning af visse rådsmedlemmer. I dag udpeger klima-, energi- og forsyningsministeren således alle medlemmer af rådet. Fremadrettet vil klima-, energi- og forsyningsministeren dog alene skulle udpege rådets forperson samt de organisationer m.v., som deltager i rådet. Organisationer skal forstås bredt og kan f.eks. omfatte brancheorganisationer, universiteter, NGO'er m.v. Organisationerne vil selv skulle indstille det konkrete medlem, som repræsenterer organisationen. Det indstillede medlem skal godkendes og formelt udpeges af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Denne proces forventes at ske administrativt. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil dog også kunne udpege personer med særlig sagkyndig kompetence til at deltage i rådet.

Med de gældende regler omtales den person, som står i spidsen for rådet, som »formanden«, men forslaget vil indebære, at denne person fremadrettet omtales som »forpersonen«. Der ydes fortsat alene honorar til forpersonen.

UDKAST

Med forslaget vil rådets forretningsorden fortsat blive fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren. De nærmere forhold omkring mødefrekvens, mødeforamt, antallet af medlemmer, rådets sammensætning, opgaver, beskikkelsesperiode, adgang til genbeskikkelse m.v., vil fremgå af forretningsordenen.

Rådet for Energieffektiv Omstilling vil med forslaget skulle yde rådgivning om forhold vedrørende lavindkomst husholdninger med en vis energibyrd, hvilket sammen med forslaget til nyt stk. 3, jf. nedenfor, vil muliggøre implementering af artikel 24, stk. 4, i energieffektivitetsdirektivet. Denne rådgivning kan f.eks. bestå i at udarbejde analyser, anbefalinger, handleplaner, strategier, politikker og initiativer for at støtte gennemførelse af aktiviteter til forbedring af energieffektiviteten hos lavindkomst husholdninger med en vis energibyrd.

Når Rådet for Energieffektiv Omstilling rådgiver om lavindkomst husholdninger med en vis energibyrd, så vil den definition, som fastsættes efter § 14 c i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, blive anvendt. De nærmere rammer for rådgivningen vil blive fastlagt i forbindelse med fastsættelse af rådets forretningsorden, og det forventes at det vil fremgå heraf, at når rådet rådgiver om problemstillinger i relation til lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, så skal dette ske i overensstemmelse med en minimumstilgang, jf. de fem principper om implementering af erhvervsrettet EU-regulering. Se i øvrigt nærmere om forholdet mellem lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd og energifattigdom under pkt. 3.3.2. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte en ny § 5, *stk. 3*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af *stk. 2*, kan pålægge rådet at rådgive regionale og lokale beslutningstagere om aktiviteter m.v. målrettet lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd.

Forslaget til § 5, *stk. 3*, vil sammen med forslaget til nyaffattelse af § 5, *stk. 2*, jf. ovenfor, udgøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 24, *stk. 4*. Forslaget vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge Rådet for Energieffektiv Omstilling at yde rådgivning til f.eks. offentlige myndigheder, kommunal-, by- og lokalråd, ledelsen i forsyningselskaber, ledelsen i lokale energifællesskaber m.fl. om aktiviteter målrettet lavindkomst husholdninger med en vis energibyrd.

UDKAST

Rådgivningen vil f.eks. kunne omfatte analyser, anbefalinger, handleplaner, strategier, politikker og initiativer for at støtte gennemførelse af aktiviteter til forbedring af energieffektiviteten hos lavindkomst husholdninger med en vis energibyrd. De nærmere rammer for rådgivningen vil blive fastlagt i rådets forretningsorden.

Det forventes, at det vil blive indskrevet i rådets forretningsorden, at når Rådet for Energieffektiv Omstilling rådgiver lokale og regionale beslutningstagere om problemstillinger i relation til lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, så skal dette ske i overensstemmelse med en minimumstilgang, jf. de fem principper om implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Til nr. 3

Med den eksisterende § 7, stk. 1 og 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion har klima-, energi- og forsyningsministeren adgang til at yde støtte til aktiviteter til opfyldelse af lovens formål, herunder til energieffektivitet og dekarbonisering. Aktiviteter som ikke indeholder et støtteelement er dermed ikke omfattet af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte en ny § 7, *stk. 4*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke indeholder et støtteelement, jf. stk. 1

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter til opfyldelse af artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, uden at disse aktiviteter behøves indeholde et støtteelement.

Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, i energieffektivitetsdirektivet.

Med artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, i energieffektivitetsdirektivet forpligtes medlemsstaterne til at gennemføre en række finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter for at understøtte og fremme energieffektiviseringer, og nedbryde barrierer for energieffektiviseringer. Som det fremgår ovenfor så eksisterer der allerede hjemmel i § 7, stk. 4, til at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations-

UDKAST

og tekniske aktiviteter, hvori der er et støtteelement, dvs. f.eks. støttepuljer, informationsindsatser og tilskud til teknisk rådgivning. Med den foreslåede bestemmelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren tillige få adgang til at kunne fastsætte regler om energieffektive aktiviteter, hvori der ikke er et støtteelement dvs. f.eks. at pålægge eller give et råd eller netværk mulighed for at udarbejde materiale eller lignende om energieffektivitet eller at pålægge kommuner eller andre myndigheder at løse opgaver i forbindelse med energieffektivitet.

Forslaget til bemyndigelse i § 7, stk. 4, er alene beregnet på gennemførelse i dansk ret af minimumsindholdet i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, i energieffektivitetsdirektivet. Der vil således ikke med forslaget til § 7, stk. 4, kunne fastsættes aktiviteter udover hvad der vurderes at være minimumsindholdet i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9.

I Danmark eksisterer der allerede en række af de aktiviteter, som der med artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, stilles krav om, at medlemsstaterne skal indføre, f.eks. Varmepumpepuljen, jf. bekendtgørelse nr. 693 af 10. juni 2024 om tilskud til konverteringer til varmepumper i bygninger til helårsbeboelse. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil orientere Europa-Kommissionen om, at disse ordninger medvirker til at opfylde kravene i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9.

Den foreslåede § 7, stk. 4, vil således alene kunne anvendes, når eksisterende tiltag ikke vurderes tilstrækkelige til at opfylde direktivkravene, eller såfremt eksisterende tiltag ændres eller afvikles.

Eksisterende ordninger forventes dog ikke at være tilstrækkelige til at implementere minimumsindholdet i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, og der forventes således behov for at fastsætte nye aktiviteter efter enten § 7, stk. 1 og 2 eller stk. 4.

Forslaget til bemyndigelse i § 7, stk. 4, er bredt formuleret, således at der med bemyndigelsen gives fleksibilitet til at der kan fastsættes de aktiviteter, som vil være mest omkostningseffektive og bedst egnede til at implementere artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9 i energieffektivitetsdirektivet.

Til nr. 4

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v.

UDKAST

som afgrænset i lovens § 14 skal udføre energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer, herunder om at fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse.

Bemyndigelsen er afgrænset til den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne, jf. § 14, stk. 1. Ministeren kan dog efter forhandling med finansministeren udvide kredsen med virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse, jf. lovens § 14, stk. 2. Ministeren kan også fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i 13, jf. § 14, stk. 3.

Af lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som afgrænset i lovens § 22, stk. 1, skal overholde en række nærmere oplyste forhold, jf. § 21, stk. 1. Det omfatter bl.a. mulighed for at fastsætte regler om, at der ved lejeaftale for bygninger skal sikres, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 1, nr. 7, at der ved køb af bygninger inden for den statslige forvaltning skal sikres, at disse bygninger opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 8, og at der ved køb af bygninger ellers skal tilskyndes til at sikre, at bygningerne opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 1, nr. 9. Ministeren kan undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis ved fastsættelse af reglerne, jf. § 21, stk. 5.

Bemyndigelsen er afgrænset til 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse, jf. lovens § 22, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 og 3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte en ny § 12, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om ordregivende myndigheders

UDKAST

og ordregivende enheders indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved køb af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder om:

- 1) Overholdelse af krav om energieffektivitet m.v.
- 2) Anvendelse af princippet om energieffektivitet først.
- 3) Vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser, ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold.
- 4) Offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter i Tenders Electronic Daily (TED).

Bestemmelsen vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om overholdelse af krav om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud. De foreslåede bemyndigelser vil muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 7 om energieffektivitetskrav m.v. målrettet ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved deres køb af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder.

Det forventes, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved bestemmelseernes udmøntning vil afgrænses i henhold til EU's udbudsregulering. Der henvises til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, jf. energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 14 og 15.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, *nr. 1*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om overholdelse af krav om energieffektivitet m.v. Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 7, stk. 1, 1. afsnit sammenholdt med direktivets bilag IV om energieffektivitetskrav m.v. i forbindelse med offentlige udbud.

I overensstemmelse med direktivet forventes det, at der vil kunne fastsættes regler om de energikrav m.v., som købet vil skulle overholde. Ved køb af produkter omfattet af energimærkning i henhold til Europa-Parlamentets og

UDKAST

Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger, eller af en relateret gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen forventes det at ville medføre krav om overholdelse af visse energiklasser.

Ved køb af produkter, som ikke er omfattet af energimærkning, som henvist til ovenfor, men af en gennemførelsesforanstaltning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, forventes det at medføre krav om kun at købe produkter, der opfylder gennemførelsesforanstaltningens referenceværdier for energieffektivitet.

Ved køb af produkter eller tjenester, som er omfattet af EU's kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilsvarende nationale kriterier med relevans for produktets eller tjenestens energieffektivitet, forventes det yderligere at medføre krav om at skulle tage hensyn til sådanne kriterier. Det forventes også at ville medføre krav om, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder vil skulle gøre deres bedste for kun at købe produkter og tjenester, der som minimum overholder de tekniske specifikationer, der er fastsat på "centralt" niveau i de relevante EU-kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilsvarende nationale kriterier.

Ved køb af dæk forventes det at medføre krav om som udgangspunkt kun at købe dæk, der opfylder kriterierne for at tilhøre den højeste brændstofeffektivitetsklasse som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 af 25. maj 2020 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre parametre.

Ved udbud af tjenestekontrakter forventes det at medføre krav om, at tjenesteleverandørerne ved deres køb af nye produkter med henblik på levering i den pågældende tjeneste kun bruger produkter, der opfylder ovenstående krav om energimærkning, referenceværdier til energieffektivitet, og krav til dæk.

Ved køb af bygninger eller indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger forventes det som udgangspunkt at medføre krav om som minimum at opfylde det næsten energineutrale niveau.

UDKAST

Herudover vil bemyndigelsen muliggøre, at der fortsat vil kunne fastsættes nationale krav til offentlige indkøb, herunder som led i videreførelsen af tiltag under den nationale strategi for offentlige grønne indkøb, hvorefter der er fastsat regler om overholdelse af energieffektivitetskrav ved køb af belysningskilder. Adgangen til at kunne fastsætte nationale krav til offentlige indkøb vil skulle ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter det foreslås, at lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, nr. 3, ændres og lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter det foreslås, at lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 1, nr. 7-9, ophæves. Bemyndigelserne, som foreslås at udgå, vil indholdsmæssigt videreføres med de foreslåede bemyndigelser om offentlige udbud i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, *nr. 2*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i offentlige udbud. Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 7, stk. 1, 2. afsnit, om anvendelse af dette princip. De udmøntende regler forventes at have sammenhæng og evt. skulle tilpasses bestemmelser, som vil implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 3 om princippet om energieffektivitet først. Der henvises til pkt. 3.6.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, *nr. 3*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser, ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold. Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 7, stk. 3, om vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, *nr. 4*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter i TED. Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 7, stk. 5, 1. afsnit, om offentliggørelse af oplysninger om kontrakternes energieffektivitetsvirkning.

UDKAST

I overensstemmelse med direktivet forventes det, at der vil kunne fastsættes regler om, at oplysningerne vil skulle oplyses i de respektive udbudsbekendtgørelser på TED i overensstemmelse med de krav, der følger af EU's udbudsregulering. Der henvises til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt post-tjenester og Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2019/1780 af 23. september 2019 om standardformularer til brug ved offentliggørelse af bekendtgørelser i forbindelse med offentlige udbud.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne, som vil kunne fastsættes efter den foreslåede § 12, herunder om undtagelse af visse offentlige ordregivende myndigheder og ordregivende enheder helt eller delvist fra krav i regler fastsat i medfør af den foreslåede § 12.

Dette vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne afgrænse de krav, der vil kunne fastsættes efter den foreslåede § 12, i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, og artikel 7, stk. 2.

Det vil føre til, at de energieffektivitetskrav m.v., som kan fastsættes i henhold til § 12, i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivet vil kunne afgrænses, således at de kun vil finde anvendelse ved kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger de tærskelværdier, der er fastsat i EU's udbudsregulering. Der henvises i den forbindelse til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter, artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud, og artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester.

Endvidere vil der kunne fastsættes undtagelse for indkøb, hvor overholdelse ikke vurderes at være teknisk muligt. Et krav vil kunne vurderes teknisk umuligt, når det er umuligt at anvende kravene ud fra et teknisk synspunkt,

UDKAST

dvs. når kravene ikke kan anvendes på grund af installationens tekniske karakteristika.

Yderligere vil udbudskravene kunne afgrænses, således at de ikke vil finde anvendelse, hvis de vil underminere den offentlige sikkerhed eller være til gene for reaktioner på folkesundhedsmæssige krisesituationer. De vil også kunne afgrænses, således at de kun finder anvendelse på væbnede styrkers kontrakter, i det omfang deres anvendelse ikke skaber nogen konflikt med arten af og det primære mål med de væbnede styrkers aktiviteter. Hertil vil der kunne fastsættes en afgrænsning, således at kravene ikke vil finde anvendelse på kontrakter om levering af militært materiel som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet.

Den foreslåede bestemmelse vil herudover medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne afgrænse de nationale krav til offentlige indkøb, herunder som led i videreførelsen af tiltag under den nationale strategi for grønne offentlige indkøb. Det skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5 hvorefter det foreslås, at § 13, stk. 2, nr. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion ændres og § 2, nr. 3, hvorefter det foreslås, at loven § 21, stk. 1, nr. 7-9, ophæves. Bemyndigelserne, som foreslås udgåret, foreslås indholdsmæssigt videreført med de foreslåede bemyndigelser.

Til nr. 5

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v., som afgrænset i lovens § 14, skal udføre energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer. Af bestemmelsen følger bl.a., at ministeren kan fastsætte regler om at fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse, jf. lovens § 13, stk. 2, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ændre § 13, stk. 2, nr. 3, således at »indkøb,« og »tjenesteydelser« udgår, og »projektering,« ændres til: »projektering.

UDKAST

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, hvor det foreslås, at der indsættes ny § 12 om offentlige udbud i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bemyndigelsen i lovens § 13, stk. 2, nr. 3, ikke længere vil omfatte indkøb og tjenesteydelser. Bemyndigelserne vil dog indholdsmæssigt blive videreført med de nye bemyndigelsesbestemmelser om offentlige udbud i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, således at bestemmelserne om energieffektivitet i offentlige udbud samles ét sted i én lov. Dermed vil ændringen medføre, at der undgås overlap mellem forskellige bestemmelser i loven målrettet det offentlige.

Cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner forventes ophævet og de samlede forpligtelser ved energieffektivitetsdirektivet artikel 7 forventes gennemført ved bekendtgørelse.

Til nr. 6

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de nævnte institutioner m.v. skal indsende grønne energiregnskaber til ministeren og tage initiativ til at offentliggøre de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte oplysninger.

Det foreslås at ændre § 13, *stk.* 3, hvorefter henvisningen til stykke stk. 1 ændres til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at henvisningen til stykke 1, som må forstås som en fejl, rettes, således at det af bestemmelsen vil fremgå, at der henvises til stk. 2.

Derudover vil de nævnte institutioner m.v. i § 13, stk. 3, skulle forstås som de i § 14 nævnte institutioner m.v.

Til nr. 7

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer: 1) Udarbejde grønne energiregnskaber indeholdende en kortlægning af energiforbruget, dokumentation for

UDKAST

gennemførte energibesparelser og handlingsplan for energibesparelser, 2) udarbejde kalkulationer og planer for gennemførelse af energibesparelser, 3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse og 4) gennemføre energibesparelsesaktiviteter, når de udgifter, som er forbundet med aktiviteten, forventes at blive modsvaret af driftsbesparelser inden for kortere tid.

Af lovens § 13, stk. 3, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de nævnte institutioner m.v. skal indsende grønne energiregnskaber til ministeren og tage initiativ til at offentliggøre de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte oplysninger.

Bemyndigelserne i § 13 er afgrænset til den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne, jf. § 14, stk. 1. Ministeren kan efter forhandling med finansministeren udvide kredsen med virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse, jf. lovens § 14, stk. 2. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i 13, jf. § 14, stk. 3.

Af lovens § 21, stk. 3, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation, som Energistyrelsen, Energiklagenævnet eller klima-, energi- og forsyningsministeren modtager efter loven eller regler udstedt i medfør af lov, skal foregå digitalt. Efter lovens § 21, stk. 4, kan ministeren endvidere fastsætte nærmere regler om digital kommunikation.

Der findes i gældende ret ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om at offentlige institutioner m.v. skal tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter, og afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. Endvidere findes der ikke i gældende ret regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. skal fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer og høring af planer, uden at planerne er afgrænset til energibesparelsesaktiviteter i bygninger, anlæg,

UDKAST

udstyr og lign., som de offentlige institutioner m.v. ejer eller lejer. Derudover eksisterer der ikke gældende regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om indberetning af oplysninger om energi- og vandforbrug uden at dette indgår i et grønt regnskab.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1. og 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås at indsættes et nyt § 13, stk. 4, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal:

- 1) Tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter.
- 2) Fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer.
- 3) Gennemføre høring af planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger.
- 4) Afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i §14 c, nævnte grupper.
- 5) Indberette oplysninger om energi- og vandforbrug.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om at offentlige institutioner m.v. skal tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter, fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer, gennemføre høring af planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger, afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i §14 c nævnte grupper og indberette oplysninger om energi- og vandforbrug. De foreslåede bemyndigelser vil muliggøre implementeringen af dele af energieffektivitetsdirektivets af artikel 5 om den offentlige sektors førende rolle med hensyn til energieffektivitet og 6 om offentlige organers bygninger som forbillede.

Definitionen af offentlige organer, som kravene i energieffektivitetsdirektivet målrettes, forventes at blive gengivet ordret ud fra direktivets definition i en ny bekendtgørelse, hvor de samlede forpligtelser fra direktivets artikel 5 og 6, samt til hørende definitioner vil gennemføres. Definitionen af offentlige organer forventes således afgrænset til nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres

UDKAST

og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter.

Dette vil svare til den definition af offentlige organer, som allerede er implementeret i bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 13. På samme vis som ved bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder vil definitionen af offentlige organer udfoldes nærmere i en vejledning til den nye bekendtgørelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 4, *nr. 1*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler for offentlige institutioner m.v. om at tage hensyn til CO₂-emissioner ved investeringer og aktiviteter. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 8, hvoraf det følger, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer til at tage hensyn til CO₂-emissioner over hele livscyklussen samt de økonomiske og sociale fordele for deres offentlige organers investeringer og politiske aktiviteter.

Det forventes, at der som minimum vil blive fastsat regler for offentlige organer om tilskyndelse til at tage hensyn til CO₂-emissioner ved investeringer og politiske aktiviteter, samt om tilskyndelse til at tage hensyn til økonomiske og sociale fordele investeringer og politiske aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 4, *nr. 2*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler for offentlige institutioner m.v. om fastsættelse af energieffektivitetsforanstaltninger i planer. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af del af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 6, 1. afsnit, hvoraf det følger, at medlemsstaterne skal sikre, at de regionale og lokale myndigheder fastsætter specifikke energieffektivitetsforanstaltninger i deres langsigtede planlægningsværktøjer såsom dekarboniseringsplaner eller planer for bæredygtig energi.

Bemyndigelsen forventes anvendt, således at der kan stilles krav til kommuner og regioner, om at der skal indgå specifikke energieffektivitetsforanstaltninger, dvs. klare og afgrænsede energieffektivitetsforanstaltninger, i deres langsigtede planer, hvor der indgår energieffektivitetsforanstaltninger. Bemyndigelsen er ikke begrænset til planer om energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg,

UDKAST

udstyr og lign. som offentlige institutioner m.v. ejer og lejer, hvorfor anvendelsesområdet for bemyndigelsen også kan være lokalplaner, varmeplanlægning og andre planer, som indeholder energieffektivitetsforanstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 4, *nr. 3*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler for offentlige institutioner m.v. om, at de skal gennemføre høring af planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af del af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 6, 1. afsnit, om høring. Af forpligtelsen i direktivet følger, at medlemsstaterne skal sikre, at regioner og kommuner fastsætter specifikke energieffektivitetsforanstaltninger i deres langsigtede planlægningsværktøjer såsom dekarboniseringsplaner eller planer for bæredygtig energi efter høring af relevante interessenter, herunder, hvor det er relevant, energimyndigheder, og offentligheden, herunder navnlig sårbare grupper, som er i risiko for at blive berørt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkningerne heraf.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler for regioner og kommuner om gennemførelse af høring af langsigtede planer indeholdende energieffektivitetsforanstaltninger, herunder om høring af de i § 14 c nævnte grupper.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 4, *nr. 4*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler for offentlige institutioner m.v. om, at de skal afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c, stk. 1 nævnte grupper. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af artikel 5, stk. 6, 2. afsnit, hvoraf det følger, at medlemsstaterne skal sikre, at kompetente myndigheder træffer foranstaltninger til at afbøde væsentlige negative direkte eller indirekte virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger på energifattige, lavindkomsthusholdninger eller sårbare grupper, når de udformer og gennemfører energieffektivitetsforanstaltninger.

Det er på nuværende tidspunkt ikke afklaret, om det vil være nødvendigt at fastsætte regler om at offentlige institutioner m.v. skal afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c nævnte grupper. Der er uafklarede forhold vedrørende nødvendigheden af fastsættelsen af indikatorer og definitioner angående de nævnte grupper ved lovforslagets § 14 c. For at kunne sikre rettidig gennemførelse af det

UDKAST

omarbejdede energieffektivitetsdirektiv i dansk ret foreslås bemyndigelsen fastsat nu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.4 i de almindelige bemærkninger om de nævnte grupper, samt bemærkningerne til den foreslåede § 14 c.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 4, *nr. 5*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. skal indberette oplysninger om energi- og vandforbrug, uden at det skal være som led i en energibesparelsesaktivitet for bygninger, anlæg, udstyr og lignende. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre en effektiv og fleksibel implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 5, stk. 1, 2 og 5, hvoraf det følger, at det faktiske energi- og vandforbrug skal kunne opgøres og rapporteres til EU-kommissionen. Derudover vil bemyndigelsen kunne bidrage til at muliggøre implementering af direktivets artikel 6, stk. 5, hvoraf det bl.a. følger, at der mindst hvert andet år skal ajourføres det årlige målte energiforbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand, når disse data er tilgængelige, ved en fortegnelse for offentlige organers ejede og lejede bygninger.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om indberetning af oplysninger om offentlige organers faktiske energi- og vandbrug, såfremt der ikke effektivt kan indhentes tilstrækkelige oplysninger fra allerede tilgængelige datakilder, eks. ved BBR-registreret.

Regler om indberetning vil kunne fastsættes, så det er en overordnet enhed, som indberetter oplysninger, f.eks. ved at et ministerium indberetter energi- og vandforbrug for ministeriets alle underliggende organer. Det forventes, at oplysningerne vil svare til energieffektivitetsdirektivets definitionen af slutforbrug af energi, som fremgår af energieffektivitetsartikel 2, nr. 6. Ved slutforbrug af energi forstås efter direktivet al energi leveret til industri, til transport, herunder energiforbrug i den internationale luftfart, til husholdninger, til offentlige og private tjenester, til landbrug, til skovbrug, til fiskeri samt til andre slutbrugersektorer, bortset fra energiforbrug i forbindelse med international maritim bunkring, omgivelsesenergi og leverancer til omdannelsessektoren og til energisektoren og transmissions- og distributionstab (som defineret i bilag A til forordning (EF) nr. 1099/2008).

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i § 13, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af de i stk. 4, nr. 5, indberettede oplysninger.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at indberettede oplysninger og indhentede oplysninger offentliggøres, uden at energiforbruget skal være som led i en energibesparelsesaktivitet for bygninger, anlæg, udstyr og lign. Den foreslåede bemyndigelse vil kunne bidrage til implementeringen af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 5 om, hvorefter medlemsstaterne forpligtes til at oprette, ajourføre og offentliggøre en fortegnelse over offentlige organers ejede og benyttede bygninger.

Den foreslåede bemyndigelse vil sammen med gældende § 6, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, de foreslåede bemyndigelser i § 13, stk. 4. nr. 5 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i § 21, stk. 1, nr. 5 og § 21 stk. 5 og 6 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger udgøre rammen for at gennemføre forpligtelsen ved energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 5.

Det forventes, at der vil offentliggøres oplysninger om offentlige organers ejede og lejede opvarmede og nedkølede bygninger på over 250 m². De offentliggjorte oplysninger vil som minimum omfatte det, som er forudsat i energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 5. Bygningens etageareal, årligt målt energiforbrug af varme, køling, el og varmt vand, samt energimærke vil blive offentliggjort. Oplysningerne vil løbende blive ajourført.

Indhentning, indberetning og offentliggørelse af oplysninger vil skulle ske under hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter og af hensyn til behandling af energi- vandforbrugsoplysninger, der kan henføres til en person. Der henvises i øvrigt til pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger om behandling af personoplysninger.

Ved indhentning og indberetning af oplysninger vil det være hensigten, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at oplysningerne skal indberettes digitalt ved den eksisterende adgang på spareenergi.dk, såfremt tilstrækkelige oplysninger ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder. Det vil i den forbindelse være hensigten at udarbejde en vejledning. Vejledningen vil blive offentliggjort på ordningens hjemmeside.

De foreslåede bemyndigelser i lov om effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion vil efter forhandling med finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren kunne fastsættes for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse jf. lovens § 14, stk.

UDKAST

2. Det er ikke hensigten, at der vil fastsættes regler for en større kreds, end forudsat i energieffektivitetsdirektivet, medmindre der indgås politisk aftale herom, eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration.

Cirkulære om energibesparelser i statens institutioner forventes ophævet og de samlede forpligtelser ved energieffektivitetsdirektivet artikel 5 og 6 forventes gennemført ved bekendtgørelse.

Til nr. 8

Lov om effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion kapitel 4 a indeholder bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om oplysninger om datacentres energimæssige ydeevne m.v. Overskriften til kapitel 4 a er ”Indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne”.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 4 a nyaffattes til ”Foranstaltninger til fremme af energieffektivitet”.

Den foreslåede nye kapiteloverskrift vil medføre, at det vil fremgå, at lovens kapitel 4 a vil indeholde bestemmelser vedrørende foranstaltninger til fremme af energieffektivitet.

Forslaget om nyaffattelse af kapiteloverskriften skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter det foreslås, at der indsættes en overskrift efter kapiteloverskriften til kapitel 4 a og før § 14 a samt lovforslagets § 1, nr. 11, hvorefter det foreslås at indsætte nye bestemmelser i § 14 b om princippet om energieffektivitet først og i § 14 c om sårbare grupper i kapitel 4 a.

Til nr. 9

Det følger af § 14 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne. Der er ikke nogen overskrift til § 14 a.

Det foreslås, at der indsættes en *overskrift* før § 14 a med titlen ”Indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne”.

UDKAST

Den foreslåede overskrift vil medføre, at det fremhæves, at § 14 a vedrører indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne. Forslaget om at indsætte en overskrift før § 14 a skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter det foreslås, at lovens kapitel 4 a vil udvides fra udelukkende at omhandle regler vedrørende datacentre til at omfatte foranstaltninger til fremme af energieffektivitet, og lovforslagets § 1, nr. 11, hvorefter det foreslås at indsætte nye bestemmelser i § 14 b om princippet om energieffektivitets først og i § 14 c om sårbare grupper i kapitel 4 a.

Til nr. 10

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 14 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne. Af lovens § 14 a, stk. 2, 1. pkt., fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med regler fastsat i medfør af lovens § 14 a, stk. 1. Af lovens § 14 a, stk. 2, 2. pkt., fremgår endvidere, at ministeren kan bemyndige en institution under ministeriet til at føre tilsyn med de regler, der er udstedt i medfør af stk. 1. Yderligere fremgår af lovens § 14 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan udstedes påbud om opfyldelse af regler fastsat i medfør af stk. 1.

Det foreslås, at *stk. 2* og *stk. 3* i § 14 a ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 21, hvorefter det foreslås, at der vil indsættes en ny § 21 a i loven, der vil samle lovens gældende bemyndigelsesbestemmelser og foreslåede bemyndigelsesbestemmelser om tilsyn og påbud.

Den foreslåede ophævelse vil således medføre, at bestemmelserne uden indholdsmæssige ændringer vil videreføres i den foreslåede § 21 a, hvor bemyndigelser til fastsættelse af regler om tilsyn og påbud på flere områder vil samles

Til nr. 11

Der findes i gældende ret ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først. Der er i gældende ret

UDKAST

heller ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren adgang til at fastsætte regler om definitioner og indikatorer om sårbare grupper eller tiltag til forbedring af energieffektiviteten hos sårbare grupper.

Det foreslås at indsætte en ny § 14 b med *overskriften* ”Energieffektivitet først”.

Det foreslås i § 14 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først i forbindelse med visse typer af planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger vurderes energieffektivitetsløsninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først. Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 3 om anvendelse af princippet om energieffektivitet først. Bemyndigelsen vil således alene være beregnet til implementeringen af artikel 3 i energieffektivitetsdirektivet, og den forventes ikke anvendt til at fastsætte tiltag udover, hvad som vurderes nødvendigt for at overholde forpligtelserne i direktivets artikel 3. Endelig bør bemyndigelsen kunne anvendes ved eventuelle fremtidige ændringer af artikel 3 i energieffektivitetsdirektivet.

Princippet om energieffektivitet først defineres i energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 2, med henvisning til forordning (EU) 2018/1999 som, at der i forbindelse med energiplanlægning og med alle beslutninger om energipolitik og energiinvestering i videst muligt omfang tænkes i alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energifterspørgsel og energiforsyning mere effektiv, navnlig ved hjælp af omkostningseffektive energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende efterspørgselsreaktion og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi, samtidig med at målsætningerne i disse beslutninger fortsat nås, jf. forordningens artikel 2, nr. 18.

Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse i § 14 b, vil kunne ske ved fastsættelse af regler på en række områder, herunder om hvilke aktører, sektorer og projekter der er omfattet af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger, hvile metoder som vil skulle anvendes til

UDKAST

vurdering af energieffektivitetsløsninger, og om undtagelser fra krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Den foreslåede bestemmelse vil således muliggøre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om de aktører, sektorer og projekter, som vil være omfattet af et krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først. Regler, som vil omhandle den omfattede kreds, vil afgrænses med henblik på opfyldelse af de forpligtelser, som fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 3.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter den foreslåede bemyndigelse i det omfang det vurderes relevant vil kunne fastsætte regler om, at aktører, der udarbejder planer, politikker eller forbereder større investeringsbeslutninger med en indvirkning på energiforbruget, kan blive underlagt krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Bemyndigelsen forventes ikke anvendt til at fastsætte tiltag udover, hvad som vurderes nødvendigt for at overholde forpligtelserne i energieffektivitetsdirektivet, jf. præambelbetragtning nr. 21. Princippet om energieffektivitet først bør altid anvendes ud fra en rimelighedsbetragtning, og kravene i energieffektivitetsdirektivet bør ikke pålægge medlemsstaterne overlappende eller modstridende forpligtelser, hvis anvendelsen af princippet sikres direkte af anden lovgivning.

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte en anden afgrænsning end de ovenfor nævnte, hvis der senere vedtages ændringer af energieffektivitetsdirektivet, der eksempelvis ændrer grænserne for, hvornår en investeringsbeslutning eller et transportinfrastrukturprojekt er omfattet af krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere muliggøre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af cost-benefit-metoder til vurdering af energieffektivitetsløsninger i forbindelse med princippet om energieffektivitet først fremhæves. Regler, som vil omhandle anvendelse af sådanne cost-benefit-metoder vil afgrænses i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets artikel 3, stk. 5, litra a, om krav til cost-benefit-metoder.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at de omfattede aktører vil skulle anvende cost-benefit-metoder, som

UDKAST

vil skulle sikre, at der kan foretages en korrekt vurdering af de generelle fordele ved energieffektivitetsløsninger, hvor det er relevant, under hensyntagen til hele livscyklussen og det langsigtede perspektiv, system- og omkostningseffektivitet, forsyningssikkerhed og kvantificering ud fra et samfundsmæssigt, sundhedsmæssigt, økonomisk og klimaneutralt perspektiv samt principperne om bæredygtighed og cirkulær økonomi i omstillingen til klimaneutralitet.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere muliggøre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om undtagelse fra krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger. Regler, som vil omhandle sådanne undtagelser, muliggør en afgrænsning af regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets artikel 3. Der vil således kunne fastsættes undtagelser til kravet om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i tilfælde, hvor der f.eks. i anden lovgivning følger overlappende eller modstridende forpligtelser. Herved vil det hensyn, der fremgår af præambelbetragtning nr. 21 i energieffektivitetsdirektivet, varetages. Af præambelbetragtning nr. 21 fremgår bl.a., at princippet om energieffektivitet først altid bør anvendes ud fra en rimelighedsbetragtning, og at kravene fastlagt i energieffektivitetsdirektivet ikke bør pålægge medlemsstaterne overlappende eller modstridende forpligtelser, hvis anvendelsen af princippet sikres direkte af anden lovgivning.

Det foreslås at indsætte en ny § 14 c med *overskriften* ”Sårbare grupper”.

Det foreslås at indsætte en ny § 14 c, *stk. 1*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definitioner og indikatorer om lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i socialt boligbyggeri.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler, som vil muliggøre implementering af forpligtelser om sårbare grupper m.v. i artikel 24, stk. 1-3 og artikel 2, nr. 52 i energieffektivitetsdirektivet.

Se nærmere under pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger om forholdet mellem lavindkomst husholdninger med en vis energibyrd og energifattigdom.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved at fastsætte regler om definitioner og indikatorer vil kunne identificere lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i socialt boligbyggeri. Identificering og dermed også afgrænsning af grupperne er nødvendig for at der med § 14 c, stk. 2, jf. nedenfor, kan målrettes aktiviteter om energieffektivitet mod disse grupper.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren med bemyndigelsen vil fastsætte indikatorer og en definition af lavindkomst husholdninger med en vis energibyrd. Det er foreløbig ikke afklaret, om det vil blive nødvendigt at fastsætte definitioner og indikatorer om sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, der bor i socialt boligbyggeri, da dette vil afhænge af den endelige vurdering af forpligtelserne i energieffektivitetsdirektivet.

I Danmark er der adgang til registerbaseret data af høj kvalitet. Ved fastsættelsen af definitioner og indikatorer forventes det derfor, at der vil blive taget udgangspunkt i disse registerdata. Dette vil muliggøre en præcis målretning af indsatser samt en effektiv opgørelse af deres virkning.

Forslaget til bemyndigelse vil alene muliggøre fastsættelse af de definitioner og indikatorer, som er nødvendige for at opfylde minimumsindholdet i energieffektivitetsdirektivet. Der vil således ikke med forslaget kunne fastsættes definitioner og indikatorer som går ud over minimumsindholdet i artikel 24, stk. 1-3, og artikel 2, nr. 52 i energieffektivitetsdirektivet.

Endelig så vil forslaget give klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for løbende at justere indikatorer og evt. definitioner i takt med samfundsudviklingen.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny § 14 c, *stk. 2*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter inden for lovens område som målrettes forbedring af energieffektiviteten hos de i stk. 1 nævnte grupper.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler, som vil muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets bestemmelser om sårbare grupper i artikel 24, stk. 1-3.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om en række forskelligartede aktiviteter, så længe disse har til formål at fremme energieffektivitet hos lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i socialt boligbyggeri. Aktiviteter skal i denne sammenhæng forstås bredt.

Med den foreslåede bemyndigelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren f.eks. kunne fastsætte regler om teknisk bistand såsom telefon- eller internet-hotlines, rådgiverbesøg, one-stop-shops og lignende. Aktiviteterne vil kunne forankres hos f.eks. forsyningselskaber, offentlige myndigheder, forbrugerorganisationer og finansielle institutioner.

Med forslaget vil klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kunne fastsætte regler om f.eks. forbruger- og informationsaktiviteter, herunder informationskampagner via tv og internet eller fysisk materiale, der oplyser om fordelene ved energieffektivitet. Der kan også fastsættes aktiviteter om f.eks. offentliggørelse af data om energiforbrug, energikilder og energieffektivitet eller krav til detaljeret information om energiregninger.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også kunne fastsætte aktiviteter om f.eks. støttefinansiering og andre finansielle redskaber, herunder offentligt tilskud til husholdninger til gennemførelse af energieffektiviseringsforanstaltninger, offentlige garantiordninger, der reducerer risikoen for finansielle institutioner ved at yde lån til energieffektivitetsprojekter, samt støtte til pilotprojekter, der tester og demonstrerer nye løsninger inden for energieffektivitet.

Endelig vil klima-, energi- og forsyningsministeren med forslaget kunne fastsætte regler om aktiviteter, hvor der f.eks. ydes tilskud eller lån på betingelse af, at der opnås et minimum af energigevinster, dokumenteret via energimærker.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan målrette aktiviteter mod sårbare grupper. En aktivitet behøves dog ikke være målrettet alle de sårbare grupper.

Der eksisterer allerede en række støtteordninger m.v., som formentlig samlet set helt eller delvis vil kunne opfylde direktivets artikel 24, stk. 1-3. Dette er f.eks. tiltag såsom varmepumper på abonnement, jf. bekendtgørelse nr. 1074 af 25. oktober 2019 samt Regulativ om støtte fra Landsbyggefonden, jf. § 95, stk. 1, i lov om almene boliger. Det forventes

UDKAST

således ikke, at der i væsentlig grad bliver behov for at fastsætte nye særskilte tiltag for at gennemføre artikel 24, stk. 1-3, i dansk ret. Dette vil dog afhænge af udfaldet af dialogen med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater, samt hvorvidt det bliver nødvendigt at fastsætte afbødende aktiviteter for at afbøde de fordelingsmæssige virkninger af andre foranstaltninger.

Europa-Kommissionen vil blive orienteret om de eksisterende danske aktiviteter, men såfremt disse ændres eller udløber, så vil den foreslåede bemyndigelse give adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nye eller supplerende tiltag, således at forpligtelserne i energieffektivitetsdirektivets artikel 24, stk.1-3, er opfyldt.

Forslaget til bemyndigelse i § 14 c, stk. 2, er alene beregnet til gennemførelse i dansk ret af minimumsindholdet i artikel 24, stk. 1-3, og der vil således ikke med § 14 c, stk. 2, kunne fastsættes tiltag udover hvad der vurderes at være minimumsindholdet i artikel 24, stk. 1-3.

Til nr. 12

Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder i § 17 bestemmelser om en godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn. Af lovens § 17, stk. 1, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af lovens § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Af lovens § 17, stk. 2, fremgår endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bemyndigelse af en institution under ministeriet, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation til at godkende og føre tilsyn med eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af henholdsvis § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, og til at opkræve gebyr efter regler udstedt i medfør af § 17 b, stk. 2. Yderligere fremgår af lovens § 17, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation, der er bemyndiget til at varetage opgaver i regler fastsat i medfør af stk. 2.

Hertil fremgår af lovens § 17 b, stk. 2, klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis

UDKAST

dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17.

Det foreslås at indsætte et *stk. 4* i § 17, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § stk. 1-3.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre retsvirkninger, idet den er en videreførelse af gældende bestemmelser i § 17 b, stk. 2, som foreslås ophævet.

Ændringen forventes at føre til, at lovens struktur styrkes, og skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 13, hvorefter overskriften før § 17 a og § 17 a og 17 b, foreslås ophævet, og § 1, nr. 21, hvorefter det foreslås, at der indsættes en ny § 21 a i loven. Med den foreslåede § 21 a foreslås det, at bestemmelser om tilsyn og påbud for regler fastsat efter §§ 12-14 b, og § 17 a, vil samles i en fælles bestemmelse.

Til nr. 13

Overskriften til § 17 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion lyder ”Tilsyn og påbud”.

Det fremgår af lovens § 17 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af lovens § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Det fremgår af lovens § 17 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Det fremgår af lovens § 17 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 1 og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 2.

Det foreslås, at *overskriften før § 17 a og § 17 a og 17 b*, ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil ikke medføre retsvirkninger, idet de ophævede bestemmelser vil videreføres i andre bestemmelser, som foreslås

UDKAST

indsat med lovforslaget. Ændringerne forventes at føre til, at lovens struktur tydeliggøres.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvorefter der foreslås indsat et stk. 4 i § 17, og § 1, nr. 21, hvorefter det foreslås, at der indsættes en ny § 21 a og 21 b i loven. Med den foreslåede § 21 a foreslås det, at bestemmelser om tilsyn og påbud for regler fastsat efter §§ 12- 14 b, og § 17 a, vil samles i en fælles bestemmelse.

Til nr. 14

Overskriften til kapitel 7 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion lyder ”Klager, oplysningspligt og straf m.v.”.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 7 nyaffattes til ”Administrative bestemmelser m.v.”.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at overskriften ændres til det mere generiske ”Administrative bestemmelser”, der vil afspejle, at kapitel 7 vil indeholde bestemmelser om henholdsvis internationale vedtagelser og tekniske specifikationer samt om klageadgang.

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel 7 skal ses i sammenhæng med forslaget om, at indsætte et nyt kapitel 7 a i loven med overskriften ”Tilsyn, påbud og sanktionsbestemmelser”.

Til nr. 15

§ 20 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder regler om klager over afgørelser truffet efter loven eller i medfør af loven.

Det foreslås, at der indsættes en *overskrift* før § 20, som lyder ”Klager”.

Den foreslåede overskrift vil medføre en tydeliggørelse af, hvor i loven reglerne om klager fremgår. Den foreslåede overskrift skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 14, hvor det foreslås at ændre kapiteloverskriften til kapitel 7, hvor ”klager” vil udgå, og med lovforslagets § 1, nr. 17, hvor det foreslås at indsætte et nyt kapitel 7 a.

Til nr. 16

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 20, stk. 4, nr. 2, at afgørelser truffet af en institution

UDKAST

under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller en anden myndighed, som ministeren i medfør af § 17, stk. 2, § 17 a, stk. 3, og § 19, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det foreslås, at ændre *nr. 2* i § 20, stk. 4, således at henvisningen til § 17 a, stk. 3, og § 19, stk. 1 ændres til § 19, stk. 1 og § 21 a, stk. 3.

Den foreslåede ændring vil medføre, at lovens § 20 vil få de korrekte henvisninger. Ændringen foreslås som konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås at ophæve lovens § 17 a, og med lovforslagets § 1, nr. 21 foreslås indsætte en ny § 21 a i loven.

Til nr. 17

Det foreslås, at der efter § 20 indsættes et nyt *kapitel 7 a* i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion med overskriften ”Tilsyn, påbud og sanktionsbestemmelser m.v.”.

Ændringen af overskriften til kapitel 7 samt forslaget om et nyt kapitel 7 a vil medføre et bedre overblik i loven ved at bestemmelser om tekniske specifikationer og klager opdeles i et kapitel og bestemmelser vedrørende tilsyn, påbud og sanktioner i et andet kapitel.

Forslaget om at indsætte et nyt kapitel 7 a skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 14, hvor det foreslås at ændre kapiteloverskriften til kapitel 7.

Til nr. 18

§ 21 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder regler om oplysningsforpligtelser, herunder om klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, støttemodtagere, virksomheder, institutioner eller organisationer at udarbejde og meddele oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, jf. lovens § 21, stk. 1. Af lovens § 21, stk. 2-4, fremgår bemyndigelser til fastsættelse af, hvilke kategorier af oplysninger der omfattes af stk. 1, og hvorledes oplysningerne skal meddeles, til fastsættelse af regler om digital kommunikation.

Det foreslås, at der før § 21 i nyt *kapitel 7 a* indsættes overskriften ”Oplysningsforpligtelser m.v.”.

UDKAST

Den foreslåede overskrift vil medføre en tydeliggørelse af, hvor i loven fælles bestemmelser om informationsforpligtelser m.v. fremgår.

Til nr. 19

Der findes i gældende ret ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om krav om at fremsende oplysninger om vurderinger i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først.

Det foreslås i § 21, stk. 1, efter »datacentre« at indsætte »og aktører pålagt at foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger, jf. § 14 b«.

Tilføjelse til § 21, stk. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne pålægge aktører, som vil blive omfattet af regler om at foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger efter den foreslåede § 14 b at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven. Bestemmelsen vil muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 3, stk. 4, om overvågning af anvendelsen af princippet om energieffektivitet først. Bestemmelsen vil i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivet kunne benyttes til at pålægge aktører i det omfang det findes relevant at fremsende oplysninger om vurderingen.

Det bemærkes, at klima-, energi- og forsyningsministeren med hjemmel i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 21, stk. 3, kan fastsætte regler om, at kommunikation, som Energistyrelsen, Energiklagenævnet eller klima-, energi- og forsyningsministeren modtager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Ministeren kan endvidere i medfør af § 21, stk. 4, fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Til nr. 20

Der findes i gældende ret ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om indsamling af data om finansiering af energieffektivitet.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i § 21, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indsamling af følgende data:

UDKAST

1) Størrelsen af offentlige investeringer vedrørende energieffektivitet og den gennemsnitlige mobiliseringsfaktor, der er opnået ved offentlig finansiering til støtte for energieffektivitetsforanstaltninger.

2) Omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet med sontring mellem forskellige produkter.

3) Nationale finansieringsprogrammer, der er indført for at øge udbredelsen af energieffektivitet og bedste praksis og innovative finansieringsordninger til energieffektivitet.

Den foreslåede bestemmelserne vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indsamling af data om finansiering og indrapportere denne data til Europa-Kommissionen.

Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 17 og 18 om indberetning af data til Europa-Kommissionen via de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter.

I relation til forslaget § 21, stk. 3, nr. 1 og 3, så er det foreløbigt uklart i hvilket omfang, det vil blive nødvendigt at fastsætte regler om indhentning af data om størrelsen af offentlige investeringer om energieffektivitet og den gennemsnitlige mobiliseringsfaktor, der er opnået ved offentlig finansiering til støtte for energieffektivitetsforanstaltninger, samt nationale finansieringsprogrammer, der er indført for at øge udbredelsen af energieffektivitet og bedste praksis og innovative finansieringsordninger til energieffektivitet.

Meget af denne data vurderes således allerede at være tilgængelig, men såfremt det f.eks. efter dialog med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater viser sig nødvendigt at indhente data fra regioner, kommuner m.fl., så vil bemyndigelsen kunne anvendes til at fastsætte regler herom.

I relation til forslaget § 21, stk. 3, nr. 2, så vil bemyndigelsen kunne anvendes til at indhente data om omfanget af udlånsprodukter vedrørende energieffektivitet med sontring mellem forskellige produkter. Dette vil primært være relevant i forhold til indhentelse af data fra den finansielle sektor.

Til nr. 21

UDKAST

Det følger af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 14 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med opfyldelse af regler fastsat i medfør af lovens § 14 a, stk. 1, dvs. om indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne. Ministeren kan endvidere bemyndige en institution under ministeriet til at føre tilsyn med opfyldelse af de regler, der er udstedt i medfør af lovens § 14 a, stk. 1. Af lovens § 14 a, stk. 3, fremgår yderligere, at ministeren kan fastsætte regler om, at der kan udstedes påbud om opfyldelse af regler fastsat i medfør af lovens § 14, stk. 1.

Bemyndigelserne i lovens § 14 a er udmøntet i bekendtgørelse nr. 926 af 9. juli 2024 om indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne (datacenterbekendtgørelsen).

Det følger af lovens § 17 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1 om energiledelsessystemer, og § 16, stk. 1 om klimasyn. Af lovens § 17 a, stk. 2, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Endvidere fremgår af lovens § 17 a, stk. 3, at ministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. § 17 a, stk. 1 og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af § 17 a, stk. 2.

Bemyndigelserne i lovens § 15, stk. 1, § 16, stk. 1, og § 17 a, stk. 1, om tilsyn er udmøntet i bekendtgørelse nr. 761 af 11. juni 2024 om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder (herefter EEK-bekendtgørelsen).

Der er i gældende ret ingen regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om tilsyn og påbud med hensyn til §§ 12-14 og § 14 b.

Det foreslås at indsætte en ny § 21 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion med *overskriften* "Tilsyn og påbud".

Det foreslås at indsætte ny § 21 a, *stk. 1*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med regler fastsat i

UDKAST

medfør af § 12, § 13, stk. 2-4, § 14 stk. 2 og 3, §§ 14 a og 14 b, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelser på et antal områder til at fastsætte regler om tilsyn samles i én fælles bestemmelse, hvortil der også tilføjes nye bemyndigelser om tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af den foreslåede § 12 om energieffektivitetskrav m.v. til offentlige udbud. Det forventes, at tilsynsopgaven vil kunne varetages ud fra en tilgang, hvor der vil tages hensyn til det, der vurderes nødvendigt for at gennemføre en omkostnings- og måleffektiv kontrol. Endvidere forventes, at tilsynsmyndigheden i vidt omfang vil kunne føre kontrol med overholdelse af krav om energieffektivitet i offentlige udbud med udgangspunkt i offentliggjort information i udbudsdatabase TED. Tilsynsopgaven vil også kunne medføre, at tilsynsmyndigheden kan få behov for at indhente oplysninger fra ordregivende myndigheder og ordregivende enheder.

Den foreslåede bestemmelse vil for det andet medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af de regler, der kan fastsættes for de i lovens § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. i medfør af de gældende bemyndigelser i lovens § 13 stk. 2 og 3, og § 14 stk. 2 og 3, samt den foreslåede § 13, stk. 4, om energibesparelsesaktiviteter, hensyntagen til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter, høring af planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger, afbødning af negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i lovens § 14 c nævnte grupper samt om indberetning af oplysninger om energi- og vandforbrug.

Det forventes, at der bl.a. ud fra den foreslåede bemyndigelse i lovens § 13, stk. 4, vil kunne stilles krav til kommuner og regioner om at gennemføre høring af planer, samt om offentlige organers indberetning af energi- og vandforbrugsoplysninger, såfremt disse oplysninger ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder. Det forventes, at der kan føres tilsyn, hvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bliver opmærksom på manglende overholdelse af regler, hvilket eventuelt kan blive suppleret med stikprøvekontrol. Det nærmere indhold af tilsynet vil blive fastlagt, når kravene for offentlige organer fastlægges.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil for det tredje medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af de regler, der kan fastsættes for datacentre i medfør af lovens § 14 a, stk. 1. De omfattede datacentre skal indsende de påkrævede oplysninger til en fælles europæisk database over datacentre. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil få tilladelse til at tilgå databasen, og disse oplysninger forventes dermed at kunne danne grundlag for tilsyn med, om de korrekte oplysninger er indberettet. Oplysninger fra databasen forventes at blive gjort tilgængelige for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet efter første indberetning af oplysninger 15. september 2024, men inden anden indberetning 15. maj 2025.

Det forventes, at der vil føres tilsyn med datacentre, hvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bliver opmærksom på, at ejeren og operatøren af et datacenter, som umiddelbart er omfattet af reglerne, ikke har indberettet oplysninger, eller de indberettede oplysninger er mangelfulde. Tilsynet vil også kunne omfatte, at det efterses, om oplysninger som er markeret som fortrolige af virksomheden i forbindelse med indberetningen, også af myndigheden vurderes som omfattet af regler om fortrolighed. Det vil også kunne vise sig relevant at foretage stikprøvekontrol for at verificere oplysninger og korrekt brug af de tekniske specifikationer, der påkræves som led i indberetningen. Tilsynet vil dermed kunne omfatte, at der føres tilsyn med, om de omfattede ejere og operatører af datacentre indberetter oplysninger, om de korrekte oplysninger indberettes, om de indberettede oplysninger er mangelfulde, og om tidsfrister for indberetning overholdes.

Den foreslåede bestemmelse vil for det fjerde medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af de regler, der med den foreslåede bemyndigelse i § 14 b, foreslås fastsat om anvendelse af princippet om energieffektivitet først. Det nærmere indhold af tilsynet vil blive fastlagt, når forpligtelserne for aktørerne er fastlagt.

Den foreslåede bestemmelse vil derudover medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne udstede regler om tilsyn med overholdelse af de regler, der kan fastsættes vedrørende energiledelsessystemer samt energisyn og klimasyn i medfør af lovens § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

De omfattede virksomheder vil skulle indføre eller gennemføre energiledelsessystemer, energisyn eller klimasyn, afhængigt af deres energiforbrug, og indberette disse til Energistyrelsen. Det forventes, at der

UDKAST

vil føres tilsyn med virksomheder, hvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bliver opmærksom på, at virksomheder, som umiddelbart er omfattet af reglerne, ikke har efterlevet forpligtelserne.

Det foreslås at indsætte ny § 21 a, *stk. 2*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 12, § 13, *stk. 2-4*, § 14, *stk. 2 og 3*, § 14 a og 14 b, § 15, *stk. 1*, og § 16, *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelser på et antal områder til at fastsætte regler om påbud samles i én fælles bestemmelse, hvortil der også tilføjes nye bemyndigelser om påbud.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud vedrørende overtrædelse af de regler, der kan fastsættes for ordregivende myndigheder og ordregivende enheder i medfør af den foreslået § 12 om energieffektivitetskrav m.v. til offentlige udbud. Bemyndigelsen vil muliggøre, at tilsynsmyndigheden vil kunne meddele påbud, hvis det opdages, at regler fastsat efter § 12 ikke overholdes. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om påbud. Endvidere forventes, at der i medfør af lovens § 22, *stk. 2*, vil blive fastsat regler om, at undladelse af at efterkomme et påbud efter en fastsat frist vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse vil for det andet medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud vedrørende overtrædelser af de regler, der kan fastsættes for offentlige institutioner m.v. i henhold til lovens § 13, *stk. 2-4* og § 14, *stk. 2 og 3*. Det vil eksempelvis kunne være regler om påbud til overholdelse af krav om regioner og kommuners gennemførelse af høring eller krav til offentlige organers indberetnings af energi- og vandforbrug som vil implementere forpligtelser i energieffektivitetsdirektivet. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om påbud. Endvidere forventes, at der i medfør af lovens § 22, *stk. 2*, vil blive fastsat regler om, at undladelse af at efterkomme et påbud efter en fastsat frist vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse vil for det tredje medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud vedrørende overholdelse af de regler, der kan fastsættes for datacentre i medfør af lovens § 14 a, *stk. 1*. Efter datacenterbekendtgørelsen kan Energistyrelsen udstede

UDKAST

påbud om, at forpligtede aktører skal efterleve krav som fastsat i datacenterbekendtgørelsen, herunder indberette de relevante oplysninger, inden for en af Energistyrelsen fastsat frist. Påbud kan eksempelvis anvendes, hvis der ikke er indberettet oplysninger i medfør af reglerne, selvom Energistyrelsen har truffet afgørelse om, at det pågældende datacenter er omfattet af forpligtelsen. I tvivlstilfælde vil Energistyrelsen kontakte ejeren og operatøren af et potentielt forpligtet datacenter med henblik på at afklare, om datacentret er omfattet af forpligtelsen. I medfør af datacenterbekendtgørelsen kan den, der undlader at efterkomme et påbud, straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse vil for det fjerde medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud vedrørende overholdelse af de regler, der kan fastsættes om princippet energieffektivitet først i medfør af den foreslåede § 14 b. Påbud vil eksempelvis kunne anvendes, hvis der ikke fremsendes oplysninger som pålagt. I tvivlstilfælde vil ministeren eller den institution, som ministeren har bemyndiget hertil, kontakte aktøren med henblik på at afklare, om aktøren er omfattet af forpligtelsen. Det forventes at ministeren vil kunne fastsætte regler om, at et påbud vil kunne omfatte en forpligtelse om efterlevelse inden for en fastsat frist. Fristen forventes fastsat efter partshøring.

Endelig vil den foreslåede bestemmelse medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud vedrørende overholdelse af de regler, der kan fastsættes vedrørende energiledelsessystemer, energisyn og klimasyn i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Lovens § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, samt § 17 a, stk. 2, vedrørende påbud er udmøntet i EEK-bekendtgørelsen.

Efter EEK-bekendtgørelsen kan Energistyrelsen, som ministeren har bemyndiget hertil, udstede påbud om, at virksomheder er forpligtet til at efterleve forpligtelserne i EEK-bekendtgørelsen inden for en af Energistyrelsen fastsat frist. Påbud kan eksempelvis anvendes, hvis der ikke er indberettet oplysninger i medfør af reglerne, selvom Energistyrelsen har truffet afgørelse om, at den pågældende virksomhed er omfattet af forpligtelsen. I tvivlstilfælde vil Energistyrelsen kontakte virksomheden med henblik på at afklare omfanget af deres forpligtelser i medfør af EEK-bekendtgørelsen. Undladelse af at efterkomme et påbud kan straffes med bøde.

UDKAST

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om påbud skal ses i lyset af energieffektivitetsdirektivets artikel 32, hvoraf det følger, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af direktivet.

Af lovens § 22, stk. 2, fremgår, at der i regler, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne, hvor påbud i langt de fleste tilfælde forventes at være tilsynsmyndighedens reaktion forud for igangsættelse af en straffesag.

Det foreslås at indsætte ny § 21 a, *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1 og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan uddelegere hele eller dele af den forventede myndighedskontrol til en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reglerne vedrørende klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelser på et antal områder til at bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og til at meddele påbud samles i én fælles bestemmelse, hvortil der også tilføjes nye bemyndigelser om påbud.

Den foreslåede nye § 21 a, stk. 1-3, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter det foreslås at ophæve lovens § 14 a, stk. 2 og stk. 3, og lovforslagets § 1, nr. 13, hvorefter det foreslås at ophæve § 17 a.

Det foreslås at indsætte en ny *overskrift*, som lyder ”Gebyr”

Det foreslås at indsætte en ny § 21 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn og påbud efter regler udstedt i medfør af § 21 a, stk. 1-3 om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1 og § 16, st. 1.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre retsvirkninger, idet den er en videreførelse af gældende bestemmelser i § 17 b, stk. 1, som foreslås ophævet.

Til nr. 22

§ 22 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder regler vedrørende sanktioner.

Det fremgår af lovens § 22, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger af betydning for afgørelser truffet i henhold til § 9, stk. 3, eller oplysninger som omhandlet i § 21.

Det fremgår af § lovens 22, stk. 1, nr. 2, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 2, eller § 18, stk. 2.

Det fremgår af lovens § 22, stk. 2, at i regler, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

Yderligere fremgår det af § lovens 22, stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslås, at der efter § 21 og før § 22 indsættes *overskriften* ”Sanktioner”.

Den foreslåede indsættelse vil medføre, at det tydeliggøres, hvor i loven reglerne vedrørende sanktioner fremgår.

Den foreslåede overskrift skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 14, hvor det foreslås at ændre kapiteloverskriften til kapitel 7, og med lovforslagets § 1, nr. 17, hvor det foreslås at indsætte et nyt kapitel 7 a.

Til § 2

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om fjernkøling (herefter fjernkølingsloven) indeholder en henvisning til, at loven gennemfører direktivforpligtelser, herunder det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

UDKAST

Det foreslås, at *fodnoten* til fjernkølingslovens titel nyaffattes, hvorefter det bl.a. vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet, som skal være gennemført i dansk ret senest den 11. oktober 2025.

Til nr. 2

Det følger af fjernkølingsloven § 1, stk. 4, at der ved effektiv fjernkøling skal forstås et fjernkølesystem, der anvender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme.

Det foreslås, at § 1, stk. 4, ophæves, og at der i stedet indsættes en ny stk. 4, hvorefter der ved effektiv fjernkøling forstås et fjernkølingssystem, hvor den tilførte energi opfylder nærmere fastsatte kriterier til sammensætningen af vedvarende energi, spildvarme, vedvarende energi og spildvarme og kraftvarme og hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Med energieffektivitetsdirektivet, erstattes den gældende definition af effektiv fjernkøling af en række kriterier, som et fjernkølingssystem skal overholde for at være energieffektiv. Den foreslåede bestemmelse vil implementere energieffektivitetsdirektivet art. 26, stk. 1, som fastsætter kriterier for, hvornår et fjernkølingssystem er energieffektivt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ved et effektivt fjernkølingssystem skal forstås et system, der opfylder de kriterier, der vil blive fastsat i bekendtgørelse om godkendelse af projekter for industri- og fjernkølingsanlæg. Ved at fastsætte kriterierne herfor på bekendtgørelsesniveau, er det muligt at tilpasse definitionen, således at den til enhver tid er i overensstemmelse med definition af energieffektivitetsdirektivet, hvoraf det fremgår at kriterierne løbene skærpes frem til 2050.

Derved sikres det, at kommunalbestyrelsen og fjernkølingsselskaber gives en klar definition af, hvad der forstås med effektiv fjernkøling og dermed et

UDKAST

redskab til at vurdere, hvornår et fjernkølingsprojekt opfylder betingelsen om at fremme effektiv fjernkøling i § 2, stk. 1, nr. 2.

Kriterierne i energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 1, for, hvornår et fjernkølingssystem er effektivt, skærpes første gang den 1. januar 2028 og igen den 1. januar 2035. Herefter skærpes definitionen hvert 5. år frem til 2050, hvor et fjernkølingssystem udelukkende skal anvende vedvarende energi, spildvarme eller kombination af vedvarende energi og spildvarme for at være energieffektiv.

For nærmere herom se lovforslagets § 2, nr. 4, om indsættelsen af en ny § 4 a i fjernkølingsloven.

Til nr. 3

Fjernkølingsloven indeholder ikke på nuværende tidspunkt regler, som pålægger kommunalbestyrelsen at udarbejde planer for køleforsyningen i kommunen. Varmeforsyningsloven indeholder derimod regler, der pålægger kommunalbestyrelsen at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen i samarbejde forsyningselskaber og andre berørte parter. Formålet hermed er at få kommunerne til at forholde sig til varmforsyningen i kommunen, herunder hvilke initiativer der med fordel kan iværksættes på energiområdet. Reglerne fremgår af varmforsyningslovens kapitel 2.

Det foreslås at indsætte en ny § 1 b med *overskriften* ”Kommunal køleforsyningsplanlægning”.

Formålet med den foreslåede overskrift er at skabe sammenhæng til den foreslåede § 1 b om kommunalbestyrelsens udarbejdelse af kommunale køleforsyningsplaner.

Fjernkølingsloven indeholder på nuværende tidspunkt ikke regler om, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde planer for køleforsyningen i kommunen.

Det foreslås med § 1 b, *stk. 1*, at indsætte en nye bestemmelse, hvorefter det påhviler kommunalbestyrelsen, i samarbejde med forsyningselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for køleforsyningen i kommunen. Den foreslåede § 1 b, stk. 1 vil medføre, at kommunalbestyrelsen, i kommuner med mere end 45.000 indbyggere, vil

UDKAST

skulle udarbejde en køleforsyningsplan i henhold til reglerne, som vil blive fastlagt på baggrund af bemyndigelsen i den foreslåede § 1 b, stk. 2.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at implementere energieffektivitetsdirektivet artikel 25, stk. 6, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at regionale og lokale myndigheder udarbejder planer for køleforsyningen i kommuner med over 45.000 indbyggere.

Hensigten med energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6, er til dels at få kommunerne til tage aktiv stilling til den kommunale køleforsyning, således at det belyses, hvor der foreligger potentielle synergier, der med fordel kan udnyttes med henblik på at forbedre energieffektiviteten.

En køleplan skal forstås som en strategisk plan, som indeholder initiativer herunder køleprojekter, som kommunen enten vil gennemføre eller i øvrigt vurderer kunne være hensigtsmæssige at gennemføre på sigt. Begrebet skal forstås på samme måde, som de planer der omtales i varmforsyningslovens kapitel 2 om varmforsyningsplanlægning. Planen kan omfatte al køleforsyning, herunder individuel køling, fjernkøling og proceskøling.

Ordlyden af den foreslåede § 1 b, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen skal ”samarbejde med forsyningsselskaber”, skal forstås på samme måde, som varmforsyningslovens § 3 om den kommunale varmforsyningsplanlægning. Kommunen har ansvar for planlægningen, men er forpligtet til at inddrage forsyningsselskaber og andre berørte parter. Bestemmelsen indeholder således en forpligtelse om samarbejde, der ligger forud for vedtagelse af varmeplanen, men kommunen kan for det øvrige bestemme omfanget og karakteren af samarbejdet.

Det forventes, at Energistyrelsen vil udstede en vejledning med anbefalinger til kommunerne om, hvad der som minimum bør indgå i en køleplan. Energistyrelsen anbefalinger vil tage udgangspunkt i punkterne oplyst i energieffektivitetsdirektivets art. 25. stk. 6, litra a-l. Anbefalingerne vil ikke være bindende for kommunerne, men vil derimod fungere som en rettesnor.

Det fremgår bl.a. af energieffektivitetsdirektivets artikel 25. stk. 6, litra a-l, at planerne som minimum bør tage hensyn til den relevante eksisterende energiinfrastruktur, vurdere mulige synergier med planerne hos regionale eller lokale myndigheder i naboerområder for at tilskynde til fælles investeringer og omkostningseffektivitet, og sigte mod at udskifte gamle og ineffektive varme- og køleapparater i offentlige organer med højeffektive alternativer med det formål at udfase fossile brændsler m.v.

UDKAST

Det foreslås i § 1 b, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den kommunale køleforsyningsplanlægning, herunder regler om

- 1) indholdet af den kommunale køleplan,
- 2) interessentinddragelse,
- 3) påbud og andre gennemførelsesforanstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastlægge regler på bekendtgørelsesniveau, der regulerer rammerne for kommunens udarbejdelse af kommunale køleplaner, såvel som konkrete krav til planens form og indhold. De oplyste punkter udmønter de dele af energieffektivitetsdirektivets art. 25, *stk. 6*, som vurderes bør implementeres ved lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 1 b, *stk. 2*, vil også kunne anvendes til at fastlægge regler om, at det kun er kommuner med mere en 45.000 indbyggere, der skal udarbejde en plan for den lokale køleforsyning. Hvilket omfatter ca. halvdelen af de 98 danske kommuner. Årsagen hertil er, at det vurderes ikke at være proportionelt at pålægge mindre kommuner dette krav. Der er herved lagt særligt vægt på, at der er et relativt begrænset kølebehov i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse i § 1 b, *stk. 2*, kan også blive brugt til at fastlægge regler om, at der kan udarbejdes køleplaner på tværs af flere kommuner, såfremt det findes hensigtsmæssigt som følge af administrative, geografiske eller lignende forhold. Kommunernes vil således få mulighed for at samarbejde om planer vedr. større projekter eller områder.

Forslaget i § 1 b, *stk. 2*, *nr. 1*, indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte konkrete krav til indholdet af kommunale køleplaner. Det er forventningen, at bemyndigelsen vil kunne anvendes til bl.a. at fastsætte regler om, hvilke oplysninger køleplanerne skal indeholde, hvilke data der skal lægges til grund for eventuelle beregninger, hvilke analyser der skal foretages, m.v. Det kan dog ikke udelukkes på forhånd, at det vil vise sig nødvendigt med konkrete regler om køleplanernes indhold, f.eks. som følge af senere direktivændringer eller for at sikre en korrekt implementering af direktivet. Det forventes dog, at hvis det skulle vise sig nødvendigt, vil der som udgangspunkt kun i begrænset omfang blive fastlagt konkrete regler om indholdet.

UDKAST

Forslaget i § 1 b, stk. 2, *nr. 2*, indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte konkrete regler om interessentinddragelse. Dette følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 25. stk. 6, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at alle relevante offentlige og private parter inddrages. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil således fastlægge regler om høring i forbindelse med udarbejdelsen af kommunale køleplaner, der sikrer den nødvendige inddragelse af relevante interessenter.

Den foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 2, *nr. 3*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastlægge regler om påbud og andre gennemførelsesforanstaltninger, som måtte vise sig at være nødvendige for, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller kommunalbestyrelsen vil være i stand til sikre opfyldelsen af energieffektivitetsdirektivets krav om, at der skal udarbejdes kommunale køleplaner i de omfattede kommuner. Det kunne f.eks. være regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede påbud til kommunalbestyrelsen i kommuner, som ikke har udarbejdet en køleplan. Det kunne også være regler om, at kommunalbestyrelsen kan iværksætte gennemførelsesforanstaltninger, som på baggrund af køleplanen vurderes at være relevante og hensigtsmæssige, og at disse eventuelt kan efterfølges af påbud.

Det foreslås i § 1 b, *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler eller træffe afgørelse om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale køleforsyningsplanlægning. Ministeren kan samtidig hermed inddrage overordnede samfunds- klima- og miljømæssige hensyn.

Den foreslåede bestemmelse giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at udstede nærmere angivne retningslinjer og forudsætninger, som skal lægges til grund i forbindelse med planlægningen af den fremtidige køleforsyning i kommunen. Retningslinjerne udmøntes på bekendtgørelsesniveau, og de vil navnlig fastsættes for at gennemføre energieffektivitetsdirektivets artikel 25, stk. 6. Retningslinjerne kan bl.a. angive, hvilke konkrete oplysninger, der skal indgå i kommunale køleforsyningsplaner, således at planerne udarbejdes i overensstemmelse med kravene i direktivet.

Bestemmelsen svarer endvidere til varmforsyningslovens § 3, stk. 2. På tilsvarende vis giver bestemmelsen klima-, energi- og forsyningsministeren også hjemmel til at sikre, at hensynet til gældende målsætninger samfundsøkonomi, forsyningsikkerhed, miljøbeskyttelse og

UDKAST

teknologifremme udgør grundlaget planlægningen af køleforsyningen i kommunen.

Til nr. 4

Fjernkølingsloven, indeholder på nuværende tidspunkt ikke en bemyndigelse til klima-, energi, og forsyningsministeren om at fastsætte regler om effektive fjernkølesystemer.

Det foreslås at indsætte nye §§ 4 a - 4 c med *overskriften* ”Energieffektive systemer”, som led i implementering af artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/1791/EU af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/995 (herefter energieffektivitetsdirektivet).

Den foreslåede overskrift medfører, at der skabes sammenhæng til den foreslåede § 4 a, § 4 b og § 4 c, som hver giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau, som implementere forskellige dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 26.

Det foreslås i § 4 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernkølesystem skal overholde for at være et effektivt fjernkølesystem.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse i § 4 a er at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau, der gennemfører energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 1, i relation til køleforsyning. Regler fastsat i medfør af den foreslåede § 4 a, vil gælde for alle fjernkølesystemer, herunder private, forbrugerejede og kommunale.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi, og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om, hvilken andel af vedvarende energi, der skal tilføjes et fjernkølingssystem, før det kan anses for at være effektivt.

Frem til 31. december 2027 skal et system, der anvender mindst 50% vedvarende energi, 50% spildvarme, 75% kraftvarme eller 50% af en kombination af energi og varme af den nævnte art, for at det kan anses for at være effektivt, jf. energieffektivitetsdirektivets art. 26, stk. 1, litra a). Herefter vil ministeren løbende skærpe kravene i overensstemmelse med

UDKAST

energieffektivitetsdirektivets art. 26, stk. 1, litra b-f. Således vil et fjernkølingssystem efter den 1. januar 2050 kun kunne anses som effektivt, hvis det udelukkende anvender vedvarende energi, udelukkende anvender spildvarme eller udelukkende en kombination af vedvarende energi og spildvarme.

Ved vedvarende energi forstås vedvarende energi som defineret i den til enhver tid gældende lov om fremme af vedvarende energi.

Ved spildvarme forstås overskudsvarme, som defineret i den til enhver tid gældende lov om kollektiv varmforsyning. Det følger af den hidtil gældende lov om varmforsyning, at der ved overskudsvarme forstås uundgåelig varme produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem.

Ved kraftvarme forstås kraftvarmeanlæg, som er anlæg til samtidig produktion af termisk energi og elektrisk eller mekanisk energi i en og samme proces.

Det foreslås i § 4 a, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvornår et fjernkølesystem skal være effektivt, samt krav til operatører af fjernkølingssystemer, der ikke opfylder kriterierne for at være et effektivt fjernkølingssystem.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau, skal fastsætte regler om, at fjernkølesystemer, når de opføres eller får foretaget en omfattende renovering, skal være effektive og dermed opfylde kriterierne fastsat i medfør af stk. 1. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i den forbindelse vil fastsætte regler om, at projektforslag vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg kun kan godkendes, hvis anlæggets fjernkølesystemer opfylder kriterierne fastsat i medfør af stk. 1.

Ved fjernkølesystem menes et system til produktion, distribution, såvel som transmission af termisk energi i form af afkølede væsker fra centrale eller decentrale produktionssteder gennem et net til flere bygninger eller anlæg til brug for køling.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivet art. 2, nr. 50, på

UDKAST

bekendtgørelsesniveau vil fastsætte regler om, at der ved omfattende renovering skal forstås en renovering, hvis omkostninger overstiger 50 % af investeringsomkostningerne for en ny lignende enhed.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau vil fastsætte regler om, at operatører af alle eksisterende fjernkølesystemer med en samlet varmeproduktion på mere end 5 MW, som ikke opfylder kriterierne for at være effektive, fra 1. januar 2025 og derefter hvert femte år skal udarbejde en plan for, hvordan systemet kan opfylde kriterierne og dermed blive effektivt. Det forventes, at planen vil skulle tage udgangspunkt i de kriterier, der finder anvendelse på tidspunktet for udarbejdelsen af planen.

Planen skal udarbejdes med henblik på at sikre et mere effektivt forbrug af primærenergi, reducere distributionstab og øge andelen af vedvarende energi i varmforsyningen. Planen skal endvidere omfatte foranstaltninger der sikrer, at systemet opfylder kriterierne at være et effektivt fjernkølingssystem. Relevante foranstaltninger kunne eksempelvis være bedre udnyttelse af overskudskulde, integration af lager, og/eller integration af mere vedvarende energi.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at planen skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen vil i deres godkendelse skulle vurdere, om de angivne foranstaltninger i planen på tilstrækkelig vis sikrer, at fjernkølesystemet vil kunne efterleve kriterierne for at være effektivt.

Der forventes ikke at blive fastsat regler om, hvornår foranstaltningerne i planen skal gennemføres. Det kan dog ændre sig, hvis der bliver et behov for det.

Det forventes endvidere, at ministeren vil fastsætte regler om, at hvis fjernkølesystemet 5 år efter kommunalbestyrelsens godkendelse af planen fortsat ikke efterlever de gældende kriterier for at være et effektivt fjernkølingssystem, vil operatøren skulle udarbejde en ny plan, som igen vil skulle godkendes af kommunalbestyrelsen.

Ved operatører af fjernkølingssystemer menes private eller offentlige virksomheder, der ejer og driver et fjernkølingssystem. Operatøren af et fjernkølingssystem er således en fjernkølingsvirksomhed, som er driftsansvarlig for distribution af termisk energi i form af afkølede væsker

UDKAST

fra centrale eller decentrale produktionssteder gennem et net til flere bygninger eller anlæg til anvendelse ved rum- eller proceskøling.

Med eksisterende fjernkølingssystemer menes fjernkølingssystemer, der er opført og idriftsat inden direktivets ikrafttræden den 11. oktober 2025.

Det foreslås, at der efter fjernkølingslovens § 4 efter den foreslåede § 4 a indsættes en ny § 4 b. Det foreslås i § 4 b, *stk. 1*, at hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at der for visse anlæg skal udarbejdes en cost-benefit-analyse, forud for at disse anlæg planlægges opført eller omfattende renoveret.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på at vurdere den økonomiske gennemførlighed af at øge energieffektiviteten i køleforsyningen, kan fastsætte regler om, at der skal gennemføres en cost-benefit-analyse på anlægsniveau, hvis en række nærmere bestemte anlæg planlægges opført eller får foretaget en omfattende renovering.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at kravet om at udarbejde cost-benefit-analyser vil gælde for de anlæg, som nævnes i energieffektivitetsdirektivet artikel 26, stk. 7, litra b-d.

Typerne af anlæg som bliver berørt af bestemmelsen er industrianlæg over 8 MW, servicefaciliteter over 7 MW og datacentre over 1 MW.

Industrianlæg over 8 MW er termiske anlæg med et årligt gennemsnitligt energiforbrug på over 8 MW, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Et industri-anlæg skal forstås som en industriel virksomhed, som afbrænder et eller flere brændsler til at generere varme, der bruges som led i virksomhedens produktionskæde. Dette kan f.eks. være en industriel virksomhed, der producerer cement, da selve cementproduktionen kræver varme ved meget høje temperaturer, som typisk opnås ved afbrænding af brændsler.

Servicefacilitet over 7 MW er anlæg med et årligt gennemsnitligt energiforbrug på over 7 MW, som yder en service andet end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det kan eksempelvis være en stor erhvervsbygning, spildevandsrensningsanlæg, krematorie, elektrisk transformerstation eller et indkøbscenter. Det vurderes, at der vil være relativt få servicefaciliteter af den størrelse i Danmark.

UDKAST

Datacentre over 1 MW er anlæg med en samlet maksimal el-kapacitet på over 1 MW, som er en bygning eller gruppe af bygninger, som f.eks. anvendes til at rumme, forbinde og drive computersystemer, servere og dertil hørende udstyr til lagring, såvel som behandling, distribution af data og dertil knyttede aktiviteter. Et datacenter kan foretage et eller flere af på gældende aktiviteter.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at cost-benefit-analysen skal gennemføres i samarbejde med de virksomheder, der har ansvaret for driften af faciliteten. Det betyder, at virksomheden som har ansvaret for driften af faciliteten, også har ansvaret for udarbejdelsen af cost-benefit-analysen. Det kan eksempelvis være i tilfælde af, at en ekstern konsulent hyres til at udarbejde cost-benefit-analysen. Det vil i alle tilfælde vil være virksomheden, som har ansvaret for, at der udarbejdes en korrekt og tilstrækkelig cost-benefit-analyse.

Det forventes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau vil fastsætte regler om, at visse anlæg kan fritages for at udarbejde en cost-benefit-analyse. Hensynet med at fritage anlæg vil være begrundet i en vurdering af, at de pågældende anlæg f.eks. allerede anvender overskudsvarme i et fjernvarmenet eller direkte til rumopvarmning, eller hvis at det vurderes uhensigtsmæssigt at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme i tilfælde af, at anlægget ligger for langt væk fra et fjernvarmenet til, at varmen kan udnyttes uden for store varmetab.

Det foreslås i § 4 b, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om udarbejdelsen og indholdet af cost-benefit-analysen, herunder krav om godkendelse af cost-benefit-analyserne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om udarbejdelsen og indholdet af cost-benefit-analysen, herunder krav om at cost-benefit-analyserne skal godkendes efter energieffektivitetsdirektivet artikel 26, stk. 9. I henhold til energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 7, skal cost-benefit-analysen udarbejdes i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets XI.

Det foreslås i § 4 b, *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser efter stk. 1.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om, at oplysningerne som minimum bør indeholde data om tilgængelige køleforsyningsmængder og temperatur, antal planlagte driftstimer pr. år og lokaliteternes geografiske beliggenhed. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at oplysninger også skal indeholde anden relevant data. Endeligt vil klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere fastsætte regler om, at den pågældende data offentliggøres under behørig hensyntagen til deres potentielle følsomhed.

Det foreslås, at der efter fjernkølingslovens § 4 efter den foreslåede § 4 a og 4 b indsættes en ny § 4 c. Det foreslås i § 4 c, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler for datacentres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genindvinding af overskudsvarme.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at datacentre, med en samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW, skal udnytte overskudsvarmen eller skal anvende andre former for genvinding af overskudsvarme, medmindre de kan påvise, at det ikke er teknisk eller økonomisk gennemførligt i henhold til reglerne om cost-benefit-analyser, som fastlægges på baggrund af den foreslåede § 4 c.

Med samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW menes maksimal elkapacitet på over 1 MW.

Med økonomisk gennemførlighed menes, at indtægterne skal være højere end udgifterne forbundet med at udnytte overskudsvarmen. Et eksempel på at det er økonomisk gennemførligt kan være, at summen af tilbagediskonterede fordele i den økonomiske og finansielle analyse overstiger summen af tilbagediskonterede omkostninger (cost-benefit-overskud).

Med teknisk gennemførlighed menes, at det kan lade sig gøre rent teknisk at udnytte overskudsvarmen. Et eksempel på at det ikke er teknisk gennemførligt kan være, at temperaturen på overskudsvarmen er for lav til, at det vil være energieffektivt at udnytte varmen, eller at der er for langt til nærmeste fjernvarmenet, hvorfor varmetabet vil være for stort.

Til nr. 5

UDKAST

Det fremgår af § 5, stk. 1 i fjernkølingsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende fjernkølings-anlæg med en kølekapacitet på over 20 MW.

Tilsvarende fremgår det af fjernkølingslovens § 5, stk. 2, at kommunalbestyrelsen godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en køle-kapacitet på 20 MW eller under. Det følger endvidere af lovens § 5, stk. 2, at kommunalbestyrelsen alene kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling, og som sammenlignet med et relevant scenarie, målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed. Der er ikke noget krav om, at kommunalbestyrelsen skal godkende private fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller derunder.

Det fremgår af lovens § 6, at klima, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager og nærmere angivne forudsætninger, der skal lægges til grund for godkendelse af projekter efter § 5. Bemyndigelsen er udmøntet i industri- og kølebekendtgørelsen.

Det foreslås at nyaffatte § 5, *stk. 1*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende

- 1) private fjernkølingsanlæg og
- 2) kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Efter den foreslåede § 5, stk. 1, vil at klima-, energi- og forsyningsministeren fremover skulle godkende alle projekter vedrørende private fjernkølingsanlæg uanset størrelsen. Tilsvarende vil klima-, energi- og forsynings-ministeren ligeledes skulle godkende projekter vedrørende kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret termisk effekt på over 20 MW. Det foreslås, fortsat at lade godkendelseskompetencen være delegeret til Energistyrelsen. Kommunerne vil fortsat godkende projekter vedrørende kommunale fjernkølingsanlæg på 20 MW eller under.

Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at det ikke længere skal kontrolleres, at der foreligger eller udarbejdes en cost-benefit-analyse, som led i godkendelsen af projekter vedrørende fjernkølingsanlæg. Derimod vil

UDKAST

det skulle kontrolleres, at fjernkølingsanlæg, der opføres eller undergår omfattende reovering, opfylder energieffektivitetskriterierne i art. 26, stk. 1 og 4, og øvrige regler herom, der fastlægges på bekendtgørelsesniveau. Udover ovennævnte vil den foreslåede ændring ikke medføre materielle ændringer i godkendelsesproceduren i fjernkølingslovens § 5.

Til nr. 6

Det fremgår af fjernkølingslovens § 5, *stk. 2*, at Kommunalbestyrelsen godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende reovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller derunder, og at Kommunalbestyrelsen alene kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling, og som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling.

Det foreslås, at begrebet ”kølekapacitet” i fjernkølingslovens § 5, *stk. 2*, ændres til ”indfyret termisk effekt”.

Årsagen hertil er, at begrebet ”indfyret termisk effekt” blev ændret til ”kølekapacitet” i forbindelse med en lovændring i 2021. Ændringen skete på baggrund af den opfattelse, at det var tale om synonymmer og betegnelsen ”kølekapacitet” ville være lettere for kommunerne og private aktører at forstå. Dette viste sig ikke at være tilfældet. Ændringen vil således medføre, at bestemmelsen ordlyd vil være i overensstemmelse med definitionerne i energieffektivitetsdirektivet.

Til nr. 7

Fjernkølingsloven indeholder på nuværende tidspunkt ikke en generel hjemmel for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om rettigheder for kunder, der indgår aftale med en fjernkølingsvirksomhed.

Det følger af energieffektivitetsdirektivet artikel 21, *stk. 1*, at medlemsstaterne skal fastsætte regler, der sikrer at slutbrugere, og slutkunder hvis disse nævnes eksplicit, tildeles de i artiklens *stk. 2-9* fastsatte rettigheder.

Det foreslås, at der i fjernkølingslovens § 6 a indsættes et nyt *stk. 4* og *5*, hvor det fremgår af *stk. 4, 1. og 2. pkt.*, at slutkunder har ret til en kontrakt med deres leverandør, og at fjernkølingsvirksomhed skal give slutkunder og slutbrugere et resumé af de vigtigste kontraktbestemmelser, herunder priser

UDKAST

og tariffer, på en forståelig måde og i et præcist og forståeligt sprog. Det foreslås med bestemmelsen *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om slutbrugere og slutkunders rettigheder ved aftaleindgåelse med en fjernkølingsvirksomhed, samt regler om tilsyn med overholdelsen af pågældende rettigheder.

De foreslåede stykker indsættes med henblik på at implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 21.

Ved begrebet "jernkølingsvirksomhed" i fjernkølingsloven forstås en virksomhed, som har til formål at levere termisk energi i form af afkølede væsker fra centrale eller decentrale produktionssteder gennem et net til flere bygninger eller anlæg med henblik på køling af disse bygninger.

Den foreslåede *stk. 5*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte krav på bekendtgørelsesniveau, som fjernkølingsvirksomhederne skal overholde i forbindelse med indgåelse af aftaler med slutkunder og slutbrugere om levering af opvarmning og varmt brugsvand.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren herved også vil kunne fastsætte minimumskrav til, hvad kontrakten skal indeholde, og om at kunden skal modtage et resumé af de vigtigste betingelser i kontrakten. Herunder, at kontrakten bl.a. skal indeholde oplysninger om leverandørens navn og adresse, hvilke ydelser der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, hvilke typer vedligeholdelsesservicer, der indgår i kontrakten, hvordan aktuel information om gældende tariffer m.v. kan indhentes, kontraktens løbetid, betingelser for fornyelse og afslutning af kontrakten, og om hvordan procedurerne for bilæggelse af tvister iværksættes, jf. direktivets art. 21, stk. 2, litra a) – i).

Det foreslås, at bemyndigelsen også vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om distributionsvirksomhedernes pligt til at underrette slutkunderne med et passende varsel, hvis leverandøren planlægger at ændre kontraktbetingelserne, jf. direktivets art. 21, stk. 3.

Det foreslås, at bemyndigelsen også vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om, at slutkunderne skal tilbydes et bredt udvalg af betalingsmetoder, jf. direktivets art. 21, stk. 4. Det kan f.eks. være betaling via betalingsservice, girokort, dankort, m.v.

UDKAST

Det foreslås, at bemyndigelsen også vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om, at husholdningskunder, som har adgang til forudbetalings-systemer, ikke må stilles mindre fordelagtigt som følge af forudbetalings-systemerne, jf. direktivets art. 21, stk. 5.

Det foreslås, at bemyndigelsen også vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om at slutkunder, og hvor det er relevant slutbrugere, skal tilbydes rimelige og gennemsigtige vilkår og beskyttes mod urimelige eller vildledende salgsmetoder. Endvidere vil der blive fastsat krav om, at slutkunder med et handicap gives alle relevante oplysninger om deres kontrakt med deres leverandør i tilgængelige formater, jf. direktivets art. 21, stk. 6.

Endvidere foreslås det, at den foreslåede bemyndigelse vil give adgang til at fastsætte regler om, at slutbrugere og slutkunder har ret til klagebehandling, og at leverandører skal behandle klager på en enkel, retfærdig og hurtig måde.

Endelig foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om tilsyn. Det forventes, at der ved første udmøntning fastsættes regler om, at Energistyrelsen fører tilsyn med varmedistributionsvirksomhedernes overholdelse af reglerne. Lever kontrakten f.eks. ikke op til kravene i bekendtgørelsen, kan Energistyrelsen udstede et påbud over for den pågældende varmedistributionsvirksomhed. Er der derimod tale om en overtrædelse af kontraktbestemmelser, vil Ankenævnet på Energiområdet have kompetence til at behandle forbrugerens klage over leverandøren.

Der vil være tale om minimumskrav. Reglerne, som vil blive fastlagt på baggrund af bemyndigelsen i den foreslåede *stk. 5*, vil således ikke skulle ses som en udtømmende regulering af aftaler mellem parterne. De nye regler om kundernes kontraktrettigheder vil supplere den generelle forbrugerlovgivning, som bl.a. omfatter aftaleloven, forbrugeraftaleloven, købeloven, markedsføringsloven og e-handelsloven. Regler fastsat i medfør af den foreslåede § 6 a, stk. 5, vil gælde for alle distributionsvirksomheder, herunder private, forbrugerejede og kommunale.

Begrebet slutkunder er defineret som en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse, mens slutbrugere skal forstås som en fysisk eller juridisk person, som ikke har en direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren. Slutkunder og slutbrugere er nærmere defineret i energieffektivitetsdirektivet art. 2, nr. 28 og 53. Det forventes, at begreberne

UDKAST

også vil blive defineret ved bekendtgørelse. Begreberne er defineret på samme måde i § 1, stk. 1, nr. 12 og 13, og bekendtgørelse nr. 734 af 23. maj. 2022 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtigelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v. (herefter energioplysningsbekendtgørelsen).

Det forventes, at udmøntningen af reglerne om kontraktrettigheder på varme- og køleområdet bliver fastsat i én samlet bekendtgørelse. Det skyldes, at der efter direktivet gælder de samme grundlæggende rettigheder på begge forsyningsområder.

Til § 3

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om varmforsyning (varmforsyningsloven) indeholder en henvisning til, at loven gennemfører direktivforpligtelser, herunder det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Det foreslås, at *fodnoten* til varmforsyningslovens titel nyaffattes, hvorefter det bl.a. vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet, som skal være gennemført i dansk ret senest den 11. oktober 2025.

Til nr. 2

Det følger af § 4 a i lov om varmforsyning (varmforsyningsloven), at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på at fremme udnyttelse af overskudsvarme godkender projekter vedrørende etablering af nye anlæg og omfattende reovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Reglerne i varmforsyningslovens § 4 a er udmøntet i bekendtgørelse om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg (herefter projektbekendtgørelsen), med hjemmel i varmforsyningslovens § 5. Af

UDKAST

varmeforsyningslovens § 5 følger, at klima-, energi- og forsyningsministeren, efter forhandling med de kommunale organisationer, kan fastsætte regler om planlægningen efter lovens § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter lovens §§ 4 og 4 a.

§ 4 a i varmeforsyningsloven udgjorde implementeringen af det tidligere energieffektivitetsdirektiv artikel 14 om cost-benefit-analyser. Bestemte dele af den tidligere artikel om cost-benefit-analyser er ikke videreført i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Det foreslås, at § 4 a ophæves.

Det vurderes hensigtsmæssigt at ophæve § 4 a i varmeforsyningsloven, da bemyndigelsen om cost-benefit-analyser skulle udvides til at gælde flere typer af anlæg, og fordi at bestemte dele af den tidligere bestemmelse ikke længere skal være gældende i dansk lovgivning. Ophævelsen af bestemmelsen har derfor til formål at sikre, at omarbejdede energieffektivitetsdirektiv ikke overimplementeres.

I stedet henvises der til den foreslåede § 23 q om cost-benefit-analyser, og udarbejdelse af cost-benefit-analyser vil fremadrettet blive reguleret i en ny selvstændig bekendtgørelse.

Den foreslåede ophævelse af § 4 a vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere skal godkende projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW. Det følger heraf, at anlæg, som på nuværende tidspunkt er omfattet af varmeforsyningslovens § 4 a, i stedet vil være omfattet af varmeforsyningslovens § 4. Det vil således være kommunalbestyrelsen, der fremover godkender projekter vedrørende etablering eller omfattende renovering af anlæg med en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Til nr. 3

[Konsekvensændring som følge af, at § 4 a udgår (se nr. 2).]

Til nr. 4

[Konsekvensændring som følge af, at § 4 a udgår (se nr. 2).]

Til nr. 5.

UDKAST

Varmeforsyningsloven indeholder på nuværende tidspunkt ikke en generel hjemmel, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om rettigheder for kunder, der indgår aftale med en varmedistributionsvirksomhed.

Det følger af energieffektivitetsdirektivet, artikel 21, stk. 1, at medlemsstaterne skal fastsætte regler, der sikrer at slutbrugere, og slutkunder hvis disse nævnes eksplicit, tildeles de i artiklens stk. 2-9 fastsatte rettigheder.

Det foreslås, at der i varmforsyningslovens § 20 d indsættes et nyt *stk. 3* og *4*, hvor det fremgår af *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, at slutkunder har ret til en kontrakt med deres leverandør, og at varmedistributionsvirksomheden skal give slutkunder og slutbrugere et resumé af de vigtigste kontraktbestemmelser, herunder priser og tariffer, på en forståelig måde og i et præcist og forståeligt sprog. Det foreslås med bestemmelsen *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om slutbrugere og slutkunders rettigheder ved aftaleindgåelse med en fjernkølingsvirksomhed, samt regler om tilsyn med overholdelsen af pågældende rettigheder.

De foreslåede stykker indsættes med henblik på at implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 21.

Ved begrebet ”varmedistributionsvirksomhed” i varmforsyningsloven forstås en virksomhed, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand.

Den foreslåede *stk. 4* vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte krav på bekendtgørelsesniveau, som varmedistributionsvirksomhederne skal overholde i forbindelse med indgåelse af aftaler med slutkunder og slutbrugere om levering af opvarmning og varmt brugsvand. Der vil være tale om minimumskrav. Reglerne vil således ikke skulle ses som en udtømmende regulering af aftaler mellem parterne. De nye regler om kundernes kontraktlige rettigheder vil supplere den generelle forbrugerlovgivning, som bl.a. omfatter aftaleloven, forbrugerftaleloven, købeloven, markedsføringsloven og e-handelsloven.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren også vil kunne fastsætte minimumskrav til, hvad kontrakten skal indeholde og at kunden skal modtage et resumé af de vigtigste betingelser i kontrakten. Herunder,

UDKAST

at kontrakten bl.a. skal indeholde oplysninger om leverandørens navn og adresse, hvilke ydelser der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, hvilke typer vedligeholdelsesservicer, der indgår i kontrakten, hvordan aktuel information om gældende tariffer m.v. kan indhentes, kontraktens løbetid, betingelser for fornyelse og afslutning af kontrakten, og om hvordan procedurerne for bilæggelse af tvister iværksættes, jf. direktivets art. 21, stk. 2, litra a) – i).

Det foreslås, at bemyndigelsen også vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om varmedistributionsvirksomhedernes pligt til at underrette slutkunderne med et passende varsel, hvis leverandøren planlægger at ændre kontraktbetingelserne, jf. direktivets art. 21, stk. 3.

Det foreslås, at bemyndigelsen også vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om, at slutkunderne skal tilbydes et bredt udvalg af betalingsmetoder, jf. direktivets art. 21, stk. 4. Det kan f.eks. være betaling via betalingsservice, girokort, dankort, m.v.

Det foreslås, at bemyndigelsen også vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om, at husholdningskunder, som har adgang til forudbetalings-systemer, ikke må stilles mindre fordelagtigt som følge af forudbetalings-systemerne, jf. direktivets art. 21, stk. 5. Direktivet indeholder ikke en definition på husholdningskunder, men det forventes, at begrebet vil blive defineret i bekendtgørelsen som en forbruger, der køber fjernvarme eller varmt brugsvand til eget eller hovedsagelig til eget husholdningsforbrug.

Det foreslås, at bemyndigelsen også vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om at slutkunder, og hvor det er relevant slutbrugere, skal tilbydes rimelige og gennemsigtige vilkår og beskyttes mod urimelige eller vildledende salgsmetoder. Endvidere vil der blive fastsat krav om, at slutkunder med et handicap gives alle relevante oplysninger om deres kontrakt med deres leverandør i tilgængelige formater, jf. direktivets art. 21, stk. 6.

Endvidere foreslås det, at den foreslåede bemyndigelse også giver adgang til at fastsætte regler om, at slutbrugere og slutkunder har ret til klagebehandling, og at leverandører skal behandle klager på en enkel, retfærdig og hurtig måde.

Endelig foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om tilsyn. Det forventes, at der ved første udmøntning fastsættes regler om, at Energistyrelsen fører tilsyn med varmedistributionsvirksomhedernes overholdelse af reglerne. Lever kontrakten f.eks. ikke op til

UDKAST

kravene i bekendtgørelsen, kan Energistyrelsen udstede et påbud over for den pågældende varmedistributionsvirksomhed. Er der derimod tale om en overtrædelse af kontraktbestemmelser, vil Ankenævnet på Energiområdet have kompetence til at behandle forbrugerens klage over leverandøren.

Regler fastsat i medfør af den foreslåede § 20 d, *stk. 4*, vil gælde for alle varmedistributionsvirksomheder, herunder private, forbrugerejede og kommunale.

Begrebet slutkunder er defineret som en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse, mens slutbrugere skal forstås som en fysisk eller juridisk person, som ikke har en direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren. Slutkunder og slutbrugere er nærmere defineret i energieffektivitetsdirektivet art. 2, nr. 28 og 53. Det forventes, at begreberne også vil blive defineret ved bekendtgørelse. Begreberne er defineret på samme måde i § 1, stk. 1, nr. 12 og 13, og bekendtgørelse nr. 734 af 23. maj. 2022 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtigelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v. (herefter energioplysningsbekendtgørelsen).

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren også vil kunne fastsætte minimumskrav til, hvad kontrakten skal indeholde og at kunden skal modtage et resumé af de vigtigste betingelser i kontrakten. Herunder, at kontrakten bl.a. skal indeholde oplysninger om leverandørens navn og adresse, hvilke ydelser der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, hvilke typer vedligeholdelsesservicer, der indgår i kontrakten, hvordan aktuel information om gældende tariffer m.v. kan indhentes, kontraktens løbetid, betingelser for fornyelse og afslutning af kontrakten, og om hvordan procedurerne for bilæggelse af tvister iværksættes, jf. direktivets art. 21, stk. 2, litra a) – i).

Det foreslås, at bemyndigelsen også vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om varmedistributionsvirksomhedernes pligt til at underrette slutkunderne med et passende varsel, hvis leverandøren planlægger at ændre kontraktbetingelserne, jf. direktivets art. 21, stk. 3.

Det forventes, at udmøntningen af reglerne om kontraktlige rettigheder på varme- og køleområdet bliver fastsat i én samlet bekendtgørelse. Det skyldes, at der efter direktivet gælder de samme grundlæggende rettigheder på begge forsyningsområder.

Til nr. 6

UDKAST

Kapitel 4 c i lov om varmforsyning lyder ”Energieffektivitetsordning for overskudsvarme” og indeholder § 23 o, der regulerer energieffektivitetsordningen.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 4 c nyaffattes til ”Energieffektivitetsordning for overskudsvarme m.v.”

Formålet med den foreslåede ændring af overskriften til kapitel 4 c er at skabe sammenhæng til den foreslåede §§ 23 p og 23 q, jf. lovforslagets § 3, nr. 5, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren skal fastsætte regler om effektive fjernvarmesystemer samt udarbejdelse af cost-benefit-analyser på anlægsniveau.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 5, for en nærmere redegørelse af de nye bestemmelser i kapitel 4 c.

Til nr. 7

Lov om varmforsyning (varmforsyningsloven) indeholder regler, der har til formål at fremme samproduktion af el og varme, samt regler om en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme med henblik på at sikre energieffektiviseringen i fjernvarmen.

Det følger af formålsbestemmelsen i varmforsyningslovens § 1, stk. 2, at tilrettelæggelsen af varmforsyningen skal ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt. Samproduktion af el og varme medfører væsentlige miljømæssige og samfundsøkonomiske fordele i kraft af den mere effektive ressourceudnyttelse.

Det følger endvidere af varmforsyningslovens § 23 o, at virksomheder, der er registreret efter lov om merværdiafgift (momsloven), kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme. Bestemmelsen indebærer, at virksomheder, der ønsker at indgå i ordningen, skal gennemgå deres produktionsforhold for at undersøge, om virksomheden lever op til kravet om en energieffektiv produktion både med henblik på at reducere energiforbruget og for at begrænse den såkaldte »falske« overskudsvarme.

varmforsyningsloven indeholder på nuværende tidspunkt ikke specifikke regler om, hvornår eller i hvilke tilfælde fjernvarme- eller fjernkølingssystemer kan anses for at være effektive. Der er heller ikke

UDKAST

regler, som entydigt bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler herom.

Det foreslås, at der efter § 23 o i varme-forsyningsloven indsættes en ny § 23 p.

Det foreslås i § 23 p, *stk. 1*, at klima-, energi og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernvarmesystem skal overholde for at være et effektivt fjernvarmesystem.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til på bekendtgørelsesniveau at fastsætte regler, der gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 1 i relation til varmforsyning. Regler fastsat i medfør af den foreslåede § 23 p, vil gælde for alle fjernvarmesystemer, herunder private, forbrugerejede og kommunale.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi, og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om, hvilken andel af vedvarende energi, der skal tilføjes et fjernvarmesystem, før det kan anses for at være effektivt. Frem til 31. december 2027 skal et system, der anvender mindst 50% vedvarende energi, 50% spildvarme, 75% kraftvarme eller 50% af en kombination af energi og varme af den nævnte art, for at det kan anses for at være effektivt, jf. energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 1, litra a. Herefter vil ministeren løbende skærpe kravene i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 1, litra b-f. Således vil et fjernvarmesystem efter den 1. januar 2050 kun kunne anses som effektivt, hvis det udelukkende anvender vedvarende energi, udelukkende anvender spildvarme eller udelukkende en kombination af vedvarende energi og spildvarme.

Ved vedvarende energi forstås vedvarende energi, som defineret i den til enhver tid gældende lov om fremme af vedvarende energi.

Ved spildvarme forstås overskudsvarme, som defineret i den til enhver tid gældende varmforsyningslov. Det følger af varmforsyningslovens § 1 a, nr. 2, at der ved overskudsvarme forstås uundgåelig varme produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem.

UDKAST

Ved kraftvarme forstås kraftvarmeanlæg, som er anlæg til samtidig produktion af termisk energi og elektrisk eller mekanisk energi i en og samme proces.

Det foreslås i § 23 p, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvornår et fjernvarmesystem skal være effektivt samt krav til operatører af fjernvarmesystemer, der ikke opfylder kriterierne for at være et effektivt fjernvarmesystem.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om, at fjernvarmesystemer, når de opføres eller får foretaget en omfattende reovering, skal være effektive og dermed opfylde kriterierne fastsat i medfør af *stk. 1*. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i den forbindelse vil fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kun kan godkende et projektforslag for kollektive varmforsyningsanlæg, hvis anlæggets fjernvarmesystemer opfylder kriterierne fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse i *stk. 1*.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivet art. 2, nr. 50, på bekendtgørelsesniveau vil fastsætte regler om, at der ved omfattende reovering skal forstås en reovering, hvis omkostninger overstiger 50 % af investeringsomkostningerne for en ny lignende enhed.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau vil fastsætte regler om, at operatører af alle eksisterende fjernvarmesystemer med en samlet varmeproduktion på mere end 5 MW, som ikke opfylder kriterierne for at være effektive, fra 1. januar 2025 og derefter hvert femte år skal udarbejde en plan for, hvordan systemet kan opfylde kriterierne og dermed blive effektivt. Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at planen skal tage udgangspunkt i de kriterier, der finder anvendelse på tidspunktet for udarbejdelsen af planen.

Det forventes endvidere, at ministeren vil fastsætte regler om, at planen skal udarbejdes med henblik på at sikre et mere effektivt forbrug af primærenergi, reducere distributionstab og øge andelen af vedvarende energi i varmforsyningen.

Det forventes desuden, at ministeren vil fastsætte regler om, at planen skal beskrive planlagte foranstaltninger, der sikrer, at systemet opfylder

UDKAST

kriterierne for at være et effektivt fjernvarmesystem. Relevante foranstaltninger kunne eksempelvis være bedre udnyttelse af overskudsvarme, integration af varmelagring, integration af mere vedvarende energi og/eller integration af højeffektiv kraftvarmeproduktion.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at planen skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen vil i deres godkendelse skulle vurdere, om de angivne foranstaltninger i planen på tilstrækkelig vis sikrer, at fjernvarmesystemet vil kunne efterleve kriterierne for at være effektivt.

Det er på nuværende tidspunkt ikke forventningen, at der vil blive fastsat regler om, hvornår foranstaltningerne i planen skal gennemføres. Det kan dog ændre sig, hvis der bliver et behov for det.

Det forventes endvidere, at ministeren vil fastsætte regler om, at hvis fjernvarmesystemet 5 år efter kommunalbestyrelsens godkendelse af planen fortsat ikke efterlever de gældende kriterier for at være et effektivt fjernvarmesystem, vil operatøren skulle udarbejde en ny plan, som igen vil skulle godkendes af kommunalbestyrelsen.

Ved fjernvarmesystem menes et system til produktion, distribution og/eller transmission af termisk energi i form af damp eller varmt vand fra centrale eller decentrale produktionssteder gennem et net til flere bygninger eller anlæg til brug for opvarmning.

Ved operatører af fjernvarmesystemer menes private eller offentlige virksomheder, der ejer og driver et fjernvarmesystem. Operatøren af et fjernvarmesystem er således en varmforsyningsvirksomhed, som er driftsansvarlig for enten produktion, transmission eller distribution af et fjernvarmesystem.

Med eksisterende fjernvarmesystemer menes fjernvarmesystemer, der er opført og idriftsat inden direktivets ikrafttræden den 11. oktober 2025.

Det foreslås, at der efter § 23 p indsættes en ny § 23 q.

Det foreslås i § 23 q, *stk. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at der for visse anlæg skal udarbejdes en cost-benefit-analyse med henblik på vurdering af udnyttelse af overskudsvarme, forud for at et anlæg planlægges opført eller får foretaget en omfattende renovering.

UDKAST

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på at vurdere den økonomiske gennemførlighed af at øge energieffektiviteten i varmforsyningen, kan fastsætte regler om, at der gennemføres en cost-benefit-analyse på anlægsniveau, hvis en række nærmere bestemte anlæg planlægges opført eller får foretaget en omfattende vurdering.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at kravet om at udarbejde cost-benefit-analyser vil gælde for de anlæg, som nævnes i energieffektivitetsdirektivet artikel 26, stk. 7, litra b-d. Typerne af anlæg som bliver berørt af bestemmelsen er industrianlæg over 8 MW, servicefaciliteter over 7 MW og datacentre over 1 MW.

Industrianlæg over 8 MW er termiske anlæg med et årligt gennemsnitligt energiforbrug på over 8 MW, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Et industri-anlæg skal forstås som en industriel virksomhed, som afbrænder et eller flere brændsler til at generere varme, der bruges som led i virksomhedens produktionskæde. Dette kan f.eks. være en industriel virksomhed, der producerer cement, da selve cementproduktionen kræver varme ved meget høje temperaturer, som typisk opnås ved afbrænding af brændsler.

Servicefacilitet over 7 MW er anlæg med et årligt gennemsnitligt energiforbrug på over 7 MW, som yder en service andet end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det kan eksempelvis være et spildevandsrensingsanlæg, krematorie, transformerstation eller et indkøbscenter. Det vurderes, at der vil være relativt få servicefaciliteter af den størrelse i Danmark.

Datacentre over 1 MW er anlæg med en samlet maksimal el-kapacitet på over 1 MW, som er en bygning eller gruppe af bygninger, som f.eks. anvendes til at rumme, forbinde og drive computersystemer, servere og dertil hørende udstyr til lagring, såvel som behandling, distribution af data og dertil knyttede aktiviteter. Et datacenter kan foretage et eller flere af på gældende aktiviteter.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at cost-benefit-analysen skal gennemføres i samarbejde med de virksomheder, der har ansvaret for driften af faciliteten. Det betyder, at virksomheden som har ansvaret for driften af faciliteten, altid har ansvaret

UDKAST

for udarbejdelsen af cost-benefit-analysen. Det kan eksempelvis være i tilfælde af, at en ekstern konsulent hyres til at udarbejde cost-benefit-analysen for en virksomhed. Det vil i alle tilfælde vil være virksomheden, som har ansvaret for, at der udarbejdes en korrekt og tilstrækkelig cost-benefit-analyse.

Det forventes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau vil fastsætte regler om, at visse anlæg kan fritages for at udarbejde en cost-benefit-analyse. Hensynet med at fritage anlæg vil være begrundet i en vurdering af, at de pågældende anlæg f.eks. allerede anvender overskudsvarme i et fjernvarmenet eller direkte til rumopvarmning, eller hvis at det vurderes uhensigtsmæssigt at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme i tilfælde af, at anlægget ligger for langt væk fra et fjernvarmenet til, at varmen kan udnyttes uden for store varmetab.

Det foreslås i § 23 q, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om udarbejdelsen og indholdet af cost-benefit-analysen, herunder krav om godkendelse af cost-benefit-analyserne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om udarbejdelsen og indholdet af cost-benefit-analysen, herunder krav om at cost-benefit-analyserne skal godkendes efter energieffektivitetsdirektivet artikel 26, stk. 9. I henhold til energieffektivitetsdirektivets artikel 26, stk. 7, skal cost-benefit-analysen udarbejdes i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets bilag XI.

Det foreslås i § 23 q, *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om, at oplysningerne som minimum bør indeholde data om tilgængelige varmforsyningsmængder og temperatur, antal planlagte driftstimer pr. år og lokaliteternes geografiske beliggenhed. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at oplysninger også skal indeholde anden relevant data. Endeligt vil klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere fastsætte regler om, at den pågældende data offentliggøres under behørig hensyntagen til deres potentielle følsomhed.

UDKAST

Det foreslås, at der efter § 23 p, og foreslået ny § 23 q, indsættes ny§ 23 r, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler for datacentres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genindvinding af overskudsvarme.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at datacentre, med en samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW, skal udnytte overskudsvarmen eller skal anvende andre former for genvinding af overskudsvarme, medmindre de kan påvise, at det ikke er teknisk eller økonomisk gennemførligt i henhold til reglerne om cost-benefit-analyser, som fastlægges på baggrund af den foreslåede § 23 q.

Med samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW menes maksimal el-kapacitet på over 1 MW.

Med økonomisk gennemførlighed menes, at indtægterne skal være højere end udgifterne forbundet med at udnytte overskudsvarmen. Et eksempel på at det er økonomisk gennemførligt kan være, at summen af tilbagediskonterede indtægter i den økonomiske og finansielle analyse overstiger summen af tilbagediskonterede omkostninger.

Med teknisk gennemførlighed menes, at det kan lade sig gøre rent teknisk at udnytte overskudsvarmen. Et eksempel på at det ikke er teknisk gennemførligt kan være, at temperaturen på overskudsvarmen er for lav til, at det vil være energieffektivt at udnytte varmen, eller at der er for langt til nærmeste fjernvarmenet, hvorfor varmetabet vil være for stort.

Til nr. 8

[Konsekvensændring som følge af, at § 4 a udgår (se nr. 2).]

Til § 4

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder en henvisning til, at loven gennemfører direktivforpligtelser, herunder det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

UDKAST

Det foreslås, at *fodnoten* til titlen til lov om fremme af energibesparelser i bygninger nyaffattes, hvorefter det bl.a. vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af *fodnoten* vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet, som skal være gennemført i dansk ret senest den 11. oktober 2025.

Til nr. 2

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder i kapitel 8 regler om supplerende krav til offentlige bygninger.

Det fremgår af lovens § 21, stk. 1, nr. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i lovens § 22, stk. 1, skal foretage indberetning af overordnede forbrugstal vedrørende bygningers energi- og vandforbrug. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at ændre § 21, stk. 1, *nr.* 5, således at ”overordnede” udgår, og at der efter vandforbrug indsættes ”og oplysninger om bygninger m.v., eksempelvis om renoveringer af bygninger”.

Ændringen vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af energi- og vandforbrug for bygninger og regler om indberetning af oplysninger om bygninger, eksempelvis om renoveringer af bygninger.

Den foreslåede bemyndigelse vil give mulighed for at fastsætte regler for de i § 22, stk. 1, nævnte offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er; 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentliges vegne, 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse. Efter § 21, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren

UDKAST

undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis fra krav i regler fastsat i medfør af stk. § 22, stk. 1-4.

Ændringen skal også ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7. Den gældende bemyndigelse i § 21, stk. 1, nr. 5 giver mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, skal foretage indberetning af overordnede forbrugstal vedrørende bygningers energi- og vandforbrug. Dette fremstår ikke sammenhængende med lovforslagets § 1, nr. 7, hvor der ikke foreslås begrænsninger i opgørelsen af vand- og energiforbrug.

Den foreslåede ændring vil bidrage til at muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 med hensyn til opgørelse og rapportering af årlige renoveringer til EU-kommissionen, samt bidrage til fortegnelsen over offentlige organers bygninger, jf. artikel 6, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne forpligtes til at oprette, ajourføre og offentliggøre en fortegnelse over offentlige organers ejede og benyttede bygninger. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det forventes, at der efter den foreslåede bemyndigelse vil kunne fastsættes regler målrettet offentlige organer om indberetning af oplysninger om renoveringer, såfremt tilstrækkelige oplysninger ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder, eksempelvis fra BBR-registret eller energimærkningsdatabasen.

Definitionen af offentlige organer forventes på samme vis som ved bekendtgørelse nr. 761 af 18 juni 2024 om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder at skulle fremgå af en bekendtgørelse og udfoldes nærmere ved vejledning herfor, når de foreslåede bemyndigelser udmøntes. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 7. Offentlige organer er i bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn defineret som nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 13.

Indhentning, indberetning og offentliggørelse af oplysninger vil ske under hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter og af hensyn til behandling af energi-

UDKAST

vandforbrugsoplysninger, der kan henføres til en person. Der henvises i øvrigt til pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bemyndigelse udgør sammen med gældende § 6, stk. 1, nr. 2 og stk. 2 og de foreslåede bemyndigelser i § 13, stk. 4. nr. 5 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i § 21, stk. 1, nr. 5 og § 21 stk. 5 og 6 lov om fremme af energibesparelser i bygninger rammen for at gennemførelsen af forpligtelsen ved energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 5.

Den foreslåede ændring vil give mulighed for at fastsætte regler for en større kreds, end hvad direktivet kræver. Det er ikke hensigten at udnytte den nye bemyndigelse til at fastsætte regler, der går videre, end hvad direktivet forudsætter, medmindre der indgås politisk aftale herom eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration.

Til nr. 3

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder i kapitel 8 regler om supplerende krav til offentlige bygninger.

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som afgrænset i lovens § 22, stk. 1, skal overholde en række nærmere oplyste forhold, jf. § 21, stk. 1. Det omfatter bl.a. mulighed for at fastsætte regler om, at der ved lejeaftale for bygninger skal sikres, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 1, nr. 7, at der ved køb af bygninger inden for den statslige forvaltning skal sikres, at disse bygninger opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 8, og at der ved køb af bygninger ellers skal tilskyndes til at sikre, at bygningerne opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 1, nr. 9. Ministeren kan undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis ved fastsættelse af reglerne, jf. § 21, stk. 5.

Bemyndigelsen er i lovens § 22, stk. 1, afgrænset til 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentliges vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

UDKAST

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at § 21, stk. 1, nr. 7-9, ophæves.

De foreslåede ophævelser vil medføre, at bemyndigelserne i § 21, stk. 1, nr. 7-9, om fastsættelse af energikrav, som vil finde anvendelse ved indgåelse af lejeaftale eller køb af bygninger, vil udgå.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, hvor det foreslås at indsætte en ny § 12 om offentlige udbud i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion. Bemyndigelserne vil indholdsmæssigt videreføres med de nye bemyndigelsesbestemmelser om offentlige udbud, som foreslås indsat i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, således at bestemmelserne om energieffektivitet i offentlige udbud samles i én lov.

§ 21, stk. 1, nr. 10 og 11, bliver herefter nr. 7 og 8.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 21, stk. 2, nr. 10 og 11, der bliver nr. 7 og 8, er en lovteknisk konsekvens af, at nr. 7-9 ophæves.

Til nr. 4

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder ingen bestemmelser, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger, som ejes eller lejes, offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1. Loven indeholder heller ingen bestemmelser, der giver ministeren mulighed for at offentliggøre oplysninger om energi- og vandforbrug og offentliggøre oplysninger om bygninger, som ejes eller lejes af de offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, eksempelvis offentliggørelse af oplysninger om renoveringer af bygninger.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5* i § 21, hvorefter klima-, energi-, og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger af bygninger, som ejes eller lejes af de offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, eksempelvis om renoveringer af bygninger.

Den foreslåede bemyndigelse indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil få mulighed for at fastsætte regler om indhentning

UDKAST

af oplysninger om offentlige institutioners og virksomheder m.v. ejede eller lejede bygninger uden institutionernes og virksomhedernes m.v. involvering.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7. Den foreslåede ændring vil bidrage til at muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 med hensyn til opgørelse og rapportering af årlige reoveringer til EU-kommissionen, samt bidrage til fortegnelsen over offentlige organers bygninger, jf. artikel 6, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne forpligtes til at oprette, ajourføre og offentliggøre en fortegnelse over offentlige organers ejede og benyttede bygninger.

Den foreslåede bemyndigelse udgør sammen gældende § 6, stk. 1, nr. 2 og stk. 2 og de foreslåede bemyndigelser i § 13, stk. 4. nr. 5 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i § 21, stk. 1, nr. 5 og § 21, stk. 6 lov om fremme af energibesparelser i bygninger rammen for at gennemførelsen af forpligtelsen ved energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 5.

Det foreslås at indsætte nyt *stk. 6* i § 21, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan offentliggøre de i stk. 1, nr. 5 indberettede oplysninger og de i stk. 5 indhentede oplysninger.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan offentliggøre indberettede oplysninger efter stk. 1, nr. 5, om energi- og vandforbrug og om bygninger m.v. og indhentede oplysninger efter stk. 5, om bygninger m.v. Det forventes, at der vil blive offentliggjort oplysninger om reoveringer af bygninger, som ejes eller lejes af offentlige organer.

Den foreslåede ændring vil bidrage til at muliggøre implementering af energieffektivitetsdirektivets artikel 6 med hensyn til opgørelse og rapportering af årlige reoveringer til EU-kommissionen, samt bidrage til fortegnelsen over offentlige organers bygninger, jf. artikel 6, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne forpligtes til at oprette, ajourføre og offentliggøre en fortegnelse over offentlige organers ejede og benyttede bygninger.

Den foreslåede bemyndigelse udgør sammen med gældende § 6, stk. 1, nr. 2 og stk. 2 og de foreslåede bemyndigelser i § 13, stk. 4. nr. 5 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i § 21, stk.

UDKAST

1, nr. 5 og § 21, stk. 6 lov om fremme af energibesparelser i bygninger rammen for at gennemførelsen af forpligtelsen ved energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 5.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7. Bestemmelsen vil sikre sammenhæng med lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, hvorefter der også kan offentliggøres indberettede og indhentede oplysninger.

Regler fastsat i medfør af bemyndigelsen vil kunne blive anvendt i situationer, hvor offentlige organer ikke overholder reglerne om indberetning, eller oplysninger ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder.

Det er ikke hensigten, at udnytte bemyndigelse til at fastsætte regler, der går videre end hvad direktivet kræver, medmindre der indgås aftale herom. Udmøntning af regler vil endvidere følge retningslinjerne for implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering og principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Indhentning, indberetning og offentliggørelse af oplysninger vil ske under hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter og af hensyn til behandling af energivandforbrugsoplysninger, der kan henføres til en person. Der henvises i øvrigt til pkt. 4. om behandling af personoplysninger i lovforslagets almindelige bemærkninger

Det er ikke hensigten at udnytte bemyndigelsen til at offentliggøre flere oplysninger, end hvad direktivet kræver, medmindre der indgås aftale herom. Udmøntning af regler vil endvidere følge implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering og principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Til § 5

Til nr. 1

Lov om elforsyning (herefter elforsyningsloven) indeholder bl.a. regler om energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailledet for så vidt angår elforsyningen. Loven indeholder desuden en række bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

UDKAST

Af lovens formålsbestemmelser i § 1, stk. 1, fremgår, at loven har til formål at sikre, at elforsyningen tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensyn til klima, miljø, elforsyningsikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi. Endvidere fremgår, at loven skal fremme effektiv energianvendelse og fleksibilitet i energisystemet, sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og sikre konkurrencen i energisektoren, jf. lovens § 1, stk. 2, nr. 3-6.

I lovens § 5, nr. 12, defineres elhandelsvirksomheder som virksomheder, der sælger elektricitet til eller køber elektricitet af den, der omfattes af et aftagenummer, eller virksomhed, de sælger elektricitet på engrosmarkedet.

I lovens § 5, nr. 22, defineres kollektive elforsyningsvirksomheder som offentligt eller privatejede elforsyningsvirksomheder med bevilling samt elforsyningsvirksomhed, der varetages af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3 i lov om Energinet, som på offentligt regulerede vilkår har til formål at udføre aktiviteter som net-, transmissions-, eller systemansvarlig virksomhed.

I elforsyningslovens § 5, nr. 26, defineres netvirksomheder som virksomheder med bevilling, der driver distributionsnet.

I elforsyningslovens § 5, nr. 30, defineres systemansvarlige virksomheder som virksomheder, der har det overordnede ansvar for at opretholde elforsyningsikkerhed og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende elforsyningssystem.

Af lovens § 20 a, stk. 1, følger, at transmissions- og netvirksomhedsvirksomheder skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver virksomhedernes tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd. Virksomhederne skal sikre overholdelse af et program for intern overvågning samt sikre, at det kontrolleres på passende måde. En årsberetning med en beskrivelse af programmet samt kontrollen af dette skal offentliggøres og anmeldes til Forsyningstilsynet. Efter lovens § 20 a, stk. 2, skal de omfattede virksomheder endvidere udpege en uafhængig overvågningsansvarlig.

Af elforsyningslovens § 28 b, stk. 1, 1. pkt., følger, at Energinet som systemansvarlig virksomhed skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver Energinets tiltag for at forhindre ikke-diskriminerende adfærd.

UDKAST

Af elforsyningslovens § 31, stk. 1, følger, at Energinet ved udførelsen af sine opgaver skal bidrage til at sikre, at der skabes de bedst mulige betingelser for konkurrence på markeder for produktion og handel med elektricitet, jf. lovens § 1, stk. 2.

Af elforsyningslovens § 31, stk. 2, følger, at Energinet skal stille vilkår for brugernes adgang til at benytte virksomhedens ydelser, og at disse vilkår skal være objektive, ikkediskriminerende og offentligt tilgængelige og blandt andet kan vedrøre forhold, som bidrager til at sikre bedst mulig konkurrence for produktion og handel med elektricitet, i medfør af lovens § 31, stk. 2, 2. pkt., nr. 3.

Endvidere fremgår bestemmelser af elforsyningslovens kapitel 10 om regulering af priser og betingelser for kollektive elforsyningsvirksomheder og registrerede elhandelsvirksomheder på detailmarkedet. F.eks. fremgår af lovens § 73 a, stk. 1, at priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet, herunder for levering af ydelser til de kollektive elforsyningsvirksomheder, fastsættes af de kollektive elforsyningsvirksomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Herudover følger af elforsyningslovens 83, stk. 2, at Forsyningstilsynet gør Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan være i strid med konkurrencelovgivningen.

Den gældende 1. fodnote til titlen til elforsyningsloven indeholder en henvisning til, at loven gennemfører direktivforpligtelser, herunder det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Det foreslås, at *fodnoten* til elforsyningslovens titel nyaffattes, hvorefter det bl.a. vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet, som skal være gennemført i dansk ret senest den 11. oktober 2025.

Henvisningen til energieffektivitetsdirektivet vil bl.a. skulle forstås som, at elforsyningsloven sammenholdt med netvirksomhedsbekendtgørelsen

UDKAST

allerede implementerer dele af energieffektivitetsdirektivet, navnlig artikel 29, stk. 8, om forbud mod konkurrenceforvridende og diskriminerende adfærd på markedet for energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailledet, samt tilhørende definitioner i direktivets artikel 2.

Det bemærkes, at eventuelle regler, der er eller vil blive udstedt i medfør af lovens bemyndigelser til at fastsætte krav til distributionsselskaber og elmarkeder, på samme vis som elforsyningsloven bør indeholde en notehenvielse om gennemførelse af dele af energieffektivitetsdirektivet.

Til nr. 2

Det følger af elforsyningsloven, at lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensyn til klima, miljø, elforsyningsikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi. I henhold til bestemmelsens stk. 2 skal loven i overensstemmelse med nævnte hensyn bl.a. fremme effektiv energianvendelse og sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer.

Efter § 20 i elforsyningsloven, skal transmissions- og netvirksomheder sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser. Endvidere skal netvirksomheder måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elkunder eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde, jf. § 22, stk. 1, nr. 2 i elforsyningsloven.

Det fremgår af § 22, stk. 1, nr. 5 og 7 i elforsyningsloven, at en netvirksomhed skal sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser og basere udviklingen af nettet i netvirksomhedens netområde på en gennemsigtig netudviklingsplan, som netvirksomheden skal offentliggøre hvert andet år.

Det specificeres i § 19 i bekendtgørelse nr. 1655 af 4. december 2023 om varetage af netvirksomhedsaktiviteter (netvirksomhedsbekendtgørelsen), at netudviklingsplanen skal indeholde en opgørelse af det forventede behov for alternative løsninger til netinvesteringer såsom fleksibelt elforbrug eller energieffektivitet.

Efter § 18, stk. 1-2 i netvirksomhedsbekendtgørelsen skal netudviklingsplanerne indeholde behovsvurdering i forhold til udvidelser eller opgraderinger skal være målrettet de forventede udfordringer i relation

UDKAST

til netinfrastrukturen, såsom kapacitetsbegrænsninger eller spændingsregulering, med særlig vægt på spændingsniveauer på eller over 50 kV. Stk. 2. Såfremt netvirksomheden har forventning om relevante udfordringer i relation til netinfrastrukturen, såsom kapacitetsbegrænsninger eller spændingsregulering, på spændingsniveauer under 50 kV, skal disse desuden fremgå. Relevante udfordringer er situationer, der potentielt kan løses varigt eller midlertidigt ved anvendelse af alternative løsninger til netinvesteringer såsom anskaffelse af fleksibilitetsydelse eller energieffektivitetsforanstaltninger.

Kapitel 8 i netvirksomhedsbekendtgørelsen indeholder regler angående fleksibilitetsydelse, som skal være med til at sikre optimal udnyttelse af ressourcer, garantere sikker og effektiv drift af det sammenhængende elforsyningsnet.

Det fremgår af § 28, stk. 1 i elforsyningsloven, at Energinet skal udføre opgaver, der bl.a. sikre, at der udføres forsknings- og udviklingsaktiviteter, som er nødvendige for en fremtidig miljøvenlig og energieffektiv transmission og distribution af elektricitet.

Det foreslås, at indsætte et nyt *stk. 6* i § 20 i elforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om anvendelsen af princippet om energieffektivitet først jf. artikel 2, nr. 18, i forordning (EU) 2018/1999 og artikel i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet i forbindelse med netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger samt i forbindelse med de kollektive elforsyningsvirksomheder og Forsyningstilsynets opgaver, pligter og tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at der ikke i dansk ret er adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om krav til anvendelsen af princippet om energieffektivitet først for netplanlægning, netudvikling og investeringsbeslutninger, og i forbindelse med de kollektive elforsyningsvirksomheder- og Forsyningstilsynets opgaver, pligter og tilsyn.

Bestemmelsen vil gøre det muligt at implementere dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 27 i dansk ret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Forsyningstilsynets, Energinets og netvirksomhedernes anvendelse af princippet om

UDKAST

energieffektivitet først i beslutninger, godkendelser, kontrol og overvågning vedrørende udformningen og driften af elinfrastrukturen.

Ministeren vil kunne fastsætte regler om Energinet- og netvirksomhedernes anvendelse af princippet i forbindelse med deres langsigtede udviklingsplaner og netudviklingsplaner samt større investeringsbeslutninger.

Ministeren vil få mulighed for at fastsætte regler om cost-benefit-analyser, herunder indhold, retningslinjer og metoderne for disse. Endvidere hvilke aktører og projekter, der kræver en cost-benefit-analyse og vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil give ministeren adgang til, at udstede regler om overvågning og opgørelse af nettab og indberetning af foranstaltninger, der forbedrer neteffektiviteten.

Til § 6

Til nr. 1

Gasforsyningsloven indeholder bl.a. bestemmelser om energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailledet for så vidt angår gasforsyningen.

Af gasforsyningslovens formålsbestemmelse i § 1, stk. 1, fremgår, at loven har til formål at sikre, at landets gasforsyning, herunder brintforsyning, tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerheden, samfundsøkonomi, miljø, forbrugerbeskyttelse og opfyldelse af EU-retlige forpligtelser vedrørende forsyningssikkerheden i EU. Af lovens § 1, stk. 2, fremgår, at den i overensstemmelse med de i § 1, stk. 1 nævnte formål særligt skal fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for handel med gas.

I lovens § 6, stk. 1, nr. 6, defineres distributionsselskaber som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distribution og er ansvarlig for driften og vedligeholdelsen og om nødvendigt etablering og ændring af selskabets infrastruktur for at sikre, at distributionssystemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas. Derudover

UDKAST

defineres gasleverandører i lovens § 6, stk. 1, nr. 11, som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager forsyning med gas.

Af lovens § 11 a, stk. 1, fremgår, at distributions- og lagerselskaber skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver selskabets tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd. Selskaberne skal sikre overholdelsen af programmet for intern overvågning samt sikre, at det kontrolleres på passende måde. En årsberetning med en beskrivelse af programmet samt kontrollen af dette skal offentliggøres og anmeldes til Forsyningstilsynet.

Af gasforsyningslovens § 37, stk. 1, fremgår, at priser for distributionsselskabernes ydelser fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. I medfør af lovens § 37, stk. 2, fastsættes priserne efter rimelige, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af systemet og forbrugere giver anledning til.

Gasleverandører skal i medfør af gasforsyningslovens § 45 b, stk. 1, sørge for, at relevante data om alle transaktioner vedrørende kontrakter med engroskunder, transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og lager- og LNG-selskaber om levering af gas er til rådighed for Forsyningstilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Europa-Kommissionen i mindst 5 år med henblik på opfyldelsen af deres opgaver. Af lovens § 45 b, 3, 1. pkt. følger endvidere, at Forsyningstilsynet kan træffe afgørelse om, at dele af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, stilles til rådighed for andre markedsdeltagere.

Herudover følger af gasforsyningslovens § 47, stk. 1, 1. pkt., krav om, at gasselskaber skal udearbejde en årsrapport og lade denne revidere i henhold til regnskabsloven. Efter lovens § 47, 2 skal årsrapporteringen sikre, at gasselskaberne undgår forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridding.

Den gældende fodnote til titlen til gasforsyningsloven indeholder en udtømmende opremsning af de direktiver, som loven gennemfører eller delvis gennemfører.

Det foreslås, at *fodnoten* til gasforsyningslovens titel ændres således, at det af fodnoten vil fremgå, at gasforsyningsloven gennemfører dele af Europa-

UDKAST

Parlamentets og Rådets direktiv 2023/1791/EU om energieffektivitet og ændring af forordning 2023/955 (omarbejdning), EF-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Henvisningen til energieffektivitetsdirektivet vil bl.a. skulle forstås som, at gasforsyningsloven allerede implementerer dele af energieffektivitetsdirektivet, navnlig artikel 29, stk. 8 om forbud om forbud mod konkurrenceforvridende og diskriminerende adfærd på markedet for energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailledet, samt tilhørende definitioner i direktivets artikel 2.

Det bemærkes, at eventuelle regler der er eller vil blive udstedt i medfør af lovens bemyndigelser til at fastsætte krav til distributionsselskaber og gasleverandører, på samme vis som gasforsyningsloven bør indeholde en notehenvisning om gennemførelse af dele af energieffektivitetsdirektivet.

Til nr. 2

Det følger af § 1 i gasforsyningsloven, at landets gasforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensyn til klima, miljø, gasforsyningssikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi. Loven skal i overensstemmelse med nævnte hensyn bl.a. fremme bæredygtig energianvendelse herunder energibesparelser, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer.

Det fremgår af § 11, stk. 1, i gasforsyningsloven, at transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af gas med tilhørende ydelser i egne systemer, herunder opretholde den fysiske balance i systemet, stille fornøden transportkapacitet til rådighed, sikre måling af levering og aftag af gas i systemet og give systembrugerne og sammenkoblede selskaber nødvendige oplysninger om måling af gas, der transporteres gennem systemet.

Det fremgår af lovens § 11, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i § 11, stk. 1, herunder regler om afgrænsning af opgaverne.

Det fremgår af § 7 i bekendtgørelse nr. 1818 af 28, december 2023 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet, at Energinet skal udarbejde en langsigtet udviklingsplan, som skal give et samlet overblik over den planlagte udbygning af gastransmissionssystemet på kort

UDKAST

sigt og det langsigtede behov for udviklingen af gastransmissionssystemet for en 20-årig periode. Transmissionsselskabet skal offentliggøre planen hvert andet år.

Det specificeres i § 18 i bekendtgørelse om systemansvarlig virksomhed, at denne udviklingsplan skal indeholde en opgørelse af det forventede behov for alternative løsninger til systeminvesteringer.

Det fremgår af § 2 i bekendtgørelse nr. 555 af 28. maj 2024 om distributionsselskabers planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, at et distributionsselskab skal udarbejde én fælles plan for det fremtidige behov for distributionskapacitet og udvikling af det eksisterende gasdistributionssystem og det kommende system til distribution af brint af behørig gaskvalitet. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, at udvikling skal forstås som forpligtelsen for et infrastrukturselskab til at tilrettelægge sin forretningsførelse over sin infrastruktur mest hensigtsmæssigt. Det indebærer, at alternative løsninger til fysisk infrastruktur overvejes og medregnes i infrastrukturselskabets muligheder i løsningskataloget.

Den gældende gasforsyningslov indeholder ikke bestemmelser, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler for, hvorledes transmissions- og distributionsselskaber skal anvende princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og investeringsbeslutninger i henhold til energieffektivitetsdirektivet – eller i forbindelse med den regulerende myndigheds afgørelser m.v. i forhold til, om markedets aktører har anvendt princippet korrekt i deres opgaver.

Det foreslås, at indsætte et nyt *stk. 4* i § 11 i gasforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om energieffektivitet først, jf. artikel 2, nr. 18, i forordning (EU) 2018/1999 og artikel 3 i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet i forbindelse med systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger samt i forbindelse med de kollektive gasforsyningselskaber- og Forsyningstilsynets opgaver, pligter og tilsyn.

Den foreslåede bemyndigelse har til formål at give ministeren mulighed for at fastsætte mere detaljerede regler om, hvorledes energieffektivitet først princippet skal anvendes i forbindelse med transmissions- og distributionsselskabernes systemplanlægning, systemudvikling og konkrete

UDKAST

investeringsbeslutninger samt i forbindelse med Forsyningstilsynets afgørelser vedrørende driften af gasinfrastrukturen, herunder afgørelser om tarifstrukturer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Forsyningstilsynets samt transmission- og distributionsselskabers anvendelse af princippet om energieffektivitet først i beslutninger, godkendelser, kontrol og overvågning vedrørende udformningen og driften af gasinfrastrukturen.

Ministerens vil kunne fastsætte regler om transmission- og distributionsselskabers anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres langsigtede udviklingsplaner og udviklingsplaner, og desuden større investeringsbeslutninger.

Ministerens vil få mulighed for at fastsætte regler om cost-benefit-analyser, herunder indhold, retningslinjer og metoderne for disse. Endvidere kan der fastsættes regler om, hvilke aktører og projekter-, der kræver en cost-benefit-analyse, samt vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil give ministeren adgang til, at udstede regler om overvågning og opgør af nettab og indberetning af foranstaltninger, der forbedrer systemeffektiviteten.

Til § 7

Til nr. 1

Den gældende § 27, stk. 1, nr. 2, indeholder en fejlhenvielse til LER-lovens § 8, stk. 1. Formålet med § 27, stk. 1, nr. 2, er strafbelægge en graveaktørs manglende overholdelse af forundersøgelsespligten. Forundersøgelsespligten er reguleret i LER-lovens § 7, stk. 1, og ikke § 8, stk. 1.

Det foreslås, at henvisningen til § 8, stk. 1, ændres til § 7, stk. 1, hvorefter det vil fremgå, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at forespørge om ledningsoplysninger i Ledningsejerregistret, jf. § 7, stk. 1.

Bødestraf vil for eksempel kunne komme på tale i situationer, hvor en graveaktør graver uden at have forespurgt om ledningsoplysninger i Ledningsejerregistret. Dette kan for eksempel være fordi graveaktøren ikke

UDKAST

vil vente på at få ledningsoplysningerne udleveret, før gravearbejdet sættes i gang og der ikke er tale om uopsættelige reparationsarbejder.

En ledningsejer, der opdager, at en graveaktør ikke har forespurgt om ledningsoplysninger før et gravearbejde, kan anmelde graveaktøren til politiet, som skal tage stilling til, om graveaktøren kan straffes.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 11. oktober 2025.

Den foreslåede ikrafttrædelse af lovforslaget vil medføre, at lovforslaget træder i kraft i overensstemmelse med implementeringsfristen for energieffektivitetsdirektivet. Dette vil indebære, at lovforslaget vil afvige fra de fælles ikrafttrædelsesdatoer. Lovens § 7 forventes dog at skulle træde i kraft den 1. juli 2025.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 7, træder i kraft den 1. juli 2025.

Det foreslås i *stk. 3*, at regler udstedt i medfør af §§ 13, stk. 2, nr. 3, 14 a, 17 a og 17 b i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og § 21, stk. 1, nr. 7-9, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 12, 17, stk. 4, 21 a, og 21 b i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bekendtgørelser, som er udmøntet ved de nævnte bemyndigelser opretholdes, efter at bemyndigelserne vil videreføres til andre bestemmelser i loven. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 4, 5, 10, 12, 13 og 21, og § 4, nr. 3.

Ingen af de love, hvori der med lovforslaget foreslås indsat ændringer, gælder for Færøerne og Grønland.

XXXXX